

Warszawa, dnia 03 marca 2022 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM/KB.26

(stary znak sprawy: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.48.2020.aka)

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 oraz art. 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, w związku z art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.), dalej ustawa ooś, po rozpatrzeniu odwołań [REDAKTURA] z dnia 17 stycznia 2020 r., Stowarzyszenia Dolina Królewska z dnia 20 stycznia 2020 r., [REDAKTURA] z dnia 20 stycznia 2020 r., Instytutu Maszyn Przepływowych im. Roberta Szewalskiego Polskiej Akademii Nauk z dnia 28 stycznia 2020 r., [REDAKTURA] i [REDAKTURA] z dnia 29 stycznia 2020 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2019 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4207.15.2017.AT.40, określającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: *Budowa ulicy Nowej Politechnicznej w Gdańsku z włączeniem tramwaju w Aleje Grunwaldzką na wysokości ul. Bohaterów Getta Warszawskiego*, według wariantu fioletowego 1,

1. uchylam pkt I.2.6 ww. decyzji w brzmieniu:

„Na etapie realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia może wystąpić emisja drgań i wibracji o trudnych do określenia parametrach; w celu ograniczenia potencjalnego negatywnego wpływu na okoliczne budynki oraz teren, w trakcie robót mogących stanowić źródło tego typu oddziaływań na bieżąco kontrolować ich zasięg i w razie wystąpienia skutków niepożądanych, natychmiast wstrzymać roboty i podjąć adekwatne środki zaradcze”

i w tym zakresie orzekam:

„W celu ograniczenia uciążliwości dla ludzi oraz zabezpieczenia środowiska przed wpływem drgań dynamicznych występujących podczas eksploatacji przedsięwzięcia:

- a) na odcinku od ul. Traugutta do Al. Grunwaldzkiej planowanej linii tramwajowej zastosować systemem ciągłego mocowania szyn w bezpodsypkowej konstrukcji torowiska, tzw. modułowy system szyny w otulinie (ERS-M),
- b) na odcinku od ul. Traugutta do Al. Grunwaldzkiej planowanej trasy tramwajowej zastosować maty wibroizolacyjne,
- c) parametry mat wibroizolacyjnych dobrać w oparciu o obliczenia symulacyjne wykonywane dla poszczególnych fragmentów planowanej linii tramwajowej,

d) minimum raz na 4 miesiące kontrolować stan szyn tramwajowych. W przypadku stwierdzenia nierówności skutkujących wzrostem poziomu drgań przeprowadzać szlifowanie szyn”;

2. uchylam pkt I.2.7 ww. decyzji w brzmieniu:

„Na etapie realizacji kontrola winna obejmować:

- wykonanie inwentaryzacji fotograficznej stanu elewacji i wewnętrznej części budynków i obiektów usytuowanych w najbliższym sąsiedztwie projektowanej inwestycji, bezpośrednio przed rozpoczęciem prac rozbiórkowych i budowlanych,
- założenie na istniejące zarysowania lub pęknięcia plomb wraz z ich zinwentaryzowaniem,
- zamontowanie reperów i wibrografów w charakterystycznych miejscach w najbliższych budynkach i obiektach (ściany, stropy itp.) wraz z obowiązkowym prowadzeniem dziennika pomiarów ewentualnych drgań i osiadań”

i w tym zakresie orzekam:

„W zakresie monitoringu emisji drgań i wibracji podczas fazy realizacji przedsięwzięcia należy:

- a) wykonać inwentaryzację fotograficzną stanu elewacji oraz wewnętrznej części budynków, a także obiektów usytuowanych w najbliższym sąsiedztwie projektowanej inwestycji, bezpośrednio przed rozpoczęciem prac rozbiórkowych i budowlanych;
- b) przed przystąpieniem do prac budowlanych założyć na istniejące zarysowania oraz pęknięcia rysomierze wraz z ich zinwentaryzowaniem. Zabrania się stosowania plomb zamiast rysomierzy”;

3. uchylam pkt I.2.8 ww. decyzji w brzmieniu:

„W przypadku prowadzenia prac będących źródłem wibracji w zakresie 10 Hz - 80 Hz, w bliskim otoczeniu budynków mieszkalnych, tj. w odległości mniejszej niż 30 m od nich, podczas tych prac bezwzględnie monitorować poziom drgań przekazywanych przez podłoże na budynki i odpowiednio dostosowywać poziom wibracji walca do mierzonych drgań poziomych budynku. Drgania poziome budynku nie mogą przekroczyć granicy strefy III skali SWD, tj. granicy drgań szkodliwych dla budynku, powodujących lokalne zarysowania i spękania”

i w tym zakresie orzekam:

„Podczas prowadzenia prac będących źródłem wibracji w zakresie 10 Hz – 80 Hz, w bezpośrednim sąsiedztwie budynków, tj. w odległości mniejszej niż 30 m od nich, należy monitorować poziom drgań przekazywanych przez podłoże na budynki i odpowiednio dostosowywać poziom wibracji urządzeń powodujących drgania, do mierzonych drgań poziomych budynku. Monitoring drgań należy wykonać poprzez zamontowanie czujnika drgań do konstrukcji budynku i rejestrowanie drgań w trakcie prowadzonych prac. Nie dopuszczać do sytuacji pracy kilku źródeł drgań w tym samym czasie. W przypadku zarejestrowania na budynkach ponadnormatywnych drgań, tj. takich, które przekraczają granicę strefy III skali SWD (granicy drgań szkodliwych dla budynku, powodujących lokalne zarysowania i spękania), należy wstrzymać prace. Dalsze prowadzenie prac jest możliwe po zastosowaniu działań minimalizujących, np. zmiany częstotliwości emitowanych drgań,

wstrzymanie przejazdów samochodów i maszyn na placu budowy w bezpośrednim sąsiedztwie źródeł drgań itp. Ponadto, w dniach pracy maszyn powodujących drgania, należy przeprowadzić, przed rozpoczęciem prac i po ich zakończeniu, wizualny ogląd budynków”;

4. uchylam pkt I.2.19 ww. decyzji w brzmieniu:

„Monitorować proces odwadniania wykopów i jego wpływ na obiekty sąsiadujące, poprzez: inwentaryzację fotograficzną budynków na odcinkach objętych koniecznością dłuższego pompowania, monitorowanie budynków splekanych z zastosowaniem plomb (szkiełek) kontrolnych, stosowanie piezometrów do kontroli zachowania zwierciadła wód gruntowych przy prowadzeniu prac odwodnieniowych; przed przystąpieniem do robót ziemnych powiadomić poszczególnych gestorów sieci”

i w tym zakresie orzekam:

„Monitorować proces odwadniania wykopów budowlanych i jego wpływu na obiekty sąsiadujące. W tym celu:

- a) przed przystąpieniem do prac budowlanych, w fazie budowy, a także do jednego roku po oddaniu obiektu do eksploatacji monitorować stan pęknięć oraz zarysowań na budynkach zlokalizowanych przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego za pomocą rysomierzy. W trakcie realizacji inwestycji częstotliwość pomiarów w punktach obserwacji powinna być nie mniejsza niż jeden raz w tygodniu. Przed przystąpieniem do prac budowlanych i po oddaniu obiektu do eksploatacji częstotliwość pomiarów może być zmniejszona. Wyniki monitoringu kwartalnie (nie później niż 2 tygodnie od zakończenia danego cyklu) przedstawiać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku,
- b) przed przystąpieniem do prac budowlanych, w fazie budowy, a także do jednego roku po oddaniu obiektu do eksploatacji prowadzić pomiary położenia zwierciadła wód podziemnych. Otwory piezometryczne zlokalizować wzdłuż całej trasy projektowanego przedsięwzięcia. W okresie realizacji inwestycji pomiary prowadzić z częstotliwością nie mniejszą niż jeden raz dziennie. Przed przystąpieniem do prac budowlanych i po oddaniu obiektu do eksploatacji częstotliwość pomiarów może być zmniejszona. Wyniki monitoringu kwartalnie (nie później niż 2 tygodnie od zakończenia danego cyklu) przedstawiać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku”;

5. uchylam pkt I.2.25 ww. decyzji w brzmieniu:

„Na elewacji zabudowy mieszkaniowej przy ul. Grunwaldzkiej 40, 24, 30, 32B, 32A, 31,44, 42, Miszewskiego 16, Do Studzienki 3, Bohaterów Getta Warszawskiego 16, po oddaniu ulicy do eksploatacji, wykonać pomiary hałasu, które zweryfikują dane przyjęte w analizie akustycznej, założenia dot. ruchu pojazdów na tym odcinku i wyniki obliczeń hałasu na elewacji budynków mieszkalnych”

i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

6. uchylam pkt I.2.27 ww. decyzji w brzmieniu:

„Zapewnić system parkowania gwarantujący brak utrudnień dla okolicznych mieszkańców”

i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

7. uchylam pkt I.2.30 ww. decyzji w brzmieniu:

„Wycinkę drzew i krzewów przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków przypadającym od 1 marca do 31 sierpnia; dopuszcza się prowadzenie prac w ww. okresie po wykluczeniu przez specjalistę ornitologa lęgów ptaków oraz po potwierdzeniu tego faktu odpowiednim wpisem w dokumentacji budowy”

i w tym zakresie orzekam:

„Wycinkę drzew i krzewów kolidujących z realizacją planowanego przedsięwzięcia należy przeprowadzić w terminie od 16 października do końca lutego, poza okresem lęgowym ptaków. W przypadku zaistnienia konieczności wycinki poza ww. terminem, prace należy przeprowadzić pod nadzorem ornitologa, a w przypadku drzew o pierśnicy powyżej 50 cm, także chiropterologa, niezależnie od terminu prowadzonej wycinki. Kontrola ww. specjalistów musi być przeprowadzona nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem wycinki. W przypadku stwierdzenia obecności stanowisk gatunków chronionych, należy wstrzymać wycinkę oraz podjąć działania określone przez ww. specjalistów.

Przed przystąpieniem do prac rozbiórkowych obiektów budowlanych mogących stanowić schronienia nietoperzy, specjalista chiropterolog dokona kontroli ww. obiektów pod kątem obecności nietoperzy, nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem rozbiórki danego obiektu budowlanego. W przypadku stwierdzenia obecności nietoperzy, należy podjąć działania określone przez ww. specjalistę”;

8. uchylam pkt I.2.32 ww. decyzji w brzmieniu:

„Drzewa rosnące w sąsiedztwie planowanych prac zabezpieczyć przed ewentualnym uszkodzeniem poprzez odeskowanie bez uszkodzania kory lub owinięcie matami”

i w tym zakresie orzekam,;

W celu zminimalizowania wpływu zaplanowanych prac na drzewa nieprzeznaczone do wycinki należy podjąć następujące działania:

- a) pnie drzew, gdzie w rejonie rzutów pionowych koron konieczne będzie wykonywanie prac ziemnych, budowlanych oraz gdzie odbywał się będzie ruch pojazdów, zabezpieczyć przez szczelne oszalowanie deskami, wypełniając przestrzeń pomiędzy pniem a deską materiałem amortyzującym (np. matami słomianymi, jută); deski mocować bez użycia gwoździ; wysokość szalowania ok. 2 m, do wysokości dolnych gałęzi korony, dolną krawędź opierać na podłożu, nie zaś na nabiegach korzeniowych,
- b) zachowane drzewa znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie robót budowlanych, gdzie nie są planowane prace/przejazdy sprzętu mechanicznego w obrębie rzutu pionowego koron, wygrodzić trwałym ogrodzeniem lub taśmą ostrzegawczą; dokładne miejsce i sposób wykonania zabezpieczeń określi specjalista dendrolog z nadzoru przyrodniczego”;

9. uchylam pkt I.2.36 ww. decyzji w brzmieniu:

„W związku z wycinką drzew wprowadzić nasadzenia zastępcze. Do nasadzeń wykorzystać gatunki roślin rodzimych geograficznie i siedliskowo”

i w tym zakresie orzekam:

„W związku z wycinką drzew wprowadzić nasadzenia zastępcze. Do nasadzeń wykorzystać gatunki roślin rodzimych geograficznie i siedliskowo, odpornych na zasolenie i susze, przy czym należy bezwzględnie unikać drzew alergizujących, tj. leszczyny, olchy, topoli, brzozy i jesionu”;

10. uchylam pkt I.2.37 ww. decyzji w brzmieniu:

„Nasadzenia zastępcze wykonać w liczbie drzew nie mniejszej niż liczba drzew wyciętych na etapie realizacji”

i w tym zakresie orzekam:

„W związku planowanym usunięciem drzew i krzewów należy wykonać ich nasadzenia zastępcze w stosunku 1:1 (za każde wycięte drzewo i za każdy wycięty krzew lub powierzchnię krzewu, nasadzić nowe), w miejscach możliwie jak najbliższych obszarom wycinki. Termin sadzenia określi specjalista dendrolog, uwzględniając gatunek i typ wykorzystanej sadzonki (z zakrytym bądź odkrytym systemem korzeniowym), a także uwarunkowania meteorologiczne. Należy przygotować i wdrożyć plan adaptacji posadzonych drzew i krzewów, obejmujący sposób nasadzeń oraz ich pielęgnację w pierwszych 3 latach po zasadzeniu. Plan adaptacji powinien uwzględniać m.in. przygotowanie podłoża przed nasadzeniem, zastosowanie pierwszego cięcia po posadzeniu, regularne nawadnianie, regularne nawożenie i inne niezbędne prace. Po 3 latach od wykonania nasadzeń należy przeprowadzić kontrolę ich udatności, która powinna zostać przeprowadzona przez ww. specjalistę. W przypadku stwierdzonego braku zachowania żywotności nasadzeń, należy dokonać uzupełnienia ubytków drzew i krzewów w stosunku 2:1 (za każde zamarłe drzewo i za każdy zamarły krzew lub powierzchnię krzewu, nasadzić dwa nowe). Ubytki należy uzupełnić w terminie maksymalnie 6 miesięcy od dnia wykonania ww. kontroli. Nowe nasadzenia także należy objąć 3 letnim okresem pielęgnacji. W terminie do 4 lat od dnia oddania przedsięwzięcia do użytkowania, należy przedstawić Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku, Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku i Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska wdrożony plan adaptacji i pielęgnacji nowych nasadzeń, wyniki przeprowadzonej przez dendrologa kontroli udatności nasadzeń, wskazanie miejsc stwierdzonych ubytków nasadzeń, oraz po uzupełnieniu ubytków, wskazanie miejsc wszystkich wykonanych w ramach przedsięwzięcia nasadzeń zastępczych. Na każdej możliwej przestrzeni pokrytej warstwą ziemi, na terenach przekształconych w wyniku realizacji przedsięwzięcia, należy zasadzić mieszankę traw, zawierającą min. 1% (masowo) kwiatów łąkowych”;

11. uchylam pkt WARUNKI PAŃSTWOWEGO POWIATOWEGO INSPEKTORA SANITARNEGO W GDAŃSKU ww. decyzji w brzmieniu:

„1) Należy przestrzegać założeń technologicznych, wniosków i zaleceń zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, tj.:

- podczas realizacji inwestycji należy przestrzegać, deklarowanych w raporcie, zasad dotyczących technologii realizacji przedsięwzięcia (m.in. właściwa organizacja robót oraz zachowanie porządku na terenie budowy, stosowanie sprzętu, którego eksploatacja nie stwarza zagrożenia środowiska, wykonanie robót budowlanych w sąsiedztwie zabudowy

chronionej wyłącznie w porze dziennej, zapewnienie prawidłowego odwodnienia terenu, zabezpieczenie wód opadowych i ścieków z placu budowy przed zanieczyszczeniem substancjami ropopochodnymi i chemicznymi, zagrażającymi glebie oraz wodom gruntowym, właściwa gospodarka materiałami i produktami w trakcie budowy, właściwa gospodarka odpadami na etapie budowy),

- podczas realizacji zastosować, rozwiązania technologiczne i techniczne ograniczające emisję hałasu i drgań („ciche” nawierzchnie drogowe, zabezpieczenia antywibracyjne torów tramwajowych),
- wykonać analizę porealizacyjną w celu oceny zastosowanych rozwiązań technicznych i technologicznych ograniczających oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko i zdrowie ludzi,
- eksploatację przedsięwzięcia należy prowadzić w sposób umożliwiający zapewnienie deklarowanego stopnia wpływu na stan powietrza, gospodarkę wodno - ściekową, klimat akustyczny, glebę, gospodarkę odpadami, zdrowie ludzi z uwzględnieniem wniosków wynikających z analizy porealizacyjnej.

2) Uwzględnić założenia technologiczne i zalecenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, w tym rozwiązania ograniczające (do wartości normatywnych) oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko i zdrowie ludzi (emisja hałasu i drgań, zanieczyszczenie gruntu i wód gruntowych);

3) Zastosować technologię oraz materiały budowlane przyjazne środowisku, posiadające wymagane prawem certyfikaty.

W przypadku, gdy wskazane wyżej warunki odnoszą się do tego samego przedmiotu, przyjąć wymagania najdalej idące.”

i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

12. uchylam pkt I.3.2 ww. decyzji w brzmieniu:

„Zapewnić ochronę interesów osób trzecich, polegającą na dostępie do drogi, w planie organizacji ruchu wziąć pod uwagę lokalizację dróg zastępczych”

i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

13. uchylam pkt I.3.7 ww. decyzji w brzmieniu:

„Zastosować tzw. „ciche torowisko” w całym przebiegu ulicy Bohaterów Getta Warszawskiego;”

i w tym zakresie orzekam:

„na odcinku od ul. Traugutta do Al. Grunwaldzkiej projektowanego torowiska tramwajowego zastosować tzw. *ciche torowisko*”;

14. uchylam pkt II.1 ww. decyzji w brzmieniu:

„w zakresie zapobiegania, ograniczenia oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

- 1) Opracowanie projektu i prowadzenie monitoringu drgań w trakcie budowy;
- 2) Przeprowadzenie inwentaryzacji stanu technicznego budynków przed przystąpieniem do budowy;

- 3) Wykonanie pomiaru tła dynamicznego, tj. pomiarów wpływów dynamicznych przed przystąpieniem do realizacji inwestycji;
- 4) Wykonanie pomiarów wpływów dynamicznych po wykonaniu robót pod obciążeniem eksploatacyjnym od wykonanej linii tramwajowej;
- 5) Wykonanie systematycznych przeglądów eksploatacyjnych urządzeń oczyszczających wody opadowe;”

i w tym zakresie orzekam:

„w zakresie zapobiegania, ograniczenia oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

- a) przed przystąpieniem do prac budowlanych, a także w fazie budowy prowadzić pomiary deformacji ośrodka gruntowego (osiadań powierzchni terenu). Punkty obserwacji (repery) zlokalizować wzdłuż projektowanego odcinka trasy tramwajowej na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego oraz ul. Fiszera w wytypowanych miejscach w zależności od istniejącego zagospodarowania terenu. Częstotliwość pomiarów w punktach obserwacji powinna być nie mniejsza niż jeden raz dziennie. Wyniki monitoringu miesięcznie (nie później niż 7 dni od zakończenia danego cyklu) przedstawiać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku,
- b) w fazie budowy, a także rok po oddaniu inwestycji do eksploatacji prowadzić pomiary emisji drgań i wibracji. Punkty obserwacji zlokalizować wzdłuż projektowanego odcinka trasy tramwajowej na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego oraz ul. Fiszera w wytypowanych miejscach, w zależności od istniejącego zagospodarowania terenu. Częstotliwość pomiarów w punktach obserwacji powinna być nie mniejsza niż jeden raz dziennie. Wyniki monitoringu miesięcznie (nie później niż 7 dni od zakończenia danego cyklu) przedstawiać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku,
- c) po oddaniu inwestycji do eksploatacji minimum raz do roku, tj. w okresie od 1 lutego do końca marca, należy prowadzić kontrole urządzeń oczyszczających wody opadowe. W przypadku stwierdzenia braku ich przepustowości należy niezwłocznie dokonać odpowiednich napraw w celu przywrócenia ich właściwej sprawności”;

15. uchylam pkt II.2 ww. decyzji w brzmieniu:

„wykonania analizy porealizacyjnej po upływie jednego roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawienia jej wyników w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania:

Analiza porealizacyjna winna obejmować zakresem:

- a) ocenę dotrzymania standardów jakości środowiska w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu, na terenach podlegających ochronie akustycznej (zabudowa mieszkaniowa), potwierdzając skuteczność zastosowanych rozwiązań.

Na potrzeby analizy porealizacyjnej wykonać pomiary dopuszczalnego poziomu hałasu w następujących punktach, a także w kilku punktach odniesienia, gdzie według metody obliczeniowej nie wystąpią przekroczenia:

R 10 - ul. Zabłockiego 55A-55D,

R 24 - ul. Wileńska 37G,
R 28 - ul. Smoluchowskiego 10,
R 33 - ul. Kręta 221,
R 66 - ul. Traugutta 86,
R 74 - ul. Narutowicza 11/12;
R 81 - ul. Do Studzienki 23;
R 92 - ul. Grunwaldzka 40,
R97 Grunwaldzka 24,
R 124 - ul. Miszewskiego 16,
R112 Politechniczna 9,
R113 Grunwaldzka 30_32B,
R114 Grunwaldzka 30_32A,
R115 Grunwaldzka 26_28,
R116 Grunwaldzka 20,
R 124 - ul. Miszewskiego 16;
R129 Miszewskiego 16,
R 159 - ul. Grunwaldzka 31,
R163 Grunwaldzka 33,
R164 Grunwaldzka 31,
R174 Grunwaldzka 44,
R175 Grunwaldzka 42.

W budynkach, w przypadku których inwestor uznał, że zastosowanie ma art. 114 ust. 4 ustawy prawo ochrony środowiska, dokonać sprawdzenia, czy warunki akustyczne w pomieszczeniach faktycznie są dotrzymywane (dla każdego z tych budynków).

b) badania jakości oczyszczanych wód opadowych oraz ocenę skuteczności zastosowanych rozwiązań przeciwdziałających zanieczyszczeniom odbiornika wód opadowych.

Pomiary winny być wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami. W przypadku stwierdzenia przekroczenia wartości dopuszczalnego poziomu hałasu, zastosować środki zaradcze. Analizę należy przedstawić Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku oraz Pomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.”

i w tym zakresie orzekam:

„nakładam obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w celu porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko oraz w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia w zakresie:

a) emisji drgań, które wystąpią podczas funkcjonowania przedsięwzięcia, na budynki znajdujące się w odległości nie większej niż 30 m od skrajnej szyny torowiska tramwajowego, pod względem oddziaływania na konstrukcję budynków. Ocena emisji drgań powinna być przeprowadzona zgodnie ze stanem współczesnej wiedzy oraz aktualnymi metodami oceny drgań;

b) emisji hałasu, w tym poprawności przyjętych założeń obliczeniowych oraz sprawdzenie rzeczywistego oddziaływania akustycznego przedmiotowej inwestycji lub sprawdzenie skuteczności zastosowanych środków ochrony akustycznej. Analiza porealizacyjna winna obejmować wykonanie pomiarów emisji hałasu, powstającego w wyniku eksploatacji przedsięwzięcia, w punktach pomiarowych zlokalizowanych na terenach chronionych akustycznie, w sąsiedztwie projektowanej trasy tramwajowej, w następujących receptorach: **R34** ul. Sobieskiego 72, **R35** ul. Sobieskiego 70, **R36** ul. Sobieskiego 68, **R37** ul. Sobieskiego 66, **R38** ul. Sobieskiego 64, **R39** ul. Sobieskiego 62, **R40** ul. Sobieskiego 54-60, **R41** ul. Jarowa 5, **R42** ul. Sobieskiego 52, **R43** ul. Sobieskiego 44-50, **R44** ul. Sobieskiego 42, **R45** ul. Sobieskiego 40, **R46** ul. Sobieskiego 38, **R47** ul. Sobieskiego 36, **R48** ul. Sobieskiego 34, **R49** ul. Sobieskiego 32, **R50** ul. Sobieskiego 30, **R51** ul. Sobieskiego 28, **R52** ul. Sobieskiego 26, **R53** ul. Sobieskiego 24, **R54** ul. Sobieskiego 22, **R55** ul. Sobieskiego 20, **R56** ul. Sobieskiego 12, **R57** ul. Sobieskiego 8, **R58** ul. Sobieskiego 6, **R59** ul. Sobieskiego 2, **R60** ul. Traugutta 91, **R62** ul. Traugutta 95, **R63** ul. Traugutta 71/72A, **R64** ul. Traugutta 78, **R66** ul. Traugutta 86, **R69** ul. Do Studzienki 61, **R70** ul. Do Studzienki 59, **R71** ul. Do Studzienki 53, **R72** ul. Do Studzienki 51, **R73** ul. Do Studzienki 43, **R75** ul. Do Studzienki 35, **R76** ul. Do Studzienki 33, **R78** ul. Do Studzienki 29, **R79** ul. Do Studzienki 27, **R80** ul. Do Studzienki 25, **R81** ul. Do Studzienki 23, **R82** ul. Do Studzienki 21, **R83** ul. Do Studzienki 19, **R84** ul. Do Studzienki 17, **R86** ul. Do Studzienki 15A, **R87** ul. Do Studzienki 13, **R88** ul. Do Studzienki 11, **R89** ul. Do Studzienki 7, **R90** ul. Do Studzienki 5, **R91** ul. Do Studzienki 3, **R92** ul. Grunwaldzka 40, **R95** ul. Politechniczna 4, **R96** ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 1, **R97** ul. Grunwaldzka 24, **R99** ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 6, **R102** ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 12, **R104** ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 14, , **R105** ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 15, **R106** ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 16, **R108** ul. Do Studzienki 12, **R109** ul. Do Studzienki 10, **R110** ul. Do Studzienki 8, **R111** ul. Do Studzienki 6, **R112** ul. Politechniczna 9, **R113** ul. Grunwaldzka 30-32B, **R114** ul. Grunwaldzka 30-32A, **R115** ul. Grunwaldzka 26-28, **R116** ul. Grunwaldzka 20, **R117** ul. Grunwaldzka 14, **R118** ul. Grunwaldzka 12, **R119** ul. Grunwaldzka 10, **R128** ul. Miszewskiego 18, **R129** ul. Miszewskiego 16, **R130** ul. Miszewskiego 15, **R131** ul. Miszewskiego 14, **R132** ul. Miszewskiego 1B, **R133** ul. Miszewskiego 12, **R152** ul. Konopnickiej 55, **R153** ul. Grunwaldzka 61, **R154** ul. Grunwaldzka 51, **R155** ul. Grunwaldzka 49, **R156** ul. Grunwaldzka 47, **R157** ul. Grunwaldzka 45, **R158** ul. Grunwaldzka 43, **R159** ul. Grunwaldzka 41, **R160** ul. Grunwaldzka 39, **R161** ul. Grunwaldzka 37, **R162** ul. Grunwaldzka 35, **R163** ul. Grunwaldzka 33, **R164** ul. Grunwaldzka 31, **R165** ul. Grunwaldzka 70, **R166** ul. Grunwaldzka 68, **R167** ul. Grunwaldzka 66, **R168** ul. Grunwaldzka 64, **R169** ul. Grunwaldzka 62, **R170** ul. Grunwaldzka 60, **R171** ul. Grunwaldzka 58, **R172** ul. Grunwaldzka 54, **R173** ul. Grunwaldzka 52, **R174** ul. Grunwaldzka 44, **R175** ul. Grunwaldzka 42.

Analizę porealizacyjną należy wykonać po upływie jednego roku od dnia oddania obiektu do użytkowania oraz przedstawić jej wyniki Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku, Marszałkowi Województwa Pomorskiego, Pomorskiemu Wojewódzkiemu

Inspektorowi Ochrony Środowiska i Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania.”;

16. uchylam pkt III ww. decyzji w brzmieniu:

„Stwierdzić brak konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę.

Tutejszy organ na obecnym etapie postępowania nie stwierdza potrzeby przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Informacje zawarte w raporcie o oddziaływaniu na środowisko są wystarczające do określenia uwarunkowań do projektu budowlanego.

Powyższe nie wyklucza ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w przypadku:

- złożenia do organu właściwego do wydania decyzji (o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy ooś) wniosku podmiotu planującego podjęcie realizacji inwestycji,
- jeżeli organ właściwy do wydania ww. decyzji stwierdzi, że we wniosku o wydanie decyzji zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”

i w tym zakresie orzekam:

„Stwierdzam brak konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania o wydanie decyzji następczych, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy ooś”;

17. uchylam pkt V ww. decyzji w brzmieniu:

„Stanowisko w sprawie konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania: Zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska obszar ograniczonego użytkowania może być tworzony dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej, o ile, mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem obiektu. Mając powyższe na względzie, nie wskazuje się konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

W przypadku gdy analiza porealizacyjna wykaże, iż pomimo zastosowania zaprojektowanych środków łagodzących nie będą mogły być dotrzymane obowiązujące standardy jakości środowiska poza terenem obiektu, należy jednak podjąć działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.”

i w tym zakresie orzekam:

„Stwierdzam brak konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.”;

18. uchylam pkt IV ww. decyzji w brzmieniu:

„IV. Uczynić charakterystykę przedsięwzięcia załącznikiem nr 1 do niniejszej decyzji.”

i w tym zakresie orzekam:

„VI. Uczynić charakterystykę przedsięwzięcia załącznikiem nr 1 do niniejszej decyzji.”;

19. w pozostałym zakresie utrzymuję ww. decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją z dnia 23 grudnia 2019 r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, dalej RDOŚ w Gdańsku, działając na podstawie wniosku Gminy Miasta Gdańska działającej przez pełnomocnika - Włodzimierza Bartosiewicza, Dyrektora Dyrekcji Rozbudowy Miasta Gdańska z dnia 31 stycznia 2017 r., znak: DPLL/127/2017/EM, określił środowiskowe uwarunkowania realizacji ww. przedsięwzięcia.

Z uwagi na liczbę stron biorących udział w prowadzonym przez RDOŚ w Gdańsku postępowaniu, w niniejszej sprawie zastosowanie miał art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy ooś, w myśl którego jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się art. 49 Kpa. Z tego względu, poza wnioskodawcą, pozostałym stronom postępowania doręczenie zaskarżonej decyzji nastąpiło poprzez publiczne obwieszczenie. Mając powyższe na uwadze, RDOŚ w Gdańsku obwieszczeniem z dnia 23 grudnia 2019 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4207.15.2017.AT.41, poinformował strony postępowania o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Ww. obwieszczenie zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku oraz Urzędu Miejskiego w Gdańsku. Omawiane obwieszczenie najpóźniej zostało zamieszczone na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Gdańsku, w terminie od 3 stycznia do 20 stycznia 2020 r.

Decyzja z dnia 23 grudnia 2019 r. została skutecznie doręczona stronom postępowania w trybie art. 49 Kpa w dniu 17 stycznia 2020 r. W następstwie powyższego, ostatnim dniem do złożenia odwołania był 31 stycznia 2020 r.

Od powyższej decyzji odwołania do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, za pośrednictwem organu I instancji wnieśli:

- ██████████ pismem z dnia 17 stycznia 2020 r. (data nadania w placówce Poczty Polskiej: 20 stycznia 2020 r.), posiadający przymiot strony postępowania z uwagi na dysponowanie prawem własności do nieruchomości o nr ewid. █, obręb 055 (na podstawie wykazu podmiotów i działek z dnia 3 marca 2016 r., nr kancelaryjny: WG.II.6621.5.572.2016, str. 33 i 44);
- Stowarzyszenie Dolina Królewska, dalej Stowarzyszenie, pismem z dnia 20 stycznia 2020 r. (data osobistego doręczenia do siedziby RDOŚ w Gdańsku), uzupełnionym pismem z dnia 30 stycznia 2020 r. (data nadania w placówce Poczty Polskiej: 31 stycznia 2020 r.), pismem z dnia 3 marca 2020 r. (data nadania w placówce Poczty Polskiej: 31 lipca 2020 r.), pismem z dnia 22 lipca 2021 r., pismem z dnia 23 listopada 2021 r. (data nadania w placówce wyznaczonego operatora pocztowego: 23 listopada 2021 r.), a także pismem z dnia 29 października 2021 r. (data nadania: 11 stycznia 2022 r.). Stowarzyszenie zostało skutecznie dopuszczone do udziału w postępowaniu przed RDOŚ w Gdańsku na zasadzie określonej art. 31 Kpa postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2017 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4207.15.2017. KSZ.7;

- [REDACTED] pismem z dnia 20 stycznia 2020 r. (data osobistego doręczenia do siedziby RDOŚ w Gdańsku), posiadająca przymiot strony postępowania z uwagi na dysponowanie prawem do nieruchomości oznaczonej jako ul. [REDACTED], zgodnie z Księgą Wieczystą nr [REDACTED], zlokalizowanej na nieruchomości o nr ewid. [REDACTED] obręb 055 (ustalone na podstawie odpowiedzi z dnia 12 maja 2020 r. na wezwanie GDOŚ z dnia 9 kwietnia 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.17.2020.KM);
- Instytut Maszyn Przepływowych im. Roberta Szewalskiego Polskiej Akademii Nauk, dalej Instytut, pismem z dnia 28 stycznia 2020 r. (data osobistego doręczenia do siedziby RDOŚ w Gdańsku), prawidłowo reprezentowane na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1383) przez Dyrektora – prof. dr hab. inż. Jana Kicińskiego;
- [REDACTED] oraz [REDACTED] pismem z dnia 29 stycznia 2020 r. (data nadania w placówce Poczty Polskiej: 31 stycznia 2020 r.) uzupełnionym pismem z dnia 2 marca 2020 r. i pismem o tożsamej treści z dnia 3 marca 2020 r. (data nadania w placówce Poczty Polskiej: 31 lipca 2020 r.), a także pismem z dnia 4 sierpnia 2021 r., posiadający przymiot stron postępowania z uwagi na dysponowanie prawem własności do nieruchomości o nr ewid. [REDACTED], obręb 055 (na podstawie wykazu podmiotów i działek z dnia 3 marca 2016 r., nr kancelaryjny: WG.II.6621.5.572.2016, str. 40 i 45).

Powyższe odwołania zostały wniesione skutecznie, w ustawowym terminie przewidzianym na dokonanie wskazanej czynności.

GDOŚ ponadto wskazuje, że odwołania [REDACTED] oraz Stowarzyszenia z dnia 20 stycznia 2020 r. zostało rozpatrzone w postępowaniu odwoławczym jako odwołania o tożsamej treści. W tym zakresie organ II instancji ustalił, że na jednym podaniu podpisy złożyły [REDACTED] (Prezes) oraz [REDACTED] (Zastępca Prezesa), działające w imieniu ww. organizacji społecznej, a także [REDACTED] jako osoba fizyczna. Zatem GDOŚ odnosząc się do zarzutów podnoszonych przez Stowarzyszenie zajmował jednocześnie stanowisko wobec argumentacji [REDACTED].

We wniesionych odwołaniach skarżący przedstawiają następujące zarzuty:

1. RDOŚ w Gdańsku nie uwzględnił w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. uwag i argumentów dotyczących przebiegu planowanej inwestycji, wniesionych przez strony;
2. w skarżonej decyzji nie odniesiono się w sposób szczegółowy do kwestii zagrożeń dla zabudowy zlokalizowanej na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego, ul. Politechnicznej i ul. Fiszera, w związku z planowanym umacnianiem gruntów pod budowę torowiska tramwajowego;
3. dokumentacja sprawy jest niekompletna, bowiem nie zawiera wyników analiz zagrożeń, a także podstawowych informacji, gdzie mogłyby one wystąpić;
4. ostateczna konkluzja dotycząca kwestii odwodnienia terenu przeznaczonego pod realizację przedsięwzięcia i terenów przyległych jest nieprawidłowa. W tym zakresie dodatkowo wskazano na występujące zagrożenie powodziowe, a ponadto że uwagi dotyczące regularnych powodzi, które występują na obszarze objętym inwestycją, powinny być wzięte pod uwagę

- przez organ I instancji, ponieważ inwestycja ta będzie mieć bezpośredni znaczący wpływ na sytuację wodną zlewni potoku Królewskiego dolnego biegu potoku Strzyża;
5. inwestor w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej raport oos, w sposób bardzo ogólny przedstawił opis zaplanowanych do realizacji elementów kanalizacji deszczowej i systemu odwodnienia;
 6. przedmiotowa inwestycja może być zrealizowana wyłącznie w przypadku, gdy nie będzie zwiększać zagrożenia powodziowego w dolnym biegu potoku Królewskiego i Strzyży, a więc prawdopodobnie w połączeniu z poszerzeniem kanału odprowadzającego wodę do Martwej Wisły na odcinku Park nad Strzyżą – Martwa Wisła;
 7. obwieszczenie RDOŚ w Gdańsku o wydaniu decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. nastąpiło w dniu 24 grudnia 2019 r., co spowodowało, że zainteresowane strony mogły dopiero po 6 dniach zapoznać się z treścią rozstrzygnięcia, a sam wybór terminu jest bardzo niefortunny, o niezrozumiałej motywacji;
 8. trasa przebiegu torowiska tramwajowego z włączeniem do Al. Grunwaldzkiej na wysokości ul. Bohaterów Getta Warszawskiego nie spełni swojego podstawowego zadania; w tym zakresie wskazano 8 przyczyn, z powodu których cel inwestycji nie zostanie osiągnięty (m.in. jazda tramwaju kilkoma zakrętami, kolizja z potokiem samochodów, kolizja z potokiem studentów i pracowników naukowych pobliskiej uczelni, kolizja z potokiem rowerzystów, kolizja z mieszkańcami i innymi pieszymi korzystającymi z przejść na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego i ul. Fiszera);
 9. włączenie trasy tramwajowej w Al. Grunwaldzką odbędzie się kosztem utraty jednego pasa ruchu, co skutkować będzie poważnymi zakłóceniami płynności ruchu samochodowego i spowoduje negatywny wpływ na obecne rozwiązania komunikacyjne i środowisko;
 10. obecnie chodnik oraz kamienice zlokalizowane po lewej stronie ul. Bohaterów Getta Warszawskiego położone są co najmniej 0,5 – 0,7 m niżej od poziomu chodnika i budynku przy ul. Fiszera 4 po prawej stronie, co skutkuje zalewaniem domów piwnic budynków zlokalizowanych poniżej;
 11. kwestie zwiększonych nakładów finansowych dla przedmiotowej inwestycji nie zostały w sposób należyty ujęte w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r., a elementy przewyższające koszty nie zostały rzetelnie uwzględnione;
 12. założona prędkość tramwaju na poziomie ok. 20 km/h jest niemożliwa do realizacji, bowiem jest zbyt „szybka” z punktu widzenia bezpieczeństwa ludzi na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego;
 13. zmiana stosunków wodnych, głównie wilgotności gruntu, szczególnie obniżenie się poziomu wód gruntowych, spowoduje butwienie pali drewnianych, na których posadowione są budynki zlokalizowane na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego, co może przyczynić się do zmian nośności podłoża oraz spoiwości spoiw fundamentowych tych obiektów;
 14. zastosowana technologia „cichego torowiska” ma jedynie zminimalizować szkodliwy hałas, jednak nie jest w stanie całkowicie go wyeliminować, a zapewnienia inwestora o jej skuteczności są niewiarygodne;

15. słupy trakcji elektrycznej będą szkodzić estetycznemu odbiorowi starego, zabytkowego Wrzeszcza;
16. budowa torowiska tramwajowego na trudnym i nieprzewidywalnym gruncie, jaki stanowi Dolina Królewska, powinna być poprzedzona wieloletnimi badaniami prawdopodobieństwa wystąpienia niekorzystnych dla okolicznej zabudowy zjawisk;
17. w decyzji nie nałożono na inwestora obowiązku prowadzenia wieloletnich programów monitorowania stanu drewnianych pali stabilizujących budynki mieszkalne, zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji inwestycji;
18. w decyzji w nieprawidłowy sposób przedstawiono zapis dotyczący zagospodarowania ul. Do Studzienki; mają się tam znaleźć dwie jezdnie z dwoma pasami w każdym kierunku, a nie jak wskazuje RDOŚ w Gdańsku jedna jezdnia dwupasmowa;
19. zastrzeżenia budzi przełożenie na etap projektu wykonawczego wyboru drogi dojazdowej dla transportu materiałów do budowy;
20. przedstawione w dokumentacji sprawy dane dotyczące dziennego natężenia ruchu na ul. Fiszera w ilości ponad 6 000 samochodów/dobę są niewiarygodne, bowiem realizacja przedmiotowej inwestycji ma przyczynić się do ograniczenia przejazdu aut na tym obszarze, które aktualnie wynosi 2170 samochodów/dobę;
21. RDOŚ w Gdańsku w sposób nieprawidłowy dokonał weryfikacji obszernej dokumentacji oraz licznych uwag stron postępowania i społeczeństwa;
22. budynki zlokalizowane przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 4 oraz ul. Fiszera 8 wpisane są do rejestru zabytków, co nie zostało uwzględnione w dokumentacji sprawy;
23. postępowanie odwoławcze powinno zostać zakończone decyzją GDOŚ wydaną na podstawie całości materiału dowodowego, nie zaś „stronniczą kompilacją najbardziej rażących niedorzeczności i nieprawd (...) oznajmionych w raporcie ooś i w pismach inwestora z korespondencji ze stroną społeczną za pośrednictwem RDOŚ w Gdańsku”;
24. racjonalny wariant alternatywny z włączeniem tramwaju w Aleję Grunwaldzką na wysokości ul. Do Studzienki jest projektem merytorycznie udowodnionym i na taki wariant organ II instancji powinien wydać decyzję kończącą postępowanie drugoinstancyjne;
25. naruszenie przez organ I instancji art. 7 Kpa, art. 7b Kpa, art. 8 § 1 Kpa oraz art. 66 ust. 1 pkt 15 ustawy ooś, w związku z:
 - a) wykluczeniem i zignorowaniem przez organ pracy analitycznej pt. *Koreferat do analizy wielokryterialnej wariantów przebiegu trasy Nowa Politechniczna w Gdańsku*, dalej koreferat,
 - b) zignorowaniem obywatelskich opracowań inżynierskich z 3 kwietnia 2019 r., 10 maja 2019 r., 2 lipca 2019 r. oraz 26 lipca 2019 r., które są najważniejszym materiałem dowodowym dokumentującym udział społeczeństwa i stanowiących opracowania inżynierskie,
 - c) zignorowaniem konfliktów społecznych,
 - d) przyjętym przez organ stanowiskiem w kontekście utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;
26. w prowadzonym przez organ I instancji postępowaniu wystąpiły nieprawidłowości proceduralne poprzez naruszenie art. 6 Kpa oraz art. 8 § 1 Kpa, wobec:

- a) trybu działania Regionalnej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko i uniemożliwienia Stowarzyszeniu udziału w przeprowadzonym posiedzeniu,
 - b) zagubienia przez RDOŚ w Gdańsku pisma Stowarzyszenia z dnia 2 lipca 2019 r.;
27. RDOŚ w Gdańsku dopuścił się stronnictwa sprzecznego z interesem społecznym poprzez naruszenie art. 8 § 1 Kpa, w związku z:
- a) wydaniem decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 9 grudnia 2019 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4207.14.2017.MBC.KSZ.AT.30, umarzającej jako bezprzedmiotowe postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. *Budowa ulicy Nowej Politechnicznej w Gdańsku z włączeniem tramwaju w Aleję Grunwaldzką na wysokości ul. Do Studzienki*,
 - b) niezgodnością zaskarżonego rozstrzygnięcia i decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 9 grudnia 2019 r. z ogólnomiejskim interesem obywateli,
 - c) niezgodnością zaskarżonego rozstrzygnięcia i decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 9 grudnia 2019 r. z wynikiem analizy wielokryterialnej przedstawionych w raportach oos dla obu przedsięwzięć;
28. lokalizacja tunelu tramwajowego Wileńska, zarówno w opracowaniu pt. *Koncepcja poprawy skomunikowania transportem publicznym dzielnicy Piecki-Migowo oraz rejonu Akademii Muzycznej z centrum Wrzeszcza*, dalej *Koncepcja komunikacyjna*, jak i w raporcie oos jest tożsama, a zatem kontynuacja torowiska za tunelem tramwajowym „Wileńska” w Dolinie Królewskiej (...) wymaga (...) zbudowania nasypów;
29. na całym odcinku pomiędzy ul. Wileńską i ul. Sobieskiego konieczne jest zaprojektowanie wału tramwajowego o długości ok. 120 m wzdłuż Doliny Królewskiej, które wynika z poprowadzenia części trasy tramwajowej w tunelu tramwajowym „Wileńska”;
30. załączniki graficzne do raportu oos są ilustracją kłamstwa, bowiem z Koncepcji komunikacyjnej wynika, iż zbiornik retencyjny „Wileńska” ulegnie zmniejszeniu, zaś z dokumentacji środowiskowej wynika, że powierzchnia tego zbiornika nie ulegnie zmianie;
31. planowana inwestycja niepotrzebnie zakłada realizację obiektów inżynierskich, tj. 7 nowych skrzyżowań tramwajowo-drogowych w centrum Wrzeszcza, czy też trzeciego wiaduktu nad torami kolejowymi;
32. inwestor nie poinformował RDOŚ w Gdańsku o zaprojektowanym połączeniu magistrali tramwajowej według wariantu inwestycyjnego z trasą tramwajową w osi komunikacyjnej osiedli przymorskich Dolnego Tarasu, tym samym analizy oddziaływania skumulowanego zostały wykonane niepoprawnie;
33. poprowadzenie ruchu tramwajowego w bezpośredniej bliskości siedziby Instytutu może doprowadzić do zakłócenia jej statusowej działalności;
34. emisja drgań wynikająca z eksploatacji inwestycji może mieć istotny wpływ na działanie precyzyjnej aparatury badawczej;
35. przeprowadzenie linii tramwajowej w bezpośredniej bliskości jednostki spowoduje wymierne straty finansowe w postaci braku możliwości prowadzenia wielu projektów badawczych, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych;

36. realizacja przedsięwzięcia w wariantcie preferowanym narusza zasadę zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz w art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973), dalej ustawa Poś.

Odwołujący się wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji i wydanie decyzji o odmowie zgody na realizację przedsięwzięcia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji lub o uchylenie zaskarżonej decyzji i wydanie zgody na realizację przedsięwzięcia w wariantcie alternatywnym. Wnioskowano także o profesjonalne przeprowadzenie postępowania zgodnie z art. 8 § 1 Kpa; w sposób budzący zaufanie jego uczestników.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Organ I instancji w toku postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokonał weryfikacji materiałów dołączonych do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w tym m.in. raportu ooś z września 2017 r. oraz jego uzupełnienia z lipca 2018 r. (przedłożonego przy piśmie z dnia 11 lipca 2018 r., znak: DLP/1102/2018/EM). W ocenie organu przedmiotowa dokumentacja spełniała wymogi wskazane w art. 66 ustawy ooś, w stopniu umożliwiającym przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określenie środowiskowych uwarunkowań jego realizacji.

RDOŚ w Gdańsku obwieszczeniem z dnia 1 października 2018 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4207.15.2017.AT.21, podał do publicznej wiadomości informację, że w terminie od 8 października 2018 r. do 7 listopada 2018 r. każdy może zapoznać się z dokumentacją sprawy, a także składać uwagi i wnioski. Z uwagi na niedotrzymanie terminu wywieszenia obwieszczenia o podaniu do publicznej wiadomości w Urzędzie Miasta Gdańska ww. obwieszczenia RDOŚ w Gdańsku (wywieszono na 14 zamiast na 30 dni), organ I instancji powtórzył udział społeczeństwa.

W konsekwencji RDOŚ w Gdańsku obwieszczeniem z dnia 14 listopada 2018 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4207.15.2017.AT.23, podał do publicznej wiadomości informację, o możliwości składania uwag i wniosków w terminie od 20 listopada 2018 r. do 20 grudnia 2018 r., wskazując przy tym miejsce i sposób wnoszenia podań. W ramach udziału społeczeństwa we wskazanym okresie do RDOŚ w Gdańsku wpłynęło ponad 140 wniosków zarówno od stron postępowania, jak i od podmiotów nie posiadających interesu prawnego w przedmiotowej sprawie. Zgłoszone uwagi i wnioski były w przeważającej części tożsame z kwestiami podnoszonymi we wniesionych odwołaniach, a dodatkowo dotyczyły:

- nieprzedstawienia koncepcji poprowadzenia linii tramwajowej mieszkańcom ul. Bohaterów Getta Warszawskiego;
- nieuwzględnienia w raporcie ooś w analizie możliwych konfliktów społecznych stanowisk przedstawionych przez społeczeństwo na licznych konsultacjach z inwestorem;

- wskazania, że obwieszczenie RDOŚ w Gdańsku o możliwości składania uwag i wniosków przez każdego zainteresowanego nie zawierało prawem wymaganych informacji o sposobie i miejscu składania podań;
- wniosku o przeprowadzenie minimum jednego spotkania informacyjnego dla mieszkańców;
- mocy akustycznej linii tramwajowej, która jest na poziomie 110 dB, zatem *oznacza znaczące przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu dla ul. Bohaterów Getta Warszawskiego*;
- zagrożeniu katastrofą budowlaną na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego;
- kosztu realizacji przedmiotowej inwestycji;
- różnic pomiędzy emisją hałasu z ul. Do Studzienki, a z ul. Bohaterów Getta Warszawskiego, skoro *zarówno obecnie jak i w wariacie I ruch samochodowy się odbywa*;
- nieracjonalności danych dotyczących ruchu na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego, tj. w przypadku wariantu inwestycyjnego 500 poj./dobę, zaś w racjonalnym wariacie alternatywnym – 5000 poj./dobę;
- braku w aktach sprawy streszczenia w języku niespecjalistycznym informacji przedstawionych w raporcie ooś;
- konieczności przedłożenia ujednoliconej wersji raportu ooś;
- kwestii oddziaływania akustycznego na etapie budowy przedmiotowego przedsięwzięcia;
- nieprzedstawienia w dokumentacji środowiskowej dokładnych granic pasa drogowego;
- kwestii organizacji ruchu w sytuacji konieczności dojazdu np. karetki pogotowia ratunkowego, czy też straży pożarnej do budynków zlokalizowanych przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego;
- kwestii niezgodności zaprojektowanego torowiska tramwajowego na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego z rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124, ze zm.), dalej rozporządzenie drogowe.

W trakcie prowadzonego przez RDOŚ w Gdańsku postępowania uwagi dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, w innym niż wyznaczonym przez organ I instancji terminie, wniosły strony postępowania oraz podmiot na prawach strony. W pismach tych podniesiono tożsame kwestie do tych wyrażonych w ramach udziału społeczeństwa oraz wniesionych odwołań, a ponadto podniesiono kwestie dotyczące:

- konieczności przeprowadzenia obliczeń dynamicznych przed wybraniem stosownego środka minimalizującego transmisję drgań od źródła do fundamentów budynku;
- prośby o informowanie Politechniki Gdańskiej o wszelkich istotnych działaniach i dokumentach w niniejszej sprawie;
- możliwych oddziaływań na zdrowie ludzi w związku z emisją pola elektrycznego i elektromagnetycznego z linii tramwajowej;
- nieuwzględnienia w analizie porównawczej wariantów fioletowego 1 i 2 kwestii warunków gruntowo-wodnych. Podkreślono przy tym, że opinia geotechniczna, na podstawie której

analizowano warunki terenowe, dotyczy włączenia trasy tramwajowej w Aleję Grunwaldzką na wysokości ul. Do Studzienki, nie zaś na wysokości ul. Bohaterów Getta Warszawskiego;

- nieprzedstawienia w uzupełnieniu dokumentacji środowiskowej (str. 106-107) warunków hydrologicznych charakterystycznych dla miejsca realizacji inwestycji. W zakresie tego zarzutu zarzucono, że inwestor podał jedynie informację dotyczącą Zbiornika Wileńska II, który aktualnie nie istnieje – jest dopiero zaplanowany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, dalej mpzp;
- faktu, że zgodnie z mpzp nr 0808 i mpzp nr 1014 tereny, przez które przebiega Potok Królewski określany jest jako „obszar zagrożeń z hydrologicznego punktu widzenia”;
- zdawkowego przedstawienia w dokumentacji środowiskowej informacji na temat przebudowy Potoku Królewskiego oraz kanalizacji deszczowej w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia;
- nieprzedstawienia rzędnych terenów na mapach załączonych do raportu ooś;
- zaplanowanych wyburzeń budynków i wpływu tych działań na warunki życia i zdrowia ludzi, którego nie przeanalizowano w raporcie ooś;
- spadku wartości nieruchomości o ok. 30 % od wartości aktualnej;
- degradacji krajobrazu w związku z realizacją inwestycji na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego.

Mając na uwadze wyrażoną w art. 15 Kpa zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji, raportu ooś, wraz z jego uzupełnieniami, zaskarżonej decyzji, uwag i wniosków wniesionych w ramach udziału społeczeństwa, a także odwołań. W toku postępowania odwoławczego organ II instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych, znajdując podstawy uzasadniające zreformowanie decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2019 r.

Należy przy tym podkreślić, że zakres postępowania odwoławczego nie jest węższy niż zakres postępowania pierwszoinstancyjnego, a organ odwoławczy obowiązany jest dążyć z urzędu, tak jak organ I instancji, do ustalenia rzeczywistego stanu sprawy. Organ wydający decyzję administracyjną jest obowiązany uwzględnić stan faktyczny ustalony w chwili wydania decyzji. Odnosi się to nie tylko do organu orzekającego w I instancji, ale również do organu wydającego decyzję w postępowaniu odwoławczym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 11 października 2017 r., sygn. akt: II SA/Po 513/17).

Analiza materiału dowodowego zebranego przez RDOŚ w Gdańsku, po przeprowadzeniu szczegółowej analizy przez GDOŚ wykazała, że nie zostały ustalone wszystkie istotne, mające znaczenie prawne dla sprawy okoliczności faktyczne sprawy. Wobec powyższego, organ odwoławczy czterokrotnie, pismami: z dnia 1 marca 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM.5, z dnia 7 maja 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM.6, z dnia 9 lipca 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM.10, oraz z dnia 1 września 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM.14, a także z dnia 4 lutego 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM/KB.25, wezwał wnioskodawcę do przedłożenia wyjaśnień i stosownych uzupełnień raportu ooś. Po szczegółowej analizie przedłożonych na wezwania organu

uzupełnień (z kwietnia 2021 r., czerwca 2021 r., sierpnia 2021 r., grudnia 2021 r. oraz 16 lutego 2022 r.), organ stwierdził, iż przedmiotowa dokumentacja spełnia wymogi wskazane w art. 66 ustawy o oś, w stopniu umożliwiającym przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określenie środowiskowych uwarunkowań jego realizacji.

Wiadomością elektroniczną z dnia 29 kwietnia 2021 r. [REDAKTOR] poinformowała GDOŚ, że w dniu 25 kwietnia 2021 r. na podstawie art. 61 § 1 Kpa wniosła do Państwowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego podanie o wszczęcie postępowania w sprawie ustalenia stanu technicznego budynków położonych przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego nr 13 i 16. Z uwagi, że wskazane podanie zostało wniesione do tutejszego organu niezgodnie z art. 63 § 1 Kpa, organ odwoławczy pozostawił ww. podanie bez rozpoznania, o czym poinformował wnoszącą pismem z dnia 20 stycznia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM/KB.22. Jedynie na marginesie należy wskazać, iż kwestia ubytków gruntów w rejonie ul. Bohaterów Getta Warszawskiego nie jest przedmiotem niniejszego postępowania. Kompetencje w tej sprawie posiada właściwy organ architektoniczno-budowlany.

Pismem z dnia 23 listopada 2021 r. Stowarzyszenie wniosło o przeprowadzenie wizji lokalnej terenu planowanego do realizacji przedsięwzięcia oraz na podstawie dokonanych oględzin o dokonanie oceny porównawczej wariantów przedsięwzięcia. Organ odwoławczy odniesie się do powyższego wniosku w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji.

W toku prowadzonego postępowania strony kilkakrotnie skorzystały z prawa do wglądu w zgromadzony materiał dowodowy, co zostało odzwierciedlone w stosownych dokumentach znajdujących się w aktach sprawy.

Zawiadomieniami z dnia 18 stycznia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM/KB.19 oraz DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM/KB.20, GDOŚ na podstawie art. 10 Kpa poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z dnia 18 lutego 2022 r. Stowarzyszenie działające przez pełnomocnika [REDAKTOR], wykorzystując przysługujące mu uprawnienia procesowe, wniosło uwagi, ustosunkowując się do zebranego materiału dowodowego. Do wniesionych uwag organ odniesie się w dalszej części niniejszej decyzji.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polegać będzie na budowie ulicy Nowej Politechnicznej z włączeniem tramwaju w Aleję Grunwaldzką na wysokości ul. Bohaterów Getta Warszawskiego w Gdańsku. W ramach planowanej inwestycji zakłada się rozbudowy oraz przebudowy następujących ulic: Jaśkowa Dolina, Wileńska, Morenowa, Schuberta, Traugutta, Smoluchowskiego, Piecewska, Dębinki, Al. Zwycięstwa, Matejki, Fiszera, Do Studzienki, Al. Grunwaldzka.

W tym zakresie należy wskazać, że projektowane torowisko tramwajowe, wbrew twierdzeniom stron, jest elementem ulicy i jako takie podlega regulacjom ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, ze zm.), dalej ustawa drogowa. Zgodnie bowiem z art. 4 pkt 4 ww. ustawy poprzez pojęcie torowiska tramwajowego należy rozumieć część ulicy między skrajnymi szynami wraz z zewnętrznymi pasami bezpieczeństwa o szerokości 0,5 m każdy. Z kolei ulica stanowi drogę na terenie zabudowy lub przeznaczonym do zabudowy zgodnie z

przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w której ciągu może być zlokalizowane torowisko tramwajowe (ust. 4 pkt 3 ustawy drogowej). Co więcej, droga to budowla wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiącą całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogowym (ust. 4 pkt 3 ustawy drogowej). Poprzez ruch drogowy należy rozumieć ruch pojazdów, zwierząt i pieszych po drogach. Tramwaj stanowi pojazd szynowy, a tym samym niezbędne do jego poruszania torowisko tramwajowe stanowi drogę, niezależnie czy jest wybudowana łącznie czy rozdzielnie z jezdnią. Tym samym wnioskodawca może następnie uzyskać decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w trybie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363, ze zm.).

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), przedmiotowe przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 61 (linie tramwajowe, koleje napowietrzne lub podziemne, w tym metro, kolejki linowe lub linie szczególnego charakteru, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, używane głównie do przewozu pasażerów) oraz pkt 60 (drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody) w związku z § 3 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy (polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone).

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej inwestycji był, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. 1 ustawy ooś, RDOŚ w Gdańsku (Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - w przypadku: przedsięwzięć, o których mowa w pkt 4, dla których wnioskodawcą jest jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 730 i 935). Jak wynika natomiast z art. 127 § 2 Kpa oraz art. 127 ust. 3 ustawy ooś, organem właściwym do rozpatrzenia odwołań od decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. jest GDOŚ. Podkreślić trzeba, że zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1712) do spraw wszczętych na podstawie ustaw

zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Zatem w przedmiotowej sprawie nie doszło do zmiany właściwości organu rozstrzygającego w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

U podstaw wydania decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia, musi leżeć założenie, że z punktu widzenia ochrony środowiska inwestycja objęta wnioskiem jest dopuszczalna (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 czerwca 2019 r., sygn. akt: II OSK 1438/18). Organ właściwy do wydania tej decyzji winien przeprowadzić postępowanie przewidziane przepisami powołanej ustawy i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 18 października 2017 r., sygn. akt: II SA/Rz 861/17).

Zatem odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań w kształcie określonym we wniosku, a zatem w niniejszej sprawie w wariantcie II.1, może nastąpić jedynie w ściśle określonych przypadkach wskazanych w ustawie ooś. Przesłanki te stanowią:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego lub naruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 i 3 ustawy ooś);
- brak zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji wariantu innego niż proponowany przez niego jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę (art. 81 ust. 1 ustawy ooś w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1712));
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy ooś);
- wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624, ze zm.) Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ww. ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy ooś w zw. z art. 545 ust. 1a ustawy Prawo wodne).

Powyższe potwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 sierpnia 2016 r. (sygn. akt: IV SA/Wa 726/16), gdzie podkreślono, że decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych ma charakter związany, tzn. organ właściwy do wydania decyzji nie ma swobody działania, a katalog podstaw wydania decyzji negatywnych ma charakter zamknięty.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy ooś, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji

przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej (...). Planowane przedsięwzięcie polegające na budowie torowiska tramwajowego wpisuje się w definicję drogi i jako takie podlega regulacjom ustawy drogowej. Szczegółowe kwestie dotyczące rozwiązań projektowych dla torowiska tramwajowego określa z kolei rozporządzenie drogowe. Zatem należy jednoznacznie stwierdzić, że planowana trasa tramwajowa stanowi drogę publiczną. Wobec powyższego w przedmiotowej sprawie nie istnieje konieczność badania zgodności lokalizacji planowanej inwestycji z mpzp.

W przedmiotowym postępowaniu nie zaistniały także przesłanki odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia, wynikające z art. 81 ustawy ooś. Przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała, że przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na obszary Natura 2000, bowiem najbliższym obszarem Natura 2000 położonym w odległości 3 km na północ od inwestycji jest obszar Natura 2000 – PLB 220005 Zatoka Pucka. Pozostałe obszary znajdują się w dużo większej odległości, tj.:

- Natura 2000 – PLH 220030 Twierdza Wisłoujście ok. 4,0 km na północny - wschód od przedmiotowej inwestycji,
- Natura 2000 – PLH 220055 Bunkier w Oliwie – ok. 5,0 km na północny - zachód od przedmiotowej inwestycji,
- Natura 2000 – PLH 220044 Ostoja w Ujściu Wisły – ok. 10,0 km na wschód od przedmiotowej inwestycji,
- Natura 2000 – PLB 220004 Ujście Wisły – ok. 10,0 km na wschód od przedmiotowej inwestycji.

Realizacja inwestycji nie wpłynie także negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy Prawo wodne.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911), dalej rozporządzenie PGW, oraz raportem ooś (str. 53-54) przedmiotowe przedsięwzięcie realizowane będzie w obrębie:

- Jednolitej Części Wód Powierzchniowych „Strzyża”, kod: PL RW200017488, typ: potok nizinny piaszczysty (17);
- Jednolitej Części Wód Powierzchniowych „Kanał Raduński”, kod: PL RW20000486969, typ: typ nieokreślony – kanały i zbiorniki zaporowe (0);
- Jednolitej Części Wód Powierzchniowych „Martwa Wisła do Strzyży”, kod: PL RW20000487, typ: typ nieokreślony – kanały i zbiorniki zaporowe (0).

Wszystkie ww. Jednolite Części Wód Powierzchniowych, dalej JCWP, zostały wyznaczone jako sztuczne i silnie zmienione.

Celem środowiskowym dla JCWP „Strzyża” zgodnie z rozporządzeniem PGW jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i utrzymanie dobrego stanu chemicznego. Jest ona wskazana jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia celu środowiskowego dla JCWP „Strzyża” wyznaczono do 2021 r. Zgodnie z rozporządzeniem PGW,

uzasadnieniem odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych jest brak możliwości technicznych. W zlewni ww. JCWP nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości.

Z kolei celem środowiskowym dla JCWP „Kanał Raduński”, zgodnie z rozporządzeniem PGW, jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i utrzymanie dobrego stanu chemicznego. Jest ona wskazana jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia celu środowiskowego dla JCWP „Kanał Raduński” wyznaczono do 2021 r. Zgodnie z rozporządzeniem PGW uzasadnieniem odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych jest brak możliwości technicznych oraz dysproporcjonalne koszty. Aktualizacja PGW jest obecnie w przygotowaniu; dopóki nie wejdzie ona w życie, GDOŚ nie może odnieść się do nowo określonych celów środowiskowych.

Celem środowiskowym dla JCWP „Martwa Wisła do Strzyży” zgodnie z rozporządzeniem PGW, jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i utrzymanie dobrego stanu chemicznego. Jest ona wskazana jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia celu środowiskowego dla JCWP „Martwa Wisła do Strzyży” wyznaczono do 2027 r. Zgodnie z rozporządzeniem PGW uzasadnieniem odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych jest brak możliwości technicznych. W zlewni ww. JCWP zidentyfikowano presję komunalną.

Analizując specyfikę planowanego przedsięwzięcia, stwierdza się, że w wyniku budowy i eksploatacji planowanej trasy tramwajowej nie przewiduje się by przedsięwzięcie mogło wpłynąć na możliwość nieosiągnięcia celów środowiskowych dla wód powierzchniowych. Podkreślić przy tym trzeba, że przebudowa Kanału Królewskiego planowana jest tylko na odcinkach związanych bezpośrednio z przedsięwzięciem. W każdym takim przypadku światło kanału zostanie zwiększone względem stanu istniejącego. Spowoduje to zwiększenie pojemności kanału i możliwości odprowadzania wód na odcinku objętym projektem.

Zgodnie z rozporządzeniem PGW oraz raportem ooś (str. 50) przedmiotowe przedsięwzięcie realizowane będzie w obrębie Jednolitych Części Wód Podziemnych, dalej JCWPd, o kodzie PLGW200013, których stan ilościowy i chemiczny określany jest jako dobry. Ww. JCWPd wskazane są jako niezagrożone ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych.

W ocenie GDOŚ realizacja przedsięwzięcia nie przyczyni się do trwałego pogorszenia stanu ilościowego i chemicznego omawianej JCWPd, zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia. Wody opadowe z przedmiotowego przedsięwzięcia będą odprowadzane poprzez wpusty deszczowe do zmodernizowanej kanalizacji (str. 299 raportu ooś).

W celu minimalizacji ewentualnego wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na JCWP oraz JCWPd, wnioskodawca został zobowiązany do zastosowania działań minimalizujących:

- na etapie realizacji: określonych w pkt I.2.3, I.2.4, I.2.5, I.2.13, I.2.19 (zreformowanego w pkt 4 niniejszej decyzji), I.2.20, I.2.22 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r.,
- na etapie eksploatacji: określonych w pkt I.3.9 i I.3.10 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r.

Ponadto analiza rozporządzenia PGW oraz raportu ooś przeprowadzona przez organ odwoławczy wykazała, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie wpłynie na możliwość osiągnięcia

celów środowiskowych, o których mowa w art. 61 ust. 1 ustawy Prawo wodne, zarówno JCWP, jak i JCWPd, w obrębie których będzie realizowane. Omawiane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać na obszary chronione, w obrębie których znajdują się JCWP „Strzyża”, JCWP „Kanał Raduński” oraz JCWP „Martwa Wisła do Strzyży”. Nadmienić przy tym należy, że zgodnie z rozporządzeniem PGW, JCWPd o kodzie PLGW200013 nie została zaliczona do obszarów chronionych.

W przedmiotowej sprawie nie wystąpiła zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, a zatem nie była konieczna zgoda inwestora na wskazanie w decyzji wariantu innego niż proponowany przez niego.

Jeśli więc w odniesieniu do wariantu proponowanego przez inwestora nie zachodzą okoliczności wykluczające możliwość wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, określone w art. 80 ust. 2 i art. 81 ustawy ooś, organ jest zobowiązany do określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wskazanym we wniosku. Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ II instancji utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Z kolei w myśl art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. *Niezgodność z przepisami prawa to niezgodność z przepisami prawa materialnego lub przepisami prawa procesowego przez ich rażące naruszenie lub ich wadliwą wykładnię* (B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, str. 849). Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Organ odwoławczy powinien podjąć wszelkie możliwe kroki w celu merytorycznego załatwienia sprawy, a nie uwalniać się od obowiązku orzekania, przekazując sprawę organowi pierwszej instancji. Jednocześnie ma prawo do tego, aby własne orzeczenie, którego nieodłączną częścią jest uzasadnienie, sformułować w taki sposób, który doprowadzi do usunięcia wad rozstrzygnięcia (wskazanego w osnowie) i uzasadnienia orzeczenia organu pierwszej instancji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. akt IV SA/Po 320/20).

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do wydanego rozstrzygnięcia, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, organ odwoławczy, badając sprawę, dostrzegł wymagające skorygowania uchybienia w decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2019 r. W ocenie GDOŚ decyzja I instancji w pkt I.2.36 i I.2.37 w zakresie obowiązku przeprowadzenia kompensacji przyrodniczej została wydana z naruszeniem art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy

ooś. Wymagania dotyczące warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji inwestycji określone w pkt I.2.6, I.2.7, I.2.8, I.2.27, I.2.30, I.2.32, I.3.2 oraz I.3.7 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. zostały sformułowane w sposób nieprecyzyjny, co narusza art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ooś. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nałożone w pkt I.3.2 decyzji organu I instancji zostały sformułowane w sposób nieprawidłowy, czym naruszono art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy ooś. Co więcej, nałożone w pkt I.2.19 i II.1 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. obowiązki zapobiegania, ograniczania i monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określone zostały nieprecyzyjnie, czym naruszono art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b i c ustawy ooś. Niewłaściwie został także formułowany obowiązek przeprowadzenia analizy porealizacyjnej określony w pkt I.2.25 i II.2, czym naruszono art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś. Przedstawiając w pkt III stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy ooś, RDOŚ w Gdańsku wykroczył poza zakres art. 82 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, co potwierdza naruszenie art. 107 § 1 pkt 5 Kpa. Ponadto RDOŚ w Gdańsku przedstawił błędne stanowisko w pkt V kwestionowanej decyzji w sprawie konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, co narusza art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 6 ustawy ooś. Pkt IV, będący ostatnim pkt zaskarżonej decyzji, dotyczący charakterystyki przedsięwzięcia uzyskał błędną numerację, co wymagało skorygowania przez organ odwoławczy. Co więcej organ I instancji bezpodstawnie przepisał warunki Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gdańsku bez analizy ich treści, ich jednoznaczności i wykonalności.

W warunku określonym w pkt I.2.6 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. organ I instancji wskazał, aby w trakcie robót mogących stanowić źródło drgań i wibracji o trudnych do określenia parametrach na bieżąco kontrolować ich zasięg i w razie wystąpienia skutków niepożądanych, natychmiast wstrzymać roboty i podjąć adekwatne środki zaradcze. W ocenie GDOŚ warunek ten został sformułowany nieprecyzyjnie, a jego doprecyzowanie wyraża pkt 1.2.8 kwestionowanej decyzji (zreformowany w pkt 3 niniejszej decyzji). Tym samym organ odwoławczy w miejsce warunku określonego w pkt I.2.6 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r., nałożył na inwestora szczegółowe rozwiązania, mające na celu ograniczenia uciążliwości dla ludzi oraz zabezpieczenie obiektów budowlanych przed wpływem drgań dynamicznych podczas eksploatacji przedsięwzięcia (pkt 1 niniejszej decyzji).

RDOŚ w Gdańsku w warunku określonym w pkt I.2.7 skarżonej decyzji zobowiązał wnioskodawcę do prowadzenia na etapie realizacji przedsięwzięcia kontroli obejmującej m.in. wykonanie inwentaryzacji fotograficznej stanu elewacji budynków, założenie plomb na istniejące zarysowania lub pęknięcia oraz zamontowanie reperów i wibrografów. W ocenie GDOŚ konieczna była zmiana ww. warunku. W tym zakresie organ II instancji zobowiązał inwestora, przed przystąpieniem do prac budowlanych, do założenia na istniejące zarysowania lub pęknięcia rysomierzy. W przypadku rysomierzy możliwy jest zarówno pomiar zmiany rozwarcia rysy w

dwóch prostopadłych kierunkach, jak też wyznaczenie kąta obrotu oddzielonych rysą fragmentów konstrukcji wykorzystując zależności geometryczne. Są to bardzo przydatne informacje pozwalające w pełni miarodajnie ocenić to, jak pracuje rysa. Wskazana metoda jest o wiele skuteczniejsza i bardziej precyzyjna niż zastosowanie plomb. Podkreślić przy tym trzeba, że kwestia lokalizacji punktów pomiarowych deformacji ośrodka gruntowego została określona w pkt II.1 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. (zreformowanej w pkt 14 niniejszej decyzji). Uzasadnienie ww. warunku zostanie przedstawione w sposób szczegółowy w dalszej części niniejszej decyzji.

Zgodnie z warunkiem zawartym w pkt I.2.8 decyzji RDOŚ w Gdańsku, inwestor został zobowiązany do monitorowania poziomu drgań przekazywanych przez podłoże na budynki w związku z prowadzeniem prac będących źródłem wibracji w zakresie 10 Hz - 80 Hz, w bliskim otoczeniu budynków mieszkalnych, tj. w odległości mniejszej niż 30 m od nich. Konieczność uchylecia omawianego pkt decyzji RDOŚ w Gdańsku wynika z niedoprecyzowania przez organ I instancji sposobu wykonywania ww. monitoringu. Z tego względu GDOŚ wskazał sposób, w jaki należy dokonać oceny szkodliwości drgań w trakcie prowadzonych prac, a także wskazał czynności jakie należy podjąć po ich stwierdzeniu. Zważając na fakt bliskiej lokalizacji istniejącej zabudowy w stosunku do planowanego przedsięwzięcia, szczególnie ważne jest podjęcie wszystkich możliwych środków zaradczych, mających na celu zminimalizowanie ryzyka uszkodzeń wewnątrz i na zewnątrz budynków znajdujących się w odległości do 30 m od źródła drgań. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w pkt 3 niniejszej decyzji.

W warunku określonym w pkt I.2.19 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. organ I instancji zobowiązał inwestora do monitorowania procesu odwadniania wykopów i jego wpływu na obiekty sąsiadujące. W ocenie organu odwoławczego warunek ten wymagał doprecyzowania, w związku z czym w pkt 4 niniejszej decyzji wskazano, że do monitorowania budynków splekanych należy wykorzystać rysomierze, nie zaś plomby (szkiełka) kontrolne. Organ II instancji wskazał przy tym częstotliwość prowadzenia pomiarów, a także wyznaczył termin przedłożenia wyników z monitoringu do RDOŚ w Gdańsku. Co więcej, obowiązek określony w ww. warunku dotyczący konieczności zastosowania piezometrów do kontroli zachowania zwierciadła wód gruntowych przy prowadzeniu prac odwodnieniowych, nie zawierał szczegółowego zakresu monitoringu, częstotliwości jego przeprowadzenia oraz wskazania, jakim organom należy przedkładać informację o ich wynikach. W tym zakresie organ II instancji zobowiązał inwestora, aby przed przystąpieniem do prac budowlanych, w fazie budowy, a także do jednego roku po oddaniu obiektu do eksploatacji prowadzić pomiary położenia zwierciadła wód podziemnych. Otwory piezometryczne mają być zlokalizowane wzdłuż całej trasy projektowanego odcinka torowiska. W okresie realizacji inwestycji pomiary należy prowadzić z częstotliwością nie mniejszą niż jeden raz dziennie. Z kolei przed przystąpieniem do prac budowlanych i po oddaniu obiektu do eksploatacji, częstotliwość pomiarów może być zmniejszona. GDOŚ zobowiązał również inwestora do przedłożenia w wyznaczonym terminie wyników z monitoringu zmiany poziomu wód gruntowych do RDOŚ w Gdańsku.

Z uwagi na fakt, iż w ocenie organu odwoławczego wskazana przez organ I instancji inwentaryzacja fotograficzna nie stanowi wystarczającej metody monitoringu, GDOŚ nakładając

na wnioskodawcę powyższe warunki, zdecydował o uchyleniu zapisu o konieczności przeprowadzenia inwentaryzacji fotograficznej budynków na odcinkach objętych koniecznością dłuższego pompowania.

RDOŚ w Gdańsku, w warunku określonym w pkt I.2.25 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r., zobowiązał wnioskodawcę do prowadzenia analizy porealizacyjnej na elewacji zabudowy mieszkaniowej przy ul. Grunwaldzkiej 40, 24, 30, 32B, 32A, 31,44, 42, ul. Miszewskiego 16, ul. Do Studzienki 3, ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 16. Powyższe powieli obowiązek wynikający z pkt II.2 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r., bądź też błędnie określa budynek, co do którego konieczne było zweryfikowanie przyjętych w raporcie oś założenia z rzeczywistymi oddziaływaniami akustycznymi. Wobec powyższego GDOŚ zdecydował o konieczności uchylenia pkt I.2.25 decyzji i umorzenia postępowania organu I instancji w tym zakresie (pkt 5 niniejszej decyzji).

Rolą organu ochrony środowiska jest ocena zaproponowanych rozwiązań pod kątem warunków i wymagań środowiskowych. Organ analizując dokumentację zgromadzoną w trakcie prowadzonego postępowania, w tym raport oś, wskazuje wariant dopuszczony do realizacji i określa dla niego warunki, których spełnienie pozwoli na ochronę środowiska w zasięgu bezpośredniego oddziaływania planowanej inwestycji. Zatem organy ochrony środowiska nie są kompetentne do analizy zasadności przyjętych założeń technicznych i funkcjonalnych. Tym samym nieuzasadnione w ocenie organu II instancji było zobowiązanie inwestora do zapewnienia systemu parkowania gwarantującego brak utrudnień dla okolicznych mieszkańców (pkt I.2.27 skarżonej decyzji) czy też zapewnienia ochrony interesów osób trzecich, polegającą na zapewnieniu dostępu do drogi oraz wzięcia pod uwagę lokalizację dróg zastępczych w planie organizacji ruchu (pkt I.3.2 kwestionowanej decyzji). Wobec powyższego GDOŚ uchylił ww. warunki (pkt 6 i 12 niniejszej decyzji) i umorzył postępowanie organu I instancji w tym zakresie.

W warunku określonym w pkt I.2.30 decyzji organu I instancji wnioskodawca został zobowiązany do przeprowadzenia wycinki drzew i krzewów kolidujących z realizacją planowanego przedsięwzięcia poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym w terminie od 1 marca do 31 sierpnia, natomiast w uzasadnionych przypadkach dopuszczono możliwość wycinki w okresie lęgowym, pod ścisłą kontrolą nadzoru przyrodniczego, po uprzednim stwierdzeniu braku lęgów w zadrzewieniach przeznaczonych do wycinki. W ocenie GDOŚ warunek ten wymagał doprecyzowania. Organ odwoławczy w pkt 7 niniejszej decyzji wskazał, że w celu minimalizacji możliwego negatywnego oddziaływania zaplanowanych prac na środowisko, konieczne jest wprowadzenie ram czasowych kontroli poprzedzających wycinkę. Działania te pozwolą uzyskać aktualne dane dotyczące zasiedlenia przez ornitofaunę drzew przeznaczonych do wycinki. Ponadto, okres w którym nie należy prowadzić wycinki został wydłużony do 15 października, z uwagi na charakter ekosystemu, na który składają się drzewa i krzewy kolidujące z planowanym przedsięwzięciem. Prowadzenie wycinki w okresie lęgowym zostało ponadto umożliwione po stwierdzeniu przez ornitologa braku lęgów gatunków chronionych oraz, w przypadku drzew o pierśnicy powyżej 50 cm – niezależnie od terminu wycinki, po lustracji dokonanej przez chiropterologa. W przypadku stwierdzenia obecności stanowisk gatunków chronionych,

zobowiązano wnioskodawcę do wstrzymania wycinki oraz podjęcia działań określonych przez ww. specjalistów.

Na marginesie należy wskazać, że pojęcia legu nie należy utożsamiać jedynie z obecnością jaj w gnieździe lub dziupli. Definicja ta jest znacznie szersza i obejmuje także m.in. proces dobierania się w pary, czy też wychowywania młodych.

Dodatkowo organ odwoławczy zobowiązał wnioskodawcę do objęcia obiektów przeznaczonych do wyburzenia nadzorem chiropterologicznym, nie wcześniej niż 3 dni przed planowanymi wyburzeniami, w celu ograniczenia ewentualnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na chiropterofaunę.

Zgodnie z warunkiem zawartym w pkt I.2.32 decyzji RDOŚ w Gdańsku, zobowiązano wnioskodawcę do zabezpieczenia drzew rosnących w sąsiedztwie planowanych prac przed ewentualnym uszkodzeniem poprzez odeskowanie bez uszkadzania kory lub owinięcie matami. W ocenie GDOŚ ww. warunek wymagał doprecyzowania. Powyższe było konieczne ze względu na potrzebę zagwarantowania większej ochrony istniejącym, nieprzeznaczonym pod wycinkę drzewom zlokalizowanym w bezpośrednim sąsiedztwie przedsięwzięcia. Wobec powyższego organ odwoławczy w pkt 8 niniejszej decyzji określił działania, które inwestor zobowiązany jest podjąć w celu ochrony drzew nieprzeznaczonych do wycinki. GDOŚ wskazał ponadto, że dokładne miejsca i sposób wykonania zabezpieczeń określi specjalista dendrolog z nadzoru przyrodniczego.

RDOŚ w Gdańsku w warunku określonym w pkt I.2.36 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. zobowiązał wnioskodawcę do wykonania nasadzeń zastępczych. Organ I instancji wskazał przy tym, że do wykonania nasadzeń należy wykorzystać gatunki roślin rodzimych geograficznie i siedliskowo. GDOŚ zmieniając ww. obowiązek (pkt 9 niniejszej decyzji) wskazał pięć gatunków drzew alergizujących, których należy unikać podczas prowadzenia nasadzeń zastępczych.

W warunku określonym w pkt I.2.37 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. organ I instancji nałożył na inwestora obowiązek przeprowadzenia nasadzeń zastępczych. W tym zakresie wskazano jedynie, że nasadzenia zastępcze należy wykonać w liczbie nie mniejszej niż liczba drzew wyciętych na etapie realizacji. Uchylenie ww. obowiązku wynikało z jego zbyt ogólnego brzmienia i konieczności doprecyzowania ilości drzew i krzewów koniecznych do nasadzeń zastępczych, terminu sadzenia oraz kontroli ich udatności i trwałości. Drzewa w przestrzeni miejskiej są niezwykle istotnym elementem pełniącym m.in. funkcje siedliskowe oraz krajobrazowe. Mając na uwadze, że ich obecność przyczynia się do poprawy warunków aerosanitarnych (zwiększenie wilgotności powietrza, zacienienie powierzchni utwardzonych, absorpcja zanieczyszczeń), konieczne było dookreślenie szczegółów związanych ze minimalizowaniem negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia związanego z planowaną wycinką roślinności. W związku z powyższym GDOŚ w pkt 10 niniejszej decyzji wskazał, że termin sadzenia określi specjalista dendrolog, uwzględniając gatunek i typ wykorzystanej sadzonki (z zakrytym bądź odkrytym systemem korzeniowym), a także uwarunkowania meteorologiczne. Z kolei w celu zapewnienia oczekiwanego efektu wprowadzonych nasadzeń, konieczne było nałożenie obowiązku kontroli ich udatności. Celem ww. opieki jest zwiększenie prawdopodobieństwa, że nowe drzewa, krzewy i powierzchnie trawiaste przyjmą się do nowego gruntu i będą miały szansę na pełny i zdrowy rozwój. Ryzyko

obumarcia zasadzonych drzew i krzewów w przestrzeni miejskiej jest większe niż na terenach otwartych, ze względu na presję czynników zewnętrznych (np. podwyższona temperatura powietrza, wykorzystanie soli drogowej w okresie przymrozków, mała powierzchnia przepuszczalna podłoża itp.). W przypadku wystąpienia ubytków, organ zobowiązał wnioskodawcę do ich uzupełnienia. W celu weryfikacji udatności nasadzeń zastępczych, a także skuteczności wdrożonych działań pielęgnacyjnych roślin, GDOŚ zobowiązał wnioskodawcę do przedstawienia wyników kontroli nasadzeń w zakresie wskazanym w pkt 10 niniejszej decyzji, w terminie 4 lat od dnia oddania przedsięwzięcia do użytkowania. Należy również wyjaśnić, że warunek zasadzenia traw na gruntach przekształconych w wyniku realizacji przedsięwzięcia, wynika nie tylko z jej wizualnej atrakcyjności i zdolności do retencjonowania wód opadowych, ale także z jej zdolności do ograniczania erozji gleby oraz ograniczania wtórnego pylenia podczas wystąpienia wiatru. Warunek określający konieczność wykorzystania kwiatów łąkowych w mieszance traw ma na celu przede wszystkim zwiększenie bazy pokarmowej dla owadów zapylających. Częste przycinanie traw w okresie suszy atmosferycznej, przyczyniające się do wzrostu narażenia gleby na przesuszenie, może mieć negatywny wpływ na jej wzrost. Z tego powodu w planie pielęgnacji roślin należy uwzględnić m.in. częstotliwość strzyżenia trawników w okresie pierwszych 3 lat od nasadzenia, w taki sposób aby zminimalizować ryzyko ich przesuszenia w okresie letnim.

Zgodnie z warunkiem zawartym w pkt I.3.7 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. inwestor został zobowiązany do zastosowania tzw. cichego torowiska na całym przebiegu ul. Bohaterów Getta Warszawskiego. Zgodnie jednak z wyjaśnieniami wnioskodawcy przedstawionymi w piśmie z dnia 6 sierpnia 2021 r., znak: DLP.4001.275.2021.DP, działania minimalizujące emisję hałasu do środowiska, czyli m.in. ciche torowisko, projektuje się w zakresie przebiegu trasy tramwajowej na odcinku od ul. Traugutta do Al. Grunwaldzkiej. Zatem jest to znacznie większy fragment przedmiotowego przedsięwzięcia, niż tylko na przebiegu ul. Bohaterów Getta Warszawskiego. Konieczna była zatem reformacja ww. warunku w omawianym zakresie, co znalazło odzwierciedlenie w pkt 13 niniejszej decyzji.

Jak podkreślono we wcześniejszej części niniejszej decyzji, zgodnie z art. 82 ust. 1 ustawy o oś w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ, czyli w niniejszej sprawie RDOŚ w Gdańsku, nakłada na inwestora stosowne warunki, biorąc pod uwagę stanowisko organu współdziałającego. Biorąc pod uwagę, że warunki określone przez organ inspekcji sanitarnej zbieżne są z warunkami już orzekniętymi czy to przez organ I czy II instancji z odpowiednim stopniem szczegółowości, powielania ich w formie zaproponowanej przez organ inspekcji sanitarnej (o treści niejednoznacznej, nazbyt ogólnej i miejscami niewykonalnej) jest zbędne. Wobec powyższego pkt WARUNKI PAŃSTWOWEGO POWIATOWEGO INSPEKTORA SANITARNEGO W GDAŃSKU został uchylony w całości a postępowanie organu I instancji w tym zakresie umorzone (pkt 11 niniejszej decyzji).

W warunku zawartym w pkt II.1 kwestionowanej decyzji wnioskodawca został zobowiązany do opracowania projektu i prowadzenia monitoringu drgań w trakcie budowy, wykonania pomiarów tła dynamicznego, czy też wykonania pomiarów wpływów dynamicznych po wykonaniu robót pod obciążeniem eksploatacyjnym od wykonanej linii tramwajowej. Nadto inwestor został

zobowiązany do wykonywania systematycznych przeglądów eksploatacyjnych urządzeń oczyszczających wody opadowe. Jak wynika z postanowień art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. c nakładając obowiązek monitorowania organ musi określić szczegółowo zakres obserwacji, częstotliwości ich prowadzenia oraz wskazania, jakim organom należy przedkładać informację o ich wynikach. GDOŚ zdecydował o konieczności zmiany ww. warunku (pkt 14 niniejszej decyzji). W tym zakresie organ II instancji zobowiązał inwestora, aby przed przystąpieniem do prac budowlanych, a także w fazie budowy do prowadzenia pomiarów deformacji ośrodka gruntowego (osiadań powierzchni terenu). Ponadto zobowiązano inwestora do prowadzenia w fazie budowy, a także rok po oddaniu inwestycji do eksploatacji pomiarów emisji drgań i wibracji. GDOŚ wskazał przy tym, żeby punkty obserwacji zlokalizować wzdłuż projektowanego odcinka trasy tramwajowej na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego oraz ul. Fiszera w wytypowanych miejscach w zależności od istniejącego zagospodarowania terenu. Częstotliwość pomiarów w punktach obserwacji powinna być nie mniejsza niż jeden raz dziennie. GDOŚ zobowiązał również inwestora do przedłożenia w wyznaczonym terminie wyników z monitoringu zmiany poziomu wód gruntowych do RDOŚ w Gdańsku. Co więcej, organ odwoławczy nałożył na wnioskodawcę, po oddaniu inwestycji do eksploatacji, obowiązek kontroli urządzeń oczyszczających wody opadowe w określonym terminie. W przypadku stwierdzenia braku ich przepustowości, inwestor zobowiązany jest do wykonania stosownych napraw w celu przywrócenia właściwej sprawności urządzeń podczyszczających wody opadowe.

RDOŚ w Gdańsku warunkiem zawartym w pkt II.2 skarżonej decyzji zobowiązał inwestora do wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie emisji hałasu obejmującej 22 punkty pomiarowe, a także do przedłożenia wyników tej analizy do RDOŚ w Gdańsku oraz Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. Z analizy akt sprawy, w tym raportu ooś wraz z jego uzupełnieniami, wynikała jednak konieczność przeprowadzenia analizy porealizacyjnej w znacznie szerszym zakresie. Tym samym GDOŚ modyfikując ww. warunek (pkt 15 niniejszej decyzji) zobowiązał inwestora do wykonania pomiarów weryfikujących założenia poczynione w raporcie ooś oraz decyzji z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia w zakresie emisji drgań oraz hałasu do środowiska (w 102 receptorach). Wskazano przy tym, że wyniki analizy porealizacyjnej należy przedłożyć RDOŚ w Gdańsku, Pomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, a także dodatkowo Marszałkowi województwa pomorskiego oraz tutejszemu organowi.

Zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś organ w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w trybie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363, ze zm.). Zatem w opinii GDOŚ organ I instancji w warunku określonym w pkt III kwestionowanej decyzji bezpodstawnie odmówił możliwości przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko z innych niż określonych w ustawie ooś przyczyn. Wobec powyższego organ odwoławczy modyfikując ww. warunek (pkt 16 niniejszej decyzji) stwierdził brak konieczności

przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy ooś. W ocenie GDOŚ informacje zawarte w raporcie ooś są wystarczające do określenia środowiskowych uwarunkowań koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji projektowej.

Nadto konieczna była reformacja warunku zawartego w pkt V decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. Z postanowień art. 82 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś wynika, że organ w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy Poś. Na obecnym etapie nie można stwierdzić, że utworzenie takiego obszaru będzie konieczne. Nie ma przy tym obowiązku omawiania przesłanek zawartych w art. 135 ustawy Poś. Wobec powyższego GDOŚ zmieniając ww. warunek (pkt 17 niniejszej decyzji) stwierdził brak konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

Konieczność uchylecia pkt IV – ostatniego pkt zaskarżonej decyzji, dotyczącego charakterystyki przedsięwzięcia wynikało z zastosowania przez RDOŚ w Gdańsku błędnej numeracji omawianego punktu. Powyższe wymagało skorygowania przez organ odwoławczy (pkt 19 niniejszej decyzji).

Odnosząc się do pozostałych zarzutów podnoszonych przez strony w odwołaniach, GDOŚ wyjaśnia, co następuje.

Rozpatrując sprawę w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy mieć na uwadze specyfikę wydawanego rozstrzygnięcia, które nie ma charakteru uznaniowego. Wyjaśnienia wymaga, iż w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z zasadą legalizmu, **organ działa w granicach wniosku inwestora**. Oznacza to, iż w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, **organ określa warunki realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wnioskowanym przez inwestora lub, jeśli zachodzą ku temu przesłanki, odmawia określenia tych warunków**. Jeśli więc w odniesieniu do wariantu proponowanego przez inwestora nie zachodzą okoliczności wykluczające możliwość wydania pozytywnej decyzji, określone w art. 80 ust. 2 i art. 81 ustawy ooś, wówczas organ jest zobowiązany do określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wskazanym we wniosku. Taka sytuacja ma miejsce w analizowanej sprawie, w której RDOŚ w Gdańsku określił środowiskowe uwarunkowania realizacji planowanego przedsięwzięcia w wariantcie preferowanym przez wnioskodawcę, tj. w wariantcie fioletowym 1, po wykluczeniu, w toku oceny oddziaływania na środowisko, okoliczności uniemożliwiających wydanie decyzji dla tego wariantu. Merytoryczna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że realizacja i eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia, przy zachowaniu warunków określonych w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r., jak i niniejszej decyzji, nie spowoduje znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko. W takim przypadku organ wydający decyzję nie mógł wykraczać poza kompetencje związane z oceną planowanego przedsięwzięcia w zakresie wymogów ochrony środowiska, które określone są przepisami ustawy ooś. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma na celu określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji, w tym wskazanie zagrożeń jakie mogą wystąpić w związku z tą realizacją oraz sposobów przeciwdziałania tym zagrożeniom. Organ

prowadzący postępowanie administracyjne zmierzające do wydania omawianej decyzji, nie jest uprawniony do dowolnego określania lokalizacji, kształtu i zakresu planowanej do realizacji inwestycji. Jeżeli intencją wnioskodawcy była budowa przedmiotowego przedsięwzięcia w wariantcie fioletowym 1, a nie zaistniały przesłanki do odmowy rozstrzygnięcia w istocie sprawy, RDOŚ w Gdańsku zobligowany był do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z wnioskiem inwestora z dnia 31 stycznia 2017 r.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, które wskazują m.in., że: rolą organu rozstrzygającego w sprawie uwarunkowań środowiskowych jest ocena dopuszczalności objętej wnioskiem inwestycji pod względem wymagań środowiskowych. Organ ten określa warunki korzystania z zasobów środowiskowych dla inwestycji sprecyzowanej we wniosku, o którego zakresie decyduje wnioskodawca. Słusznie więc wskazał organ, że nie posiada kompetencji do rozstrzygnięcia w zakresie zaproponowanych rozwiązań technicznych, komunikacyjnych objętej wnioskiem inwestycji (...), czy też jej przebiegu. Poddaje (on) własnej ocenie z zakresu ochrony środowiska skonkretyzowaną we wniosku inwestycję, której dotyczy dołączona do wniosku dokumentacja, opierając się na wynikach raportu oceny oddziaływania na środowisko opracowanego dla inwestycji o określonych parametrach technicznych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2011 r., sygn. akt: II OSK 2516/10). Zatem wszelkie propozycje odwołujących się w kontekście innego przebiegu przedmiotowej inwestycji (zarzut nr 26), nie mogą być rozpatrywane w ramach niniejszej sprawy.

Ad. 1

Odwołujący się zarzucają, że RDOŚ w Gdańsku nie uwzględnił w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. uwag i argumentów wniesionych przez strony, dotyczących przebiegu planowanej inwestycji. W opinii GDOŚ powyższy zarzut jest bezpodstawny, bowiem organ I instancji wielokrotnie w swojej decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. (np. str. 26, 33-35, 40-42) przedstawiał stosowne wyjaśnienia wobec wniosków stron postępowania dotyczących trasy planowanego zamierzenia budowlanego. Co więcej, organ odwoławczy ponownie wskazuje, że działa w granicach zakresu przedmiotowego planowanego przedsięwzięcia wskazanego we wniosku, wobec czego nie sposób odnosić się do kwestii podnoszonych przez strony w zakresie lokalizacji planowanego zamierzenia inwestycyjnego lub jego części.

Ad. 2

GDOŚ nie może zgodzić się ze stwierdzeniem stron postępowania, zgodnie z którym w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. nie odniesiono się w sposób szczegółowy do kwestii zagrożeń dla zabudowy zlokalizowanej na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego, ul. Politechnicznej i ul. Fiszera, w związku z planowanym umacnianiem gruntów pod budowę torowiska tramwajowego.

Zajmując stanowisko wobec podnoszonej kwestii, organ odwoławczy wskazuje, iż RDOŚ w Gdańsku wbrew twierdzeniom odwołujących się, przedstawił stosowną argumentację w tym zakresie. W decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. (str. 31) organ I instancji wskazał, że rozpoznania geologii terenu nie prowadzi się w sposób liniowy/ciągły lecz punktowo. Sytuację geologiczną pomiędzy punktami odwiertów, w tak zwanych przekrojach, określa uprawniony specjalista na podstawie danych z wierceń. Rodzaj i zakres dokumentacji geologicznej dla danego rodzaju

przedsięwzięcia określają odrębne przepisy. Rozpoznanie na potrzeby koncepcji projektu jest wystarczające. W powyższym zakresie organ odwoławczy podtrzymuje stanowisko organu I instancji, wskazując że zgodnie ze stanowiskiem RDOŚ w Gdańsku, odpowiadając na zgłoszone zastrzeżenia zwrócono uwagę, że opinia kończy się konkluzją, iż: zgodnie z § 7 pkt 2 i 3 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r. poz. 463), dalej rozporządzenie w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych, i przyjętą kategorią geotechniczną obiektu, na dalszym etapie projektowania należy wykonać dokumentację geologiczno-inżynierską (zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, Dz. U. z 2015 r. poz. 196), dokumentację badań podłoża gruntowego oraz projekt geotechniczny.

Podkreślić przy tym trzeba, że GDOŚ pismem z dnia 1 marca 2021 r., znak: DOOŚ-WDSZOO.420.20.2020.KM.5, wezwał wnioskodawcę o wskazanie metod wykonania wzmocnienia gruntu i skuteczności ich zastosowania wobec możliwych osiadań gruntów oraz wpływu na stan budynków zlokalizowanych na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego, ul. Fiszera i ul. Politechnicznej. W odpowiedzi wskazano, że w celu wzmocnienia słabych gruntów zalegających w podłożu na trasie inwestycji, z uwagi na bliskie sąsiedztwo budynków, przewidziano zastosowanie technologii bez wibracji i nie zmieniających stosunków wodnych. W przypadku płytkiego zalegania gruntów organicznych do około 3,0 m przewidziano wymianę gruntów, w miejscach gdzie grunty organiczne zalegają na większej głębokości proponuje się zastosowanie technologii z zastosowaniem kolumn betonowych lub kolumn kombinowanych (w dolnej części zastosowanie kolumny betonowej, w górnej z części wzmocnienie materacem). Ich wykonanie odbywa się przy użyciu specjalnie zaprojektowanego świdra przemieszczeniowego, zainstalowanego na maszynie wyposażonej w głowicę o dużym momencie obrotowym i statycznym nacisku pionowym, który przemieszcza grunt w kierunku poziomym do osi otworu. Po przemieszczeniu gruntu poza obręb kolumny, wykonywana jest pod ciśnieniem iniekcja mieszanki betonowej. Iniekt dobrany jest w specjalny sposób, tj. pozwalający na osiągnięcie z góry ustalonego stosunku sztywności kolumny do otaczającego ją gruntu. W rezultacie uzyskany zostaje kompozyt gruntu i kolumn, współpracujących jako jednolita struktura o zwiększonej nośności. Proces wykonywania kolumny nie powoduje praktycznie żadnych uszkodzeń powierzchni terenu i nie generuje niebezpiecznych dla otoczenia wibracji. Stanowisko wnioskodawcy jest tożsame z wiedzą naukową w tym zakresie (np. Godlewski T., Fudali J., Saloni J. *Zwiększenie współczynnika stateczności globalnej skarpy wysokiego nasypu poprzez wzmocnienie podłoża sztywnymi kolumnami betonowymi CMC/TM*. *Górnictwo i Geoinżynieria*, 2008, 32: 125-137), jak również z danymi ogólnodostępnymi (np. <https://www.menard.pl/wzmocnianie-gruntu/technologie/kolumny-cmc>).

Wobec przedstawionych przez wnioskodawcę wyjaśnień w powyższym zakresie, GDOŚ wskazuje, że w związku z planowanym umacnianiem gruntów pod budowę torowiska tramwajowego nie przewiduje się negatywnych oddziaływań dla zlokalizowanej na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego, ul. Politechnicznej i ul. Fiszera zabudowy mieszkaniowej.

Ad. 3

Odnosząc się do argumentacji odwołujących się, że dokumentacja sprawy jest niekompletna, bowiem nie zawiera wyników analiz zagrożeń, a także podstawowych informacji, gdzie mogłyby one wystąpić, GDOŚ wyjaśnia.

W kontekście potencjalnego wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym na obiekty budowlane, oddziaływaniami wiodącymi są emisje hałasu oraz drgań. Z uwagi na stwierdzone braki w materiale dowodowym, organ odwoławczy wzywał wnioskodawcę do przedstawienia wyjaśnień oraz uzupełnień raportu oos w zakresie powyższych oddziaływań i ich skutków. W kontekście prognoz oddziaływań akustycznych, wyjaśnienia przedstawione zostały w odpowiedzi na zarzut nr 14. Odnosząc się natomiast do emisji drgań, wskazać należy, że w odpowiedzi na wezwanie organu z dnia 1 września 2021 r., wnioskodawca przedłożył stosowną analizę omawianego oddziaływania. Przedłożona analiza zawiera opis przebiegu inwestycji z prognozowanym generowanym oddziaływaniem w zakresie emisji drgań oraz szczegółowymi wytycznymi jego minimalizacji, z uwzględnieniem uwarunkowań terenowych obszaru inwestycji. Prognoza wpływów dynamicznych na budynki w otoczeniu przedsięwzięcia została przeprowadzona dla 3 lokalizacji, uznanych za reprezentatywne ze względu na występujące warunki gruntowo-wodne. Do wskazanych wytycznych należy m.in. zastosowanie rozwiązania konstrukcyjnego w postaci materaca z geosyntetyku komórkowego wypełnionego gruntem niespoistym – na całej trasie oraz kolumn betonowych (posadowienie pośrednie), których zadaniem będzie przenoszenie oddziaływań do głębszych (nośnych) warstw podłoża gruntowego oraz zwiększenie bezwładności układu poprzez wprowadzenie dodatkowej masy tłumiącej drgania (kolumny betonowe oraz grunt otaczający kolumny) – w miejscach, gdzie w podłożu gruntowym występują słabonośne grunty organiczne oraz grunty spoiste w stanie plastycznym i miękkoplastycznym. W opracowaniu zaproponowano także dodatkowe uzupełniające rozwiązania konstrukcyjne, które znajdą zastosowanie w miejscach, gdzie analiza obliczeniowa (przeprowadzona na kolejnym etapie projektowym) wykaże oddziaływanie na istniejące budynki. Po przeanalizowaniu przedłożonego uzupełnienia, przedstawione rozwiązania konstrukcyjne w ocenie organu pozwalają stwierdzić, iż wpływ oddziaływań dynamicznych związanych z nowoprojektowaną linią tramwajową i ruchem drogowym na istniejącą infrastrukturę techniczną i obiekty budowlane, będzie poddany minimalizacji oraz nie będzie wpływał negatywnie na gęstą zabudowę sąsiadującą z przedsięwzięciem.

Ad. 4, Ad. 5, Ad. 6 i Ad. 10

Zajmując stanowisko wobec argumentacji stron o nieprawidłowości ostatecznej konkluzji dotyczącej odwodnienia terenu przeznaczonego pod realizację przedsięwzięcia i terenów przyległych, GDOŚ wskazuje, iż jest ona bezpodstawna.

Z uzupełnienia raportu oos z kwietnia 2021 r. (str. 31) jednoznacznie wynika, że konieczne obniżenie poziomu wód podziemnych, związane z wykonywaniem wykopów nie może zakłócać stosunków wodnych, powodować zmiany lub ograniczenia wielkości przepływów w ciekach powierzchniowych i wodach podziemnych oraz powodować zmiany kierunków i prędkości przepływów wód. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w pkt I.2.20 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r.: *Konieczne odwodnienie poziomu wód podziemnych związane z wykonaniem wykopów nie*

może zakłócać stosunków wodnych, nie może powodować zmiany lub ograniczania wielkości przepływów w ciekach powierzchniowych i wodach podziemnych oraz nie może powodować zmiany kierunków i prędkości przepływów wód. Co więcej, wnioskodawca wskazał, że należy w maksymalny sposób ograniczyć czas prowadzonych odwodnień i stosować metody ograniczające ilość odpompowywanej wody, a prace niwelacyjne należy prowadzić w taki sposób, aby uniknąć odwodnienia pobliskich terenów. W tym celu zobowiązano wnioskodawcę do wykonania dodatkowych obowiązków związanych z odwodnieniem wykopów, w tym monitorowania budynków splekanych poprzez zastosowanie rysomierzy oraz poziomu wód gruntowych za pomocą otworów piezometrycznych (pkt I.2.19 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. zreformowany w pkt 4 niniejszej decyzji), jak również prowadzenia prac budowlanych w sposób nienaruszający stateczności obiektów istniejących, w tym budynków, dróg oraz instalacji podziemnych (pkt I.2.21 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r.).

W ocenie GDOŚ realizacja inwestycji z uwzględnieniem ww. środowiskowych uwarunkowań nie spowoduje negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym na obiekty budowlane. Nie można także uznać, iż uwagi stron dotyczące regularnych powodzi, które występują na obszarze objętym inwestycją, powinny być wzięte pod uwagę przez organ I instancji. W tym zakresie organ odwoławczy wyjaśnia, że zgodnie z art. 16 pkt 43 ustawy Prawo wodne poprzez pojęcie powodzi należy rozumieć czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, w szczególności wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, z wyłączeniem pokrycia przez wodę terenu wywołanego przez wezbranie wody w systemach kanalizacyjnych. W opinii GDOŚ strony mylnie interpretują ww. definicję. Do oceny czy dany teren należy do obszaru zagrożonego powodzią służą mapy zagrożenia powodziowego oraz ryzyka powodziowego, które udostępniane są na stronie internetowej <https://wody.isok.gov.pl/>. Z analizy danych zawartych na ww. portalu wynika, że przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się w poza obszarami zagrożenia powodziowego oraz ryzyka powodziowego. Podkreślić przy tym trzeba, że wody opadowe z przedmiotowego przedsięwzięcia będą odprowadzane poprzez wpusty deszczowe do zmodernizowanej kanalizacji, zatem wbrew twierdzeniom stron, inwestycja nie będzie miała bezpośredniego znaczącego wpływu na sytuację wodną zlewni potoku Królewskiego oraz dolnego biegu potoku Strzyża. Nie ma także podstaw do uznania, że omawiane przedsięwzięcie może być zrealizowane wyłącznie w przypadku, gdy nie będzie zwiększać zagrożenia powodziowego w dolnym biegu potoku Królewskiego i Strzyży. Podkreślić przy tym trzeba, że w ramach planowanego przedsięwzięcia nie przewiduje się działań mających na celu połączenia z poszerzeniem kanału odprowadzającego wodę do Martwej Wisły, na odcinku Park nad Strzyżą – Martywa Wisła.

Ponadto GDOŚ stoi na stanowisku, że przedstawiony w raporcie o oś opis zaplanowanych do realizacji elementów kanalizacji deszczowej i systemu odwodnienia jest wystarczający na obecnym etapie inwestycyjnym. W tym zakresie należy wskazać, że w wariantcie preferowanym przez inwestora, tj. wariantcie fioletowym 1, planuje się następujące działania (str. 22-23 raportu o oś), wymienione w decyzji organu I instancji w pkt I.1:

Na odcinku od ul. Rakoczego do ul. Schuberta

- przebudowa kanalizacji deszczowej Dn200-600: około 300 m,

- przebudowa kanalizacji deszczowej Dn800: około 200 m,
- budowa odwodnienia (kanalizacji, drenażu): około 1700 m,
- przebudowa kanału Królewskiego: około 250 m.

Na odcinku od ul. Schuberta do al. Grunwaldzkiej

- przebudowa kanalizacji deszczowej Dn200-600: około 1200 m,
- przebudowa kanalizacji deszczowej Dn1400: około 250 m,
- budowa odwodnienia (kanalizacji, drenażu): około 4200 m,
- przebudowa kanału Królewskiego: około 550 m.

Nie jest przy tym wiadome, jakich informacji zdaniem strony, brakuje w raporcie ooś. Zarzut w tym zakresie jest bowiem zbyt ogólny, a organ odwoławczy nie ma obowiązku domniemywać, co skarżący miał na myśli.

Ad. 7

Odnosząc się zaś do kwestii zawiadomienia stron postępowania w dniu 24 grudnia 2019 r. o wydaniu kwestionowanej decyzji, należy wskazać, że wybór ww. terminu, choć *bardzo niefortunny, o niezrozumiałej motywacji*, nie może stanowić podstawy do uchylecia rozstrzygnięcia organu I instancji. W tym zakresie należy wskazać, że 24 grudnia 2019 r. był dniem roboczym i z tego powodu nie było ograniczenia co do możliwości zapoznania się z treścią danego aktu administracyjnego w siedzibie organu w tym dniu. Z kolei fakt, że strony mogły zapoznać się z treścią rozstrzygnięcia dopiero po 6 dniach od jego wydania również jest bez znaczenia. W postępowaniu administracyjnym nie chodzi bowiem o termin zapoznania się z aktem administracyjnym, a o termin jego doręczenia, które w niniejszym postępowaniu nastąpiło zgodnie z art. 49 Kpa, tj. poprzez publiczne obwieszczenie. Wszyscy odwołujący się wnieśli środki zaskarżenia w ustawowym terminie 14 dni, a zatem nie nastąpiły żadne negatywne skutki wobec możliwości zapoznania się z treścią decyzji z dnia 23 grudnia 2021 r.

Ad. 8 i Ad. 9

Zdaniem odwołujących się trasa przebiegu torowiska tramwajowego z włączeniem do Al. Grunwaldzkiej na wysokości ul. Bohaterów Getta Warszawskiego nie spełni swojego podstawowego zadania. W tym zakresie strony wskazały 8 przyczyn, z powodu których cel inwestycji nie zostanie osiągnięty.

Odnosząc się do powyższego GDOS wskazuje, iż nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem odwołujących się. Celem ocenianej inwestycji jest poprawa bezpieczeństwa użytkowników drogi, dostosowanie parametrów drogi do wymaganej klasy technicznej, polepszenie dostępności ekonomicznej oraz komunikacyjnej regionu przez skrócenie czasu i zapewnienie właściwych warunków podróży, przy jednoczesnym uwzględnieniu wymogów ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. Zauważyć przy tym należy, że stwierdzenie iż cel przedsięwzięcia nie zostanie osiągnięty z uwagi na kolizje z potokiem samochodów, studentów i pracowników naukowych pobliskiej uczelni, rowerzystów, oraz z mieszkańcami i innymi pieszymi korzystającymi z przejść na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego i ul. Fiszera, jest nielogiczne i subiektywne. Nie można zapominać, że każdy korzystający z konkretnego układu drogowego musi przestrzegać obowiązujących przepisów prawa obowiązujących w tym zakresie. Kwestie te reguluje ustawa

z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, ze zm.), dalej ustawa o ruchu drogowym. Odwołujący się sformułowali zaś swoje zarzuty w taki sposób, jakby zasady korzystania z układu drogowego nie były jakkolwiek regulowane i panował w nich chaos organizacyjny. Co więcej, niezrozumiałe jest, na podstawie jakich danych strony ustaliły, że cel przedmiotowego przedsięwzięcia nie zostanie osiągnięty z uwagi na jazdę tramwaju przez kilka zakrętów. Logicznym jest, że torowisko tramwajowe nie będzie wytyczone tylko i wyłącznie w linii prostej. Nadto podkreślić trzeba, że w przedmiotowej sprawie kwestie parametrów technicznych torowiska tramwajowego uregulowane są w rozporządzeniu drogowym. Zagadnienie to nie leży w gestii organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, który w toku postępowania jest związany zakresem wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organ, analizując dokumentację zgromadzoną w trakcie prowadzonego postępowania, w tym raport oos, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji i określa dla niego warunki, których spełnienie pozwoli na realizację przedsięwzięcia przy akceptowalnym z punktu widzenia przepisów prawa oddziaływania na środowisko oraz zdrowie i życie ludzi. Tożsame stanowisko organ odwoławczy przyjmuje wobec argumentacji o konieczności likwidacji jednego pasa ruchu, co skutkować będzie poważnymi zakłóceniami płynności ruchu samochodowego.

Ad. 11

Ustosunkowując się zaś do kwestii zwiększonych nakładów finansowych dla przedmiotowej inwestycji, należy wskazać, że powyższe wychodzi poza ramy sprawy o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, której nadrzędnym elementem są kryteria środowiskowe. Wybrany wariant może być gorszy ekonomicznie, jednakże ponownego podkreślenia wymaga fakt, iż kwestie finansowe nie są przedmiotem analiz omawianego postępowania, gdyż ustawa oos nie przewiduje, aby elementem podlegającym analizie w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko były koszty jego realizacji. Tym samym zarzut dotyczący nieuwzględnienia elementów przewyższających koszty budowy inwestycji należy uznać za bezzasadny.

Ad. 12

Za chybione należy uznać także stwierdzenie odwołujących się, zgodnie z którym założona prędkość tramwaju na poziomie ok. 20 km/h jest niemożliwa do realizacji, bowiem jest zbyt „szybka” z punktu widzenia bezpieczeństwa ludzi na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego. Po pierwsze strony nie wskazały, na podstawie jakich danych ustalono, iż ww. prędkość zagrazi bezpieczeństwu. Po drugie wskazać trzeba, że zgodnie z raportem oos (str. 35) dla ruchu tramwajowego założono średnią prędkość przejazdu na poziomie 40 km/h. Zgodnie zaś z wyjaśnieniami wnioskodawcy przedstawionymi w piśmie z dnia 11 stycznia 2019 r. (załącznik 7, str. 5) prędkość 20 km/h dotyczy pojazdów samochodowych. Na zakończenie podkreślić raz jeszcze trzeba, że kwestię bezpieczeństwa na projektowanym układzie komunikacyjnym gwarantuje właściwe korzystanie z niego w oparciu o normy prawne wynikające z ustawy o ruchu drogowym. Zatem podnoszona przez strony kwestia w powyższym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie oraz wykracza poza kompetencje organu w niniejszej sprawie.

Ad. 13

Zdaniem odwołujących się, w związku z realizacją inwestycji dojdzie do zmiany stosunków wodnych, głównie wilgotności gruntu. Powyższe będzie skutkowało obniżeniem poziomu wód gruntowych, powodującym butwienie pali drewnianych, na których posadowione są budynki zlokalizowane przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego. W opinii stron, powyższe może przyczynić się do zmian nośności podłoża oraz spoiwości spoiw fundamentowych tych obiektów. W ocenie GDOŚ zarzut w powyższym zakresie jest bezpodstawny. W tym miejscu konieczne jest wyjaśnienie, że realizacja inwestycji zgodnie z warunkami określonymi w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r., jak i niniejszej decyzji, nie spowoduje negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne. Wnioskodawca został bowiem zobowiązany do podejmowania szeregu działań w fazie budowy w celu jego ochrony, tj. pkt I.2.3, I.2.4, I.2.5, I.2.20 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. Ponadto, zgodnie z pkt I.2.19 ww. decyzji (zreformowanym w pkt 4 niniejszej decyzji) przed przystąpieniem do prac budowlanych, w fazie budowy, a także do jednego roku po oddaniu obiektu do eksploatacji konieczne jest prowadzenie monitoringu położenia zwierciadła wód podziemnych. W ocenie organu jest to najważniejszy warunek, pozwalający wykryć oraz zminimalizować możliwość zmiany stosunków wodnych, a także ewentualnych zdarzeń następczych wskazanych przez strony.

Z kolei z uwagi na zaplanowany do zastosowania system odwodnienia układu drogowego oraz urządzenia ochrony wód (pkt I oraz pkt II.1 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. zreformowany w pkt 14 niniejszej decyzji), nie istnieją podstawy do uznania, iż na etapie eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia zagrożony będzie stan środowiska gruntowo-wodnego.

Ad. 14

Odnosząc się do stanowiska odwołujących się, zgodnie z którym zastosowana technologia „cichego torowiska” ma jedynie zminimalizować szkodliwy hałas, jednak nie jest w stanie całkowicie go wyeliminować, a zapewnienia inwestora o jej skuteczności są niewiarygodne, GDOŚ wyjaśnia.

Na wstępie należy wskazać, że w żadnych obowiązujących aktach prawnych nie zdefiniowano pojęcia „szkodliwy hałas”, którym posługują się strony. W prawodawstwie wyróżnia się za to pojęcie „emisji” (art. 3 pkt 4 ustawy Poś) oraz „zanieczyszczenia” (art. 3 pkt 49 ustawy Poś). W myśl art. 3 pkt 4 ustawy Poś emisję należy rozumieć jako wprowadzanie bezpośrednio lub pośrednio, w wyniku działalności człowieka, do powietrza, wody, gleby lub ziemi substancji, energii, takich jak ciepło, hałas, wibracje lub pola elektromagnetyczne. Natomiast zgodnie z art. 3 pkt 49 ustawy Poś poprzez zanieczyszczenie należy rozumieć emisję, która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, może powodować szkodę w dobrach materialnych, może pogarszać walory estetyczne środowiska lub może kolidować z innymi, uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska. Z powyższych definicji wynika, że nie należy utożsamiać pojęcia emisji i zanieczyszczenia. Oddziaływanie na środowisko mające postać emisji, co do zasady, jest dopuszczalne, jednak w takich granicach, aby emisja nie przekształciła się w zanieczyszczenie.

Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie źródłem emisji hałasu, w tym na terenach podlegających ochronie akustycznej, na których w stanie istniejącym występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. Celem zaproponowanych środków ochrony akustycznej, m.in. cichego

torowiska będzie redukcja emitowanego hałasu do dopuszczalnego poziomu, określonego w obowiązujących przepisach. W odpowiedzi na wezwanie organu z dnia 1 września 2021 r., wnioskodawca przedłożył modelowanie oddziaływania akustycznego planowanego przedsięwzięcia na środowisko, uwzględniając stan istniejący, wariant preferowany przez wnioskodawcę, wariant alternatywny oraz wariant niepodjęcia przedsięwzięcia, bez i z zastosowaniem zaproponowanych działań minimalizujących. Powyższe oddziaływanie przeanalizowane zostało dla zaktualizowanych, następujących horyzontów czasowych: oddanie inwestycji do użytku, tj. 2023 r., oraz po upływie 5 lat od oddania inwestycji do użytku, tj. 2028 r. Modelowanie zostało przeprowadzone z uwzględnieniem oddziaływań skumulowanych. Zgodnie z wyjaśnieniami wnioskodawcy, zastosowano wszystkie możliwe do uwzględnienia ze względu na uwarunkowania terenowe działania minimalizujące, które wpłyną na dotrzymanie wymaganych standardów akustycznych.

Na podstawie wyników analizy porealizacyjnej w zakresie emisji hałasu wskazanej do przeprowadzenia w 102 punktach (pkt 15 niniejszej decyzji), zostanie przeprowadzona weryfikacja przyjętych rozwiązań chroniących klimat akustyczny i założeń na rzecz ochrony środowiska i ludzi, a w szczególności dotrzymania wartości dopuszczalnych poziomu hałasu w porze dziennej i nocnej na terenach chronionych pod względem akustycznym. W przypadku niedotrzymania standardów jakości środowiska, konieczne będzie zastosowanie odpowiednich rozwiązań technicznych bądź technologicznych, chroniących przed ponadnormatywnymi oddziaływaniami hałasu.

Mając na uwadze przedstawioną argumentację, powyższy zarzut skarżących należy uznać za bezzasadny.

Ad. 15

Odnosząc się z kolei do stanowiska skarżących, według którego słupy trakcji elektrycznej będą szkodzić estetycznemu odbiorowi starego, zabytkowego Wrzeszcza, GDOŚ wskazuje, iż jest ono bezpodstawne.

Na wstępie należy wskazać, że ocena estetyki planowanej trakcji tramwajowej wraz z niezbędną infrastrukturą, w tym słupów trakcyjnych, ma charakter subiektywny. W związku z tym nowe elementy budowlane zlokalizowane w istniejącym krajobrazie miejskim mogą być postrzegane w różny sposób. Jednakże negatywne wrażenia estetyczne związane z przedsięwzięciem nie stanowią przesłanki do odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia.

Rozwijając stanowisko dotyczące wpływu planowanej inwestycji w Dzielnicy Wrzeszcza miasta Gdańska organ odwoławczy wskazuje, że obszar, w którym planuje się budowę przedmiotowej inwestycji, cechuje krajobraz związany z dużym ośrodkiem miejskim (krajobraz miejski), w którym infrastruktura linii tramwajowych i drogowych jest zjawiskiem powszechnym. W związku z powyższym, poddając ocenie wpływ, jaki będzie miał planowany układ komunikacyjny (tramwajowy i drogowy) na wrażenia estetyczne, stwierdza się, że wpływ ten będzie miał charakter stały, lecz niezmienny w sposób istotny jego dotychczasowego charakteru.

Ad. 16

GDOŚ nie może przychylić się także do argumentacji skarżących, według której budowa torowiska tramwajowego na trudnym i nieprzewidywalnym gruncie, jaki stanowi Dolina

Królewska, powinno być poprzedzone wieloletnimi badaniami prawdopodobieństwa wystąpienia niekorzystnych *dla naszych domów zjawisk*. W tym zakresie należy wskazać, że skarżący nie wskazali, jakie konkretnie zjawiska mają na myśli. Jedynie przypuszczalnie odwołującym chodziło o ewentualne *pogorszenie stanu technicznego, utraty ich stabilności do zawalenia się budynku włącznie*. Powyższe dwie kwestie były jednak zapisane rozłącznie, co nie daje pewności, iż organ odwoławczy prawidłowo zinterpretował intencję skarżących. Z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko wynika, że realizacja i eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia zgodnie z warunkami określonymi w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r., jak i niniejszej decyzji, nie wpłynie negatywnie na środowisko.

Ad. 17

Strony w odwołaniach wskazują, że w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. nie nałożono na inwestora obowiązku prowadzenia wieloletnich programów monitorowania, zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji inwestycji, stanu drewnianych pali stabilizujących budynki mieszkalne. W ocenie organu odwoławczego nie zachodzi konieczność prowadzenia obserwacji w powyższym zakresie. Wskazać trzeba, że wszelkie nałożone na inwestora obowiązki konieczne do wypełnienia, zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia muszą być współmierne do przewidywanych efektów. W tym zakresie należy podkreślić, że w opinii organu obowiązek prowadzenia monitoringu zarysowań na budynkach zlokalizowanych przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego za pomocą bardzo precyzyjnego urządzenia, tj. rysomierza wraz z obowiązkiem prowadzenia pomiarów położenia zwierciadła wód podziemnych (pkt I.2.19 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. zreformowany w pkt 4 niniejszej decyzji) są warunkami wystarczającymi. Powiększenie się zarysowań lub pęknięć w obiektach budowlanych stanowi odzwierciedlenie zmian będących następstwami ewentualnych zmian stanu pali drewnianych, które niejako stabilizują podłoże pod obiektami budowlanymi. Nałożenie na wnioskodawcę nowego obowiązku, sugerowanego przez skarżących, nie przyniosłoby nowych danych, które w sposób znaczący przyczyniłyby się do ochrony zabudowań. Precyzyjny monitoring zmian na elewacjach obiektów budowlanych zlokalizowanych przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego wraz z monitoringiem położenia zwierciadła wód podziemnych, w opinii organu odwoławczego, jest w powyższym zakresie wystarczający.

Ad. 18

Zdaniem odwołujących się w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. nieprawidłowo przedstawiono zapis dotyczący zagospodarowania ul. Do Studzienki, bowiem mają się tam znaleźć dwie jezdnie z dwoma pasami w każdym kierunku, a nie jak wskazuje RDOS w Gdańsku jedna jezdnia dwupasmowa. Zarzut w powyższym zakresie należy uznać za chybiony. Zgodnie z raportem oos (str. 18) w wariantcie realizacyjnym, tj. wariantcie fioletowym 1, na ul. Do Studzienki projektuje się drogę jednojezdniową z dwoma pasami ruchu, co jest zgodne z zapisami zawartymi na str. 3 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. Projektowany stan zagospodarowania ww. ulicy wskazanej przez odwołujących się dotyczy racjonalnego wariantu alternatywnego, gdzie faktycznie planowane było wykonanie drogi dwujezdniowej z dwoma pasami ruchu na każdej jezdni z dwutorową linią tramwajową w pasie dzielącym (str. 19 raportu oos). Za zupełnie niezrozumiałą należy uznać

argumentację stron, zgodnie z którą *docelowo planuje się zbudować dwie jezdnie, z dwoma pasami ruchu w każdej jezdni. Ta informacja jest zatajana przez ogółem społeczeństwa oraz mediami. Jedynie ograniczona grupa osób analizująca, we własnym czasie i zakresie, komplet udostępnionych planów i map, wie o tym. Dowodem jest mapa dla włączenia linii tramwajowej na wysokości ul. Do Studzienki (...)*. Powyższe stanowisko jest nieuzasadnione. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się przede wszystkim na podstawie dokumentacji środowiskowej przedłożonej na potrzeby konkretnego postępowania administracyjnego. Zapisy raportu oos przedłożone w ramach postępowania w przedmiocie uzyskania zezwolenia środowiskowego dla inwestycji pn. *Budowa ulicy Nowej Politechnicznej w Gdańsku z włączeniem tramwaju w Aleję Grunwaldzką na wysokości ul. Do Studzienki*, nie są przedmiotem niniejszego postępowania. GDOŚ wyjaśni powyższą kwestię w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji.

Ad. 19

Organ odwoławczy nie może także zgodzić się ze stanowiskiem skarżących, zgodnie z którym zastrzeżenia budzi przełożenie na etap projektu wykonawczego wyboru drogi dojazdowej dla transportu materiałów do budowy. Należy mieć na uwadze, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter „rozstrzygnięcia wstępnego” (*sui generis*) względem przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia inwestycyjnego (np. pozwolenia na budowę) i pełni wobec niego funkcję prejudycjalną (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 13 grudnia 2012 r., sygn. akt: II OSK 1483/11). Ten rodzaj rozstrzygnięcia jest zatem uzyskiwany przez inwestora na samym początku procesu inwestycyjnego. Na tak wczesnym etapie projektowym często nie jest możliwe posiadanie bardzo szczegółowych danych na temat przedsięwzięcia. Tym samym w ocenie GDOŚ uzasadnione jest przeniesienie działań ściśle organizacyjnych, dotyczących wyboru drogi dojazdowej dla transportu materiałów do budowy, na etap uzyskiwania kolejnych zezwoleń inwestycyjnych.

Ad. 20

W opinii stron postępowania przedstawione w raporcie oos dane dotyczące dziennego natężenia ruchu na ul. Fiszera w ilości ponad 6 000 samochodów/dobę są niewiarygodne, bowiem realizacja przedmiotowej inwestycji ma przyczynić się do ograniczenia przejazdu aut na tym obszarze, który aktualnie wynosi 2170 samochodów/dobę. W opinii organu, podnoszona kwestia nie zasługuje na uwzględnienie. Faktycznie z wydruku wiadomości elektronicznej przedłożonego przez jedną ze stron postępowania wynika, że w dniach 11-12 października 2018 r. na ww. ulicy przejechały 2173 pojazdy. Jednakże należy mieć na uwadze, że wyniki pomiaru ruchu dwudniowego mają charakter incydentalny i jednostkowy. Wyniki modelowe są oparte na wielokrotnych pomiarach ruchu przeprowadzanych w różnych okresach pomiarowych, porach roku i warunkach drogowych. Pozwala to na uśrednienie prognozowanego ruchu drogowego. Jak wyjaśnia wnioskodawca w uzupełnieniu raportu oos z kwietnia 2021 r., prognoza ruchu została wykonana na „Transportowym modelu symulacyjnym Miasta Gdańska” udostępnionym przez BRMG. Model ruchu jest najaktualniejszą i najbardziej miarodajną bazą danych informacji o natężeniu ruchu w Gdańsku, pozwalającą na przeprowadzenie symulacji wpływu zmian oddziałujących na rozkład przejazdów na sieci transportowej miasta oraz warunki ruchu. Wskazany

powyżej model symulacyjny przygotowywany jest w oparciu o Zarządzenie Nr 1740/12 Prezydenta Miasta Gdańska z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie Transportowego modelu symulacyjnego miasta Gdańska. GDOŚ przyjmuje za słuszne stanowisko wnioskodawcy. Co więcej, należy wskazać, że ocena oddziaływania na środowisko powinna zostać przeprowadzona dla najgorszej możliwej sytuacji, a zatem w tym przypadku dla prognozowanego ruchu w wielkości 6000 pojazdów na dobę.

Ad. 21

Zdaniem odwołujących się, RDOŚ w Gdańsku w sposób nieprawidłowy dokonał weryfikacji obszernej dokumentacji oraz licznych uwag stron postępowania i społeczeństwa.

Odnosząc się do powyższego, na wstępie należy wskazać, iż zarzut w powyższym zakresie jest gołosłowny. Nie wskazuje bowiem dokładnie, w jakim zakresie organ I instancji nie przeprowadził właściwej analizy raportu ooś, jak również wobec których wniosków społeczeństwa i stron postępowania nie dokonał prawidłowej weryfikacji. Co więcej, zdaniem GDOŚ, RDOŚ w Gdańsku w sposób prawidłowy zweryfikował wszystkie ww. elementy. W opinii organu odwoławczego przedłożona przez inwestora dokumentacja środowiskowa spełnia wymogi formalne, z kolei pod względem merytorycznym została sporządzona oraz uzupełniona w sposób rzetelny, co umożliwiło komplementarną ocenę w zakresie wskazanym w art. 62 ustawy ooś. Zgromadzona w przedmiotowej sprawie dokumentacja mogła zatem zostać przyjęta jako podstawowy dowód w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przedłożony raport ooś zawierał braki, o czym świadczą wezwania zarówno RDOŚ w Gdańsku z dnia 24 lutego 2017 r., znak: RDOŚ-GD-WOO.4207.15.2017.KSZ.1, z dnia 27 kwietnia 2017 r., znak: RDOŚ-GD-WOO.4207.15.2017.KSZ.8, z dnia 6 czerwca 2018 r., znak: RDOŚ-GD-WOO.4207.15.2017.KSZ.AT.16, jak i GDOŚ z dnia 1 marca 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM.5, z dnia 7 maja 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM.6, z dnia 9 lipca 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM.10, oraz z dnia 1 września 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM.14. Jednakże, po przedłożeniu przez wnioskodawcę uzupełnień raportu ooś wymaganych zakresem ww. wezwań, opracowany raport ooś wraz z uzupełnieniami spełnia wszelkie wymagania wynikające z art. 66 ustawy ooś.

Odnosząc się zaś do zajęcia niepełnego stanowiska przez RDOŚ w Gdańsku wobec licznych uwag stron postępowania i społeczeństwa, GDOŚ wyjaśnia, że w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. organ I instancji zaprezentował swoje stanowisko wobec złożonych w ramach postępowania pierwszoinstancyjnego podań. Wobec uwag stron postępowania RDOŚ w Gdańsku zajął swoje stanowisko na str. 26-50 oraz 74-75 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. Udzielone odpowiedzi były szczegółowe i wyczerpujące. Na marginesie należy wskazać, że organ odwoławczy raz jeszcze odniesie się do wszelkich uwag i wniosków wniesionych na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego w dalszej części niniejszej decyzji.

Ad. 22

GDOŚ jedynie częściowo przychyliła się do uwag odwołujących się dotyczących braku uwzględnienia w raporcie ooś budynków zlokalizowanych przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 4 oraz ul. Fiszera 8 wpisanych do rejestru zabytków. W tym zakresie należy

wskazać, że faktycznie w dokumentacji środowiskowej złożonej w ramach postępowania pierwszoinstancyjnego pominięto ww. obiekty zabytkowe. W następstwie szczegółowej analizy raportu ooś, GDOŚ pismami z dnia z dnia 1 marca 2021 r. (pkt 8.1 – 8.3), znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM.5, oraz z dnia 1 września 2021 r. (pkt 3), znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM.14, wezwał inwestora do przedstawienia stosownych informacji, na podstawie których możliwe będzie przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na omawiane zabytki

W odpowiedzi na wezwanie organu z dnia 1 marca 2021 r., wnioskodawca wskazał, iż we wszystkich wyjaśnieniach składanych podczas postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w zakresie ochrony zabytków przed skutkami realizacji inwestycji, odnoszono się między innymi również do ww. budynków wpisanych do rejestru zabytków, tj. kamienicy wraz z podwórzem i ogrodzeniem od strony wschodniej i południowej przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 4/ul. Politechnicznej 4 oraz działki nr 94 i części działki nr 85/6, na których powyższe obiekty są usytuowane (nr rej. zabytku: 1906) oraz dom przy ul. Fiszera 7/8 (nr rej. zabytku: 1897), a także do budynków zlokalizowanych przy ul. Fiszera 5/6, 12 oraz 13A/13B, a także przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16 wpisanych do gminnej ewidencji zabytków. Wskazano także na obowiązek wykonawcy robót do prowadzenia bieżącego nadzoru archeologicznego oraz uzgodnienia zakresu prac archeologicznych z właściwym Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Powyższe wynika z ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2021 r. poz. 710, ze zm.), ponieważ pozwolenia na wykonywanie robót budowlanych w otoczeniu zabytku z określeniem warunków, które zapobiegą uszkodzeniu lub zniszczeniu zabytku wydaje tylko i wyłącznie Wojewódzki Konserwator Zabytków.

Z kolei opracowanie pt. *Inwentaryzacja i ocena stanu technicznego*, stanowiące załącznik do uzupełnienia raportu ooś, przedłożone przez wnioskodawcę przy piśmie z dnia 22 grudnia 2021 r., zawiera inwentaryzację i ocenę stanu technicznego budynków (Tom I) oraz dróg, obiektów budowlanych będących elementami infrastruktury drogowej i obiektów infrastruktury technicznej w pasie drogowym niezwiązanej bezpośrednio z drogą (Tom II) w najbliższej okolicy planowanego przedsięwzięcia. W powyższym opracowaniu zinwentaryzowano i oceniono stan techniczny ok. 90 obiektów znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie przedsięwzięcia, w tym obiektów wpisanych do rejestru zabytków, m.in. budynku przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 4/ul. Politechnicznej 4. Autor opracowania wskazał, że zinwentaryzowane obiekty są potencjalnie narażone na negatywny wpływ prac budowlanych oraz oddziaływania dynamicznego związanego z eksploatacją nowoprojektowanej linii tramwajowej. Jednakże obiekty te wymagają dodatkowego rozpoznania geotechnicznego posadowienia oraz rozszerzonych prac związanych z oceną techniczną fundamentów, a ostateczny wpływ oddziaływań na konstrukcję zostanie oszacowany na etapie dalszych prac projektowych po ocenie dynamicznej oddziaływania prac budowlanych oraz eksploatacji nowoprojektowanego torowiska. Dodatkowo, wskazano zalecane do wykonania prace remontowe wzmacniające materię omawianych obiektów, mające na celu minimalizację

oddziaływań generowanych przez przedsięwzięcie oraz ochronę budynków przed oddziaływaniami zewnętrznymi.

Ponadto, autor opracowania wskazał, iż już na obecnym etapie, stan poszczególnych budynków wymaga niezwłocznego podjęcia działań naprawczych. Konstrukcja murów piwnicznych i fundamentowych jest narażona na okresowe podtopienia związane z niedostosowaną infrastrukturą wodno-kanalizacyjną. W powiązaniu z oceną techniczną murów wewnętrznych oraz zebraniu ogólnie dostępnych informacji publicznych, w niektórych budynkach można założyć zły stan ścian fundamentowych. Należy domniemywać istnienie uszkodzeń strukturalnych konstrukcji przegród wewnątrz budynku. Stały napór wód gruntowych na mury oraz podłoże pod fundamentami, w powiązaniu z oddziaływaniami od planowanej inwestycji, może generować uszkodzenia zagrażające konstrukcji omawianych budynków. Podkreślono przy tym, iż zakres wykonanej inwentaryzacji nie pozwala na tym etapie na wskazanie ewentualnych koniecznych prac związanych ze wzmocnieniem fundamentów tych obiektów – dla pełnego rozpoznania konieczne jest wykonanie szerszego rozpoznania i badań, po ostatecznym doborze rozwiązań technicznych nawierzchni torowej.

Podsumowując, po poddaniu szczegółowej weryfikacji uzupełnień raportu ooś przedłożonych przez wnioskodawcę, w szczególności uzupełnienia stanowiącego odpowiedź na wezwanie organu z dnia 1 września 2021 r., stwierdzić należy iż kwestia oddziaływań na budynki znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie przedsięwzięcia, w tym obiekty wpisane do rejestru zabytków, została przeanalizowana w stopniu wystarczającym do dokonania oceny oddziaływania na obecnym etapie oraz wskazania zaleceń i środków minimalizujących ewentualne możliwe do powstania oddziaływania, które zawarte zostały w niniejszej decyzji.

Mając na uwadze powyższe argumenty, w świetle dodatkowego postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez organ odwoławczy, omawiany zarzut dotyczący nieuwzględnienia w dokumentacji sprawy budynków wpisanych do rejestru zabytków należy uznać za bezzasadny.

Ad. 23

W opinii stron postępowanie odwoławcze powinno zostać zakończone decyzją GDOŚ wydaną na podstawie całości materiału dowodowego, nie zaś *stronniczą kompilacją najbardziej rażących niedoręczności i nieprawd (...) oznajmionym w raporcie ooś i w pismach inwestora z korespondencji ze stroną społeczną* za pośrednictwem RDOŚ w Gdańsku. Organ odwoławczy przyznaje słuszność powyższej argumentacji. Wobec stwierdzonych przez GDOŚ braków w dokumentacji środowiskowej, kilkakrotnie w odstępach czasu, organ odwoławczy wzywał wnioskodawcę do uzupełnienia braków raportu ooś. Wnioskodawca uzupełnił przedmiotową dokumentację środowiskową w wymaganym zakresie. Zatem poprzez wydanie niniejszej decyzji kończącej postępowanie odwoławcze, w oparciu o całość materiału dowodowego, uczynione zostanie zadość wymogom art. 80 Kpa, zgodnie z którym organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Co więcej organ II instancji, w przeciwieństwie do RDOŚ w Gdańsku, nie posiłkował się wyjaśnieniami wnioskodawcy wobec złożonych przez strony i społeczeństwo wniosków i uwag. Przedstawione w dalszej części niniejszej decyzji stanowisko organu odwoławczego wobec podań wniesionych w ramach

postępowania pierwszoinstancyjnego jest obiektywną oceną GDOŚ. Tym samym organ II instancji całościowo wypełnił postulat odwoływających się.

Ad. 25 i Ad. 26

Organ odwoławczy nie może zgodzić się z argumentacją stron postępowania w zakresie naruszenia przez RDOŚ w Gdańsku art. 7 Kpa, art. 7b Kpa, art. 8 § 1 Kpa oraz art. 66 ust. 1 pkt 15 ustawy ooś.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 7 Kpa, organ zobowiązany jest do podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. W niniejszym przypadku zarówno organ I jak i II instancji przeprowadziły dodatkowe postępowania wyjaśniające. Jak już wcześniej wskazano, w toku niniejszego postępowania organ II instancji, działając na podstawie art. 50 § 1 Kpa w związku z art. 136 Kpa, czterokrotnie wzywał inwestora do złożenia wyjaśnień oraz uzupełnienia raportu ooś. Tym samym, nie sposób zgodzić się z powyższym zarzutem naruszenia art. 7 Kpa, bowiem GDOŚ uczynił zadość ww. przepisowi. Wskazać również trzeba, że fakt, iż treść decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. jest sprzeczna ze stanowiskiem wnioskodawcy, nie stanowi jednocześnie naruszenia art. 7 Kpa. Biorąc powyższe pod uwagę, zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie GDOŚ w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie doszło także do naruszenia art. 7b Kpa, w myśl którego w toku postępowania organy administracji publicznej współdziałają ze sobą w zakresie niezbędnym do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli oraz sprawność postępowania, przy pomocy środków adekwatnych do charakteru, okoliczności i stopnia złożoności sprawy. Omawiana zasada ogólna znajduje zastosowanie w sytuacjach, gdy w celu wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy organ powinien podjąć współpracę z innymi organami administracji publicznej, co do których istnieje przypuszczenie, że dysponują danymi lub informacjami, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia stanu faktycznego lub prawnego sprawy. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie zaistniała. Tym samym nie można uznać, iż RDOŚ w Gdańsku naruszył art. 7b Kpa. Nie sposób bowiem uchybić przepisowi, na podstawie którego organ I instancji nie działał.

Odnosząc się do kwestii naruszenia art. 8 § 1 Kpa, należy stwierdzić, że kwestia ta również nie zasługuje na uwzględnienie. Uzasadnienie postanowienia stwierdzającego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zostało sporządzone w sposób prawidłowy, a RDOŚ w Gdańsku wskazał motywy, jakimi kierował się wydając rozstrzygnięcie. W tym miejscu należy wskazać, że na postanowienie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 65 ust. 2 ustawy ooś służy zażalenie, w związku z czym wszelkie uwagi dotyczące ww. postanowienia powinny zostać przedstawione w zażaleniu. Jednakże skarżący ani żadna ze stron postępowania takiego zażalenia nie wniosły. Z uwagi na powyższe, w tej sytuacji nie ma zastosowania art. 142 Kpa, zgodnie z którym postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji. Niniejsza decyzja rozstrzyga postępowanie odwoławcze, w którym kontroli poddano decyzję ustalającą środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia, nie zaś postanowienie

stwierdzające konieczność przeprowadzenia ceny oddziaływania na środowisko. Organ odwoławczy marginalnie podkreśla, że obowiązek właściwego sporządzenia uzasadnienia rozstrzygnięcia wiąże się z wyrażoną w art. 11 Kpa zasadą przekonywania, która zobowiązuje organy administracji publicznej do dołożenia szczególnej staranności w uzasadnieniu swoich rozstrzygnięć. Motywy działania organu powinny być przedstawione w taki sposób, aby strona zainteresowana mogła zrozumieć i w miarę możliwości zaakceptować zasadność przesłanek faktycznych i prawnych, którymi kierował się organ przy jej wydaniu. W opinii GDOŚ warunek ten został spełniony. Również w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. organ prawidłowo i szczegółowo uzasadnił zajęte przez siebie stanowisko. Zdaniem organu II instancji nie doszło do naruszenia zasady pogłębiania zaufania obywateli określonej w art. 8 § 1 Kpa. Co więcej, fakt, iż stanowisko RDOŚ w Gdańsku jest sprzeczne ze stanowiskiem odwołujących się, z pewnością nie stanowi naruszenia ww. przepisu.

W opinii GDOŚ podczas postępowania pierwszoinstancyjnego nie doszło także do uchybienia 66 ust. 1 pkt 15 ustawy ooś. Zgodnie z przywołanym przepisem w raporcie ooś należy przedstawić analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem. Zajmując stanowisko w tej kwestii, wskazać trzeba, że w żadnych z obowiązujących aktów prawnych nie ma wskazań, jakie elementy powinna uwzględnić prawidłowo sporządzona analiza. Ponadto brak jest także jakichkolwiek obowiązujących wytycznych, które regulowałyby tę kwestię. Dlatego też, przy sporządzaniu takiej analizy, w pierwszej kolejności należy mieć na uwadze indywidualny charakter i specyfikę analizowanej sprawy.

Jak wskazali autorzy raportu ooś (str. 124 uzupełnienia z lipca 2018 r.), każda inwestycja liniowa może powodować pojawienie się konfliktu społecznego związanego z naruszeniem interesu publicznego i osób trzecich. Nie sposób nie zgodzić się z tym stanowiskiem. Tym samym niezadowolenie odwołujących się z przebiegu planowanej inwestycji nie może stanowić wystarczającej podstawy do odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji.

Odnosząc się do poszczególnych zagadnień wskazanych przez strony, które ich zdaniem wskazywały na naruszenie przez RDOŚ w Gdańsku art. 7 Kpa, art. 7b Kpa, art. 8 § 1 Kpa oraz art. 66 ust. 1 pkt 15 ustawy ooś, GDOŚ przedstawia swoje stanowisko.

Przedłożone przy piśmie [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] z dnia 20 grudnia 2018 r. opracowanie pt.: *Koreferat do analizy wielokryterialnej wariantów przebiegu trasy Nowa Politechniczna w Gdańsku* [REDAKTOWANE] i in., Politechnika Gdańska) sporządzony został w lipcu 2016 r. Jest to zatem opracowanie, które zostało przygotowane przed wszczęciem postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Z przeprowadzonej przez GDOŚ szczegółowej analizy koreferatu wynika, iż *celem tego opracowania był wybór rozwiązania optymalnego z wariantowych rozwiązań według różnych kryteriów trudno porównywalnych ze sobą, a mających wpływ na realizację i funkcjonalnie danego rozwiązania*. Zdaniem autorów koreferatu, w analizie wielokryterialnej wykonanej w koncepcji programowej, opracowanej w ramach nadzoru autorskiego dla budowy ul. Nowej Politechnicznej

w Gdańsku, przyjęto ograniczone kryteria oceny poszczególnych wariantów, które nie odzwierciedlają wszystkich istotnych aspektów (str. 18-19 raportu ooś):

- kryterium 1 – parametry techniczno – ruchowe z uwzględnieniem kryteriów cząstkowych: średni czas przejazdu, długość trasy, praca przewozowa, stopień wykorzystania taboru, średnia liczba pasażerów, przepustowość na skrzyżowaniu;
- kryterium 2 – parametry ekonomiczne z uwzględnieniem kryteriów cząstkowych: zwiększenie kosztów eksploatacji taboru, całkowity koszt inwestycji;
- kryterium 3 – środowisko naturalne i koszty społeczne z uwzględnieniem kryteriów cząstkowych: liczba obiektów w bezpośredniej lokalizacji inwestycji, całkowita liczba wyburzeń, oddziaływania na siedliska przyrodnicze, ilość obiektów podlegających ochronie, przecięcia terenów zielonych.

Marginalnie należy wskazać, że z ww. kryteriów tylko ostatni znajduje zastosowanie w ramach analizy wielokryterialnej opracowywanej na potrzeby przygotowania raportu ooś. Kwestie techniczno – ruchowe i ekonomiczne wykraczają poza zakres postępowania w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji.

W ocenie autorów koreferatu przyjęte kryteria były niewystarczające do prawidłowej oceny wariantów realizacji inwestycji (str. 20 koreferatu). Jednakże powyższy wniosek dotyczył kryteriów techniczno – ruchowych, a także braku uwzględnienia kryterium bezpieczeństwa w koncepcji programowej, opracowanej w ramach nadzoru autorskiego dla budowy ul. Nowej Politechnicznej w Gdańsku.

Odnosząc się do zapisów koreferatu wobec kryteriów środowiskowych, będących najistotniejszymi z punktu widzenia niniejszej sprawy, wskazać trzeba, że autorzy opracowania zaproponowali uwzględnienie następujących czynników (str. 24 koreferatu):

- kryteria przyrodnicze: powierzchnia zajęcia terenów zielonych i rekreacyjnych, liczba kolizji ze stanowiskami roślin chronionych, liczba drzew przeznaczonych do wycięcia;
- kryteria społeczne: liczba kolizji z zasobami dziedzictwa kulturowego, ilość wyburzeń, konflikty społeczne, zgodność z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- kryteria emisyjne: sumaryczna powierzchnia terenów podlegających ochronie akustycznej narażonej na ponadnormatywną emisję hałasu.

Z analizy wielokryterialnej przedstawionej w raporcie ooś (str. 321-323) wynika, że wnioskodawca uwzględnił wszystkie ww. elementy. Faktem jest, że przeanalizowane dwa warianty przedsięwzięcia różnią się nieznacznie pod względem wpływu na środowisko. Z analizy wielokryterialnej wynika, iż różnica pomiędzy wariantami jest niewielka. Całościowo najwięcej punktów uzyskał wariant fioletowy 2 (racjonalny wariant alternatywny) z wynikiem 26,8 pkt, zaś fioletowy 1 (preferowany) – uzyskał 27 pkt. Powyższe nie świadczy jednak o nieprawidłowym wariantowaniu przedsięwzięcia lub wyższości wariantu alternatywnego nad proponowanym do realizacji. Ponownie podkreślenia wymaga, że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji w wariantcie wnioskowanym może nastąpić tylko i wyłącznie w ścisłe

określonych okolicznościach wskazanych w ustawie o oś, nawet jeśli wariant ten okazałby się tożsamy pod względem środowiskowym z racjonalnym wariantem alternatywnym.

Co więcej, dobór kryteriów i wag uwzględnionych w sporządzonej analizie jest po części kwestią indywidualną autorów raportu o oś, którzy przygotowując dokumentację, dysponują obszernym zbiorem specjalistycznie wykonanych analiz, ekspertyz i badań, których wyniki pozwalają na ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jednocześnie zasadność doboru kryteriów i przyporządkowanych im wag w analizie wielokryterialnej charakteryzuje się dozą subiektywizmu. Polemizowanie nad zagadnieniem wielkości wag przyjętych do oceny poszczególnych kryteriów jest kwestią niezwykle problematyczną, gdyż podobnie jak w przypadku analizy konfliktów społecznych, brak jest jakichkolwiek regulacji prawnych w tym zakresie. W ocenie GDOŚ przyjęcie skali ocen, zgodnie z którą wariant najkorzystniejszy otrzymuje 2 pkt, zaś mniej korzystny 1 pkt, jest proste, zrozumiałe i niewymagające dodatkowych analiz matematycznych. Organ II instancji po zweryfikowaniu przedstawionej przez inwestora analizy wielokryterialnej, uznał zasadność uwzględnionych w niej kryteriów oraz wag i w oparciu o przedstawiony materiał wydał decyzję, w której w części uchylił i w tym zakresie orzekł, uchylił i w tym zakresie umorzył postępowanie organu I instancji, a w pozostałej części utrzymał w mocy decyzję RDOŚ w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2019 r. Tym samym za słuszne należy uznać stwierdzenie wnioskodawcy, iż zgodnie z opracowaniem pn. "Koreferat do analizy wielokryterialnej wariantów przebiegu trasy Nowa Politechniczna w Gdańsku", analiza wielokryterialna została wykonana prawidłowo.

Zajmując stanowisko wobec domniemanego zignorowania przez organ I instancji obywatelskich opracowań inżynierskich z 3 kwietnia 2019 r. (nr kancelaryjny: 2486), 10 maja 2019 r. (nr kancelaryjny: 4887), 2 lipca 2019 r. (nr kancelaryjny: 4505 i 4506) oraz 26 lipca 2019 r. (nr kancelaryjny: 5058), które są najważniejszym materiałem dowodowym dokumentującym udział społeczeństwa, GDOŚ wskazuje, iż zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Tym samym nie można uznać, iż RDOŚ w Gdańsku zagubił pismo z dnia 2 lipca 2019 r. (w zasadzie dwa pisma z dnia 2 lipca 2019 r. o tożsamej treści), bowiem znajdowało się ono w aktach przedmiotowej sprawy.

Po pierwsze wskazać trzeba, że ww. pisma stanowią uwagi stron postępowania oraz Stowarzyszenia wobec przebiegu projektowanego przedsięwzięcia oraz działań związanych z jego realizacją. Po drugie, jak już wcześniej kilkakrotnie wyjaśniono, RDOŚ w Gdańsku odniósł się do wszelkich uwag w decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. na str. 26-50. Nadmienić przy tym trzeba, że organ odwoławczy raz jeszcze odniesie się do uwag i wniosków wniesionych przez strony postępowania i Stowarzyszenie na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego w dalszej części niniejszej decyzji.

Jednakże, GDOŚ częściowo przychyliła się do zarzutu wobec przyjętego przez RDOŚ w Gdańsku stanowiska w kontekście utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Jak już wyjaśniono szczegółowo we wcześniejszej części niniejszej decyzji, zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 3 ustawy o oś organ w decyzji o środowiskowych stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy Poś. Wobec

powyższego GDOŚ zmieniając ww. warunek (pkt 17 niniejszej decyzji) stwierdził brak konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

Zajmując stanowisko wobec zagadnienia trybu działania Regionalnej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko, dalej RKOOS, i uniemożliwieniu Stowarzyszeniu udziału w przeprowadzonym posiedzeniu, GDOŚ wyjaśnia, co następuje.

Zgodnie z § 3 pkt 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie funkcjonowania Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz regionalnych komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 257 poz. 1745), dalej rozporządzenie komisyjne, posiedzenia plenarne regionalnej komisji i posiedzenia jej zespołów roboczych zwołuje przewodniczący regionalnej komisji lub upoważniony przez niego zastępca, z własnej inicjatywy lub na wniosek regionalnego dyrektora ochrony środowiska albo co najmniej pięciu członków regionalnej komisji. Z kolei w posiedzeniach plenarnych oraz posiedzeniach jej zespołów roboczych poświęconych określonym przedsięwzięciom lub dokumentom mogą uczestniczyć wszyscy zainteresowani, z głosem doradczym, po uprzednim zgłoszeniu udziału odpowiednio u sekretarza regionalnej komisji lub sekretarza zespołu roboczego (§ 4 ust. 2 rozporządzenia komisyjnego). Co więcej, na podstawie § 9 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia komisyjnego sekretarz regionalnej komisji zamieszcza informacje o posiedzeniach RKOOS na stronie internetowej regionalnej dyrekcji ochrony środowiska. Wbrew twierdzeniom odwołujących się, informacja o posiedzeniu RKOOS, której przedmiotem było omówienie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowej inwestycji została zamieszczona na stronie internetowej regionalnej dyrekcji ochrony środowiska (<http://gdansk.rdos.gov.pl/regionalna-komisja-do-spraw-ocen-oddziaływania-na-srodowisko>, rok 2018). Podkreślić trzeba, że w § 9 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia komisyjnego, nie wskazano jakie konkretnie dane mają zostać zamieszczone na stronie internetowej urzędu, wiadomo tylko iż ma być to informacja. Jednocześnie wskazać trzeba, że zgodnie z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia komisyjnego w posiedzeniach plenarnych RKOOS uczestniczą z głosem doradczym zaproszeni przez prezydium Krajowej Komisji przedstawiciele zainteresowanych organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego, organizacji społecznych, instytucji naukowych, przedsiębiorców oraz jednostek pomocniczych. Zatem, aby uczestniczyć w posiedzeniach plenarnych RKOOS trzeba wykazać zainteresowanie. Z akt przedmiotowej sprawy nie wynika, aby Stowarzyszenie wyraziło chęć uczestniczenia w takim spotkaniu. Tym samym wskazać trzeba, że podniesienia naruszeń wobec rozporządzenia komisyjnego nie można uznać za logiczne, bowiem pierwszy raz strony postępowania oraz Stowarzyszenie wspomniały o tym fakcie dopiero w uzupełnieniu odwołania z dnia 2 i 3 marca 2020 r. Podkreślić przy tym trzeba, iż oprócz przedstawicieli Gminy Miasta Gdańska w posiedzeniu RKOOS uczestniczyli – wbrew twierdzeniom stron – przedstawiciele Politechniki Gdańskiej. Świadczy o tym treść protokołu z posiedzenia z dnia 26 kwietnia 2018 r. (pkt 6 protokołu).

Nadmienić jednak trzeba, iż GDOŚ pismem z dnia 28 stycznia 2021 r., znak: DOOS-WDSZOO.420.20.2020.KM.1, wezwał organ I instancji do przesłania ww. protokołu z posiedzenia RKOOS z dnia 26 kwietnia 2018 r. Z przekazanego przez RDOŚ w Gdańsku dokumentu wynika, że głosowaniem jawnym RKOOS zaopiniowała wstępnie przebieg inwestycji

przez ul. Bohaterów Getta Warszawskiego, nie zaś przez ul. Do Studzienki, jako korzystniejszy do realizacji przy uwzględnieniu uzupełnienia raportu o oś o kwestie społeczno – funkcjonalne oraz krajobrazowe. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w licznych uzupełnieniach dokumentacji środowiskowej przedłożonych zarówno w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, jak i odwoławczym.

Ad. 27

Zdaniem odwołujących się RDOŚ w Gdańsku dopuścił się stronnictwo sprzecznej z interesem społecznym poprzez naruszenie art. 8 § 1 Kpa. W opinii GDOŚ nie sposób się z tym zgodzić.

Odnosząc się do podnoszonych przez strony kwestii w kontekście naruszenia ww. przepisu Kpa, należy wskazać, że przedsięwzięcia polegające na *Budowie ulicy Nowej Politechnicznej w Gdańsku z włączeniem tramwaju w Aleję Grunwaldzką na wysokości ul. Do Studzienki* oraz *Budowie ulicy Nowej Politechnicznej w Gdańsku z włączeniem tramwaju w Aleję Grunwaldzką na wysokości ul. Bohaterów Getta Warszawskiego*, stanowią dwa odrębne zamierzenia budowlane i każde z nich jest przedmiotem oddzielnego postępowania administracyjnego. W niniejszej sprawie rozpatrywane są kwestie dotyczące wyłącznie postępowania odwoławczego od decyzji RDOŚ w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2019 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4207.15.2017.AT.40, określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na *Budowie ulicy Nowej Politechnicznej w Gdańsku z włączeniem tramwaju w Aleję Grunwaldzką na wysokości ul. Bohaterów Getta Warszawskiego*. Jedynie marginalnie wskazać trzeba, że decyzją z dnia 3 grudnia 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.16.2020.KM.17, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska utrzymał w mocy decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 9 grudnia 2019 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4207.14.2017.MBC.KSZ.AT.30, umarzającą jako bezprzedmiotowe postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. *Budowa ulicy Nowej Politechnicznej w Gdańsku z włączeniem tramwaju w Aleję Grunwaldzką na wysokości ul. Do Studzienki*.

Ad. 28, 29 i 30

Zajmując stanowisko wobec rozbieżności pomiędzy zapisami raportu o oś oraz koncepcji komunikacyjnej, organ odwoławczy wyjaśnia, co następuje.

Na początku każdego procesu inwestycyjno-budowlanego przedsięwzięcie jest określone dość ogólnie. Dlatego Na działania związane z projektem budowy inwestycji składa się szereg stopniowo uszczegóławianych, w zależności od etapu realizacji, rozwiązań projektowych. Na etapie przygotowania, w tzw. fazie przedinwestycyjnej powstaje koncepcja projektowa, która służy do przeprowadzenia analizy warunków zabudowy i zagospodarowania terenu, opracowania programu i koncepcji inwestycji. Koncepcja stanowi podstawę do określenia orientacyjnych nakładów finansowych, wyboru standardu oraz doboru materiałów i wyposażenia, a także wykonania oceny efektywności ekonomicznej planowanego przedsięwzięcia.

Opracowaniem projektowym na tym etapie jest projekt koncepcyjny zwany inaczej projektem wstępnym. W jego ramach wykonuje się studium programowo-przestrzenne czyli koncepcję wstępną. Koncepcja programowo-przestrzenna oprócz wstępnej propozycji zagospodarowania

działki zawiera rodzaj planowanych obiektów, precyzuje program funkcjonalny i gabaryty. Określa wymagania konstrukcyjne i eksploatacyjne opracowywane z uwzględnieniem wymagań inwestora.

Koncepcja projektowa jest wstępną fazą prac projektowych i winna poprzedzać każde zamierzenie projektowe. Koncepcja nie jest jednak dokumentacją ściśle projektową, ani też, co w tym wypadku wymaga podkreślenia, raportem ooś. Koncepcja komunikacyjna wykonana została w sierpniu 2015 r., z kolei dokumentacja środowiskowa we wrześniu 2017 r. Pomiędzy ww. opracowaniami jest zatem różnica ponad 2 lat. Tym samym pewne elementy określone w koncepcji komunikacyjnej mogły zostać zmienione. Tak też jest w przypadku zbiornika retencyjnego „Wileńska”. Faktycznie zgodnie z koncepcją komunikacyjną ww. zbiornik miał ulec pomniejszeniu. Jednak z raportu ooś wynika, że jego parametry nie zmienia się w związku z realizacją inwestycji (por. Rys. D 05.01 *Plan sytuacyjny wariant błękitny zachodni/błękitny wschodni* z koncepcji komunikacyjnej oraz Rys. OS 08.01. *Plan sytuacyjny Fioletowy 1 (preferowany)* z raportu ooś). Z dokumentacji środowiskowej wynika także jednoznacznie, że za tunelem tramwajowym „Wileńska” w Dolinie Królewskiej nie zostaną wykonane nasypy, ani też jakiegokolwiek wały. Co więcej, należy podkreślić także, iż dokumentacją, na podstawie której właściwy organ określa środowiskowe uwarunkowania realizacji konkretnego przedsięwzięcia, jest tylko i wyłącznie dokumentacja wymagana obowiązującymi przepisami, m.in. raport ooś. Organ w żaden sposób nie jest związany dokumentacją powstałą na własny użytek wnioskodawcy, w szczególności w przypadku gdy powstała ona przed wszczęciem omawianego postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Mając na uwadze powyższą argumentację, omawiany zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 31

Zdaniem skarżących planowana inwestycja niepotrzebnie zakłada realizację obiektów inżynierskich, tj. 7 nowych skrzyżowań tramwajowo-drogowych w centrum Wrzeszcza, czy też trzeciego wiaduktu nad torami kolejowymi. W tym zakresie ponownie wyjaśnić należy, iż w postępowaniu w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ nie ocenia zasadności przyjętych rozwiązań projektowych. Podnoszone przez strony kwestie dotyczą powyższego, nie zaś rozwiązań w zakresie ochrony środowiska. Wobec powyższego GDOŚ wskazuje, iż stanowisko odwołujących się wykracza poza zakres analizowanej sprawy i w związku z tym nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 32

Za bezpodstawne należy także uznać stanowisko skarżących, zgodnie z którym wnioskodawca nie poinformował RDOŚ w Gdańsku o zaprojektowanym połączeniu magistrali tramwajowej według wariantu inwestycyjnego z trasą tramwajową w osi komunikacyjnej osiedli przymorskich Dolnego Tarasu. Wobec powyższego, zdaniem stron, analizy oddziaływania skumulowanego zostały wykonane niepoprawnie.

W tym miejscu konieczne jest wskazanie, że zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 3b ustawy ooś raport ooś powinien zawierać informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na

którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. Trasa tramwajowa w osi komunikacyjnej osiedli przymorskich Dolnego Tarasu znajduje się poza obszarem, w którym mogłoby dojść do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. Powyższe wynika z faktu, że przedmiotowa inwestycja kończy się w momencie wyprowadzenia linii tramwajowej na Al. Grunwaldzką. Wskazane przez odwołujących się połączenie tramwajowe Al. Grunwaldzka/ ul. Kościuszki/Al. Legionów, odcinek ul. Grunwaldzka/ ul. Klonowa/ ul. Dmowskiego (Rys. 13 w uzupełnieniach odwołań z dnia 22 lipca oraz 4 sierpnia 2021 r.), połączenie tramwajowe Al. Grunwaldzka/ul. Kościuszki/Al. Legionów, odcinek ul. Dmowskiego – wiadukt nad torami kolejowymi (Rys. 14 w uzupełnieniach odwołań z dnia 22 lipca oraz 4 sierpnia 2021 r.) oraz połączenie tramwajowe Al. Grunwaldzka/ul. Kościuszki/Al. Legionów, fragment torowiska „w pasie zieleni pomiędzy szpalerami drzew” na ul. Kościuszki (Rys. 15 w uzupełnieniach odwołań z dnia 22 lipca oraz 4 sierpnia 2021 r.) znajdują się poza obszarem oddziaływania przedmiotowej inwestycji. Nie ma zatem jakichkolwiek podstaw do analizy oddziaływań ww. połączeń tramwajowych z emisjami pochodzącymi z planowanej w ramach niniejszej sprawy inwestycji.

Ad. 33, 34 i 35

Odnosząc się do zarzutów Instytutu dotyczącego wpływu drgań emitowanych z przedmiotowego przedsięwzięcia na pracę precyzyjnej aparatury badawczej, w tym także zakłócenia statusowej działalności jednostki oraz braku możliwości prowadzenia wielu projektów badawczych wskazać należy, że oddziaływanie przedsięwzięcia na urządzenia zlokalizowane wewnątrz budynków oraz prowadzone za ich pomocą badania wykraczają poza zakres postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje i ocenia m.in. bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na dobra materialne, co wynika z art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ooś. Przepis ten odnosi się jednak wyłącznie do dóbr materialnych w postaci nieruchomości gruntowych oraz obiektów budowlanych; nie obejmuje on oceny wpływu przedsięwzięcia na dobra materialne zlokalizowane wewnątrz budynków ani środowiska pracy, bowiem nie podlegają one ochronie na podstawie przepisów z zakresu ochrony środowiska, w tym przepisów ustanowionych ustawą ooś. Zgodnie z art. 3 pkt 13 ustawy Poś przez pojęcie ochrona środowiska rozumie się podjęcie lub zaniechanie działań, umożliwiające zachowanie lub przywracanie równowagi przyrodniczej; ochrona ta polega w szczególności na: a) racjonalnym kształtowaniu środowiska i gospodarowaniu zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, b) przeciwdziałaniu zanieczyszczeniom, c) przywracaniu elementów przyrodniczych do stanu właściwego. Środowiskiem jest natomiast ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami – art. 3 pkt 39 powyższej ustawy.

Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach analizując wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko obowiązany jest m.in. do uwzględnienia przewidywanych rodzajów i ilości emisji wynikających z fazy realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia oraz określenia działań mających na celu minimalizację oddziaływania w tym zakresie, aby nie doszło do przekroczenia określonych standardów jakości środowiska. Obowiązek podjęcia tych działań wynika ze sposobów realizowania ochrony zasobów środowiska, o których mowa w art. 82 ust. 1 ustawy Poś. Standardy te zostały określone m.in. w: rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2021 r. poz. 845) oraz rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16 poz. 87).

Przepisy ustawy Poś nie określają zasad i sposobów ochrony wewnątrz obiektów budowlanych środowiska pracy, bowiem nie są one objęte standardami jakości środowiska określonymi w powyższych rozporządzeniach. Wymogi dotyczące dopuszczalnych poziomów m.in. hałasu i drgań w pomieszczeniach budynków regulowane są przez przepisy prawa budowlanego, w szczególności rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065, ze zm.), natomiast wymogi dotyczące hałasu i drgań w środowisku pracy przez przepisy prawa pracy, w szczególności przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 6 czerwca 2014 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1286).

Mając na uwadze powyższą argumentację, należy stwierdzić, że zarzuty w zakresie wpływu drgań emitowanych z przedmiotowego przedsięwzięcia na pracę precyzyjnej aparatury badawczej, w tym także zakłócenia statusowej działalności Instytutu oraz braku możliwości prowadzenia wielu projektów badawczych są stawiane w niniejszej sprawie bezzasadnie i nie zasługują na uwzględnienie.

Ad. 36

Odnosząc się do zarzutu naruszenia zasady zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz w art. 3 pkt 50 ustawy Poś, poprzez realizację przedsięwzięcia w wariantcie preferowanym, należy uznać go za bezzasadny. W pierwszej kolejności wskazać należy, że skarżący nie wskazali konkretnie w jaki sposób realizacja przedsięwzięcia w wariantcie wnioskowanym naruszać będzie ww. zasadę. Co więcej, ponownego podkreślenia wymaga fakt, iż organ wydający decyzję związany jest treścią wniosku. Jeżeli zatem intencją wnioskodawcy jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia w wariantcie fioletowym 1, a nie zaistniały przesłanki do odmowy rozstrzygnięcia w istocie sprawy, organ zobligowany jest do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z wnioskiem inwestora.

Mając na uwadze zasadę przezorności wyrażoną w art. 6 ustawy Poś, tj. *кто podejмује діяльність, котрою негативно впливає на середовище, є обов'язаний до запобігання цьому впливові* oraz *кто podejмује діяльність, котрою негативно впливає на середовище не є ще в повній мірі розпізнаний, є*

obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze, GDOŚ wykluczył możliwość wystąpienia ponadnormatywnych, negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko i jednocześnie zadbał, aby oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko było możliwie jak najmniejsze.

Organ odwoławczy ocenił również prawidłowość ustosunkowania się przez RDOŚ w Gdańsku do uwag i wniosków złożonych w ramach udziału społeczeństwa podczas postępowania pierwszoinstancyjnego.

Zajmując stanowisko wobec nieprzedstawienia mieszkańcom ul. Bohaterów Getta Warszawskiego koncepcji poprowadzenia linii tramwajowej, GDOŚ wskazuje, iż argumentacja w tym zakresie jest bezpodstawna.

Na wstępie należy wskazać, iż nie jest zrozumiałe, w jakich okolicznościach miałyby dojść do przedstawienia mieszkańcom ul. Bohaterów Getta Warszawskiego koncepcji poprowadzenia linii tramwajowej. Prawdopodobnie osoby składające uwagi miały na myśli omówienie przebiegu przedmiotowego przedsięwzięcia w trakcie konsultacji, rozumianych jako spotkania informacyjne ze społecznością lokalną. W tym zakresie wskazać trzeba, że konsultacje społeczne zależą tylko i wyłącznie od woli inwestora, jednakże nie są w żaden sposób powiązane z udziałem społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i dokonywanym w trakcie tej procedury wyłożeniem do wglądu dokumentacji sprawy oraz umożliwieniem społeczeństwu składania uwag i wniosków.

Udział społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach był przeprowadzony przez RDOŚ w Gdańsku w sposób zgodny z obowiązującymi regulacjami zawartymi w art. 33 ust. 1 oraz art. 85 ust. 3 ustawy ooś. Organ I instancji zawiadomieniem z dnia 14 listopada 2018 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4207.15.2017.AT.23, podał do publicznej wiadomości informację, o możliwości składania uwag i wniosków w terminie od 20 listopada 2018 r. do 20 grudnia 2018 r. Co więcej, wbrew twierdzeniom osób składających uwagi w ww. zawiadomieniu wskazano miejsce i sposób wnoszenia podań. Marginalnie podkreślić trzeba, iż gdyby nie podano w zawiadomieniu z dnia 14 listopada 2018 r. wymaganych informacji, do RDOŚ w Gdańsku nie wpłynąłby żaden wniosek. Tymczasem do organu I instancji wniesiono liczne podania w wyznaczonym terminie. Nadto ustawa ooś nie przewiduje obowiązku przeprowadzenia spotkania informacyjnego dla mieszkańców, a zatem nie ma podstaw do jego organizacji.

Nie można przy tym uznać za słuszne stanowiska, zgodnie z którym w raporcie ooś nie przedstawiono możliwych konfliktów społecznych, odzwierciedlających stanowiska przedstawione przez społeczeństwo podczas licznych konsultacji z inwestorem. Jak już wcześniej wyjaśniono, konsultacje społeczne w formie dodatkowych spotkań z lokalnymi mieszkańcami zależą tylko i wyłącznie od woli inwestora, nie są w żaden sposób powiązane z udziałem społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Co więcej, w żadnych z obowiązujących aktów prawnych nie wynikają wskazania, jakie elementy powinna uwzględniać prawidłowo sporządzona analiza. Ponadto, brak jest także jakichkolwiek obowiązujących wytycznych, które regulowałyby tę kwestię. Dlatego też, przy sporządzaniu takiej

analizy, w pierwszej kolejności należy mieć na uwadze indywidualny charakter i specyfikę danej inwestycji. W opinii GDOŚ analiza możliwych konfliktów została przeprowadzona prawidłowo.

Odnosząc się do podnoszonej przez skarżących kwestii mocy akustycznej linii tramwajowej, która jest na poziomie 110 dB, i w ich ocenie *oznacza znaczące przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu dla ul. Bohaterów Getta Warszawskiego*, GDOŚ wskazuje, iż jest ona bezzasadna, gdyż nie można mylić pojęcia mocy akustycznej z dopuszczalnym poziomem emisji hałasu w środowisku, określonym w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dalej rozporządzenie hałasowe. Są to dwa różne pojęcia.

Moc akustyczna jest wielkością charakterystyczną dla konkretnego źródła dźwięku. Jest to wielkość niezależna od innych czynników. Oznacza to, że poziom mocy akustycznej pozostaje stały niezależnie od odległości źródła dźwięku czy absorpcji dźwięku przez otaczające objekty. Moc akustyczna jest daną wejściową do dalszych obliczeń, które w niniejszym przypadku przeprowadzono w programie CadnaA. Skrótowo wyjaśniając moc akustyczna stanowi „próbkę”, z której następnie w wyniku działań matematycznych przeprowadzonych w specjalistycznym programie otrzymuje się emisję hałasu do środowiska. Zatem moc akustyczna linii tramwajowej o wartości 110 dB nie oznacza, iż taka jest emisja hałasu do środowiska w związku z eksploatacją przedsięwzięcia.

Nie można także za słuszną uznać uwagę, zgodnie z którą realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia zagraża katastrofą budowlaną na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego. Zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, ze zm.), dalej Prawo budowlane, katastrofą budowlaną jest niezamierzone, gwałtowne zniszczenie obiektu budowlanego lub jego części, a także konstrukcyjnych elementów rusztowań, elementów urządzeń formujących, ścianek szczelnych i obudowy wykopów.

Przed skutkami katastrof budowlanych na etapie eksploatacji drogi chroni wielostopniowy, hierarchiczny system projektowania i zatwierdzania projektu, odbiór techniczny obiektu przed oddaniem do eksploatacji i okresowe kontrole stanu technicznego obiektów w okresie eksploatacji. Tym samym należy uznać, iż podnoszona przez społeczeństwo uwaga jest niezasadna.

Ponownie podkreślić także trzeba, że koszty realizacji inwestycji nie są elementem, które poddawane są analizie w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Kwestia ta tym samym pozostaje poza zakresem niniejszej sprawy.

Zajmując stanowisko wobec kwestii różnic pomiędzy emisją hałasu z ul. Do Studzienki, a z ul. Bohaterów Getta Warszawskiego, należy wskazać, iż wynikają one z przyjętej prognozy ruchu. Mianowicie w wariantcie inwestorskim prognozowany ruch samochodów na ul. Do Studzienki wyniesie 14 000, zaś na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 500. Nie można jednak zapomnieć, iż w wariantcie preferowanym po zastosowaniu środków minimalizujących, na ww. ulicach w związku z funkcjonowaniem przedsięwzięcia nie dojdzie do ponadnormatywnej emisji hałasu określonej w rozporządzeniu hałasowym (ustalone na podstawie Tabeli 34 *Zestawienie receptorów dla wariantu fioletowy 1 (preferowany) z zastosowaniem działań minimalizujących dla roku 2022*).

Nie ma przy tym podstaw do uznania, iż dane dotyczące ruchu na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego, tj. w przypadku wariantu inwestycyjnego 500 poj./dobę, zaś w racjonalnym wariantcie alternatywnym – 5000 poj./dobę, są nieracjonalne. Założenia te wynikają, jak już wcześniej wyjaśniono, z transportowego modelu symulacyjnego Miasta Gdańska. Co więcej wskazać trzeba, że z uwagi na gęstą zabudowę w tym obszarze oraz uwzględniając znaczący wpływ natężenia na ul. Do Studzienki, większość pojazdów, które będą chciały skręcić w prawo w Al. Grunwaldzką zaczną wykorzystywać ul. Bohaterów Getta Warszawskiego jako drogę alternatywną dla relacji prawoskrętnej z ul. Do Studzienki, ze względu na brak sygnalizacji na skrzyżowaniu ul. Bohaterów Getta Warszawskiego z Al. Grunwaldzką oraz łatwość włączenia się do ruchu na Al. Grunwaldzkiej (3 pasy ruchu) (str. 5 pisma z dnia 23 stycznia 2019 r., znak: DLP/144/19/DP).

Jedynie częściowo można zgodzić się z uwagą, iż w aktach sprawy brakuje streszczenia w języku niespecjalistycznym informacji przedstawionych w raporcie ooś. Faktycznie na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego nie przedłożono właściwego streszczenia, bowiem to przedłożone do organu I instancji zawierało aż 238 str., podczas gdy objętość samego raportu ooś wynosiła 331 str. Jednakże, powyższa nieprawidłowość została usunięta na etapie postępowania odwoławczego, gdyż GDOŚ pismem z dnia 9 lipca 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.20.2020.KM.10 (pkt 4), wezwał inwestora do przedłożenia prawidłowo sporządzonego streszczenia raportu ooś. W odpowiedzi wnioskodawca przedłożył przy piśmie z dnia 6 sierpnia 2021 r., znak: DLP.4001.275.2021.DP, streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie ooś, w odniesieniu do każdego elementu dokumentacji środowiskowej, o objętości 89 str.

Nie można jednak przychylić się do postulatu, zgodnie z którym konieczne jest zobowiązanie wnioskodawcy do przedłożenia ujednoliconej wersji raportu ooś. Żaden z przepisów ustawy ooś, w tym w szczególności art. 66 tej ustawy, nie przewiduje takiego obowiązku. Nie ma tym samym jakichkolwiek podstaw do wezwania inwestora do przedłożenia ujednoliconej wersji dokumentacji środowiskowej.

Odnosząc się zaś do kwestii oddziaływania akustycznego na etapie budowy przedmiotowego przedsięwzięcia, wskazać jednoznacznie trzeba, że emisje te będą występowały w fazie realizacji inwestycji. W trakcie budowy wykorzystywane będą maszyny i urządzenia technologiczne, tj.: koparko-spycharka, ubijak wibracyjny, młot pneumatyczny, frezarka nawierzchni, rozścielacz asfaltu, równiarka uniwersalna, walec ogumiony lub statyczny oraz środki transportu dowożące materiały budowlane – samochody samowładowcze itd. Celem zastosowania rozwiązań chroniących środowisko przed hałasem (technicznych i organizacyjnych) na etapie realizacji przedsięwzięcia, przyjmuje się, że główne prace budowlane powodujące największe oddziaływanie akustyczne, prowadzone będą w porze dziennej, zgodnie z harmonogramem robót celem maksymalnego wykorzystania (skrócenia) czasu pracy (w miejscach zbliżenia do zabudowań podlegających ochronie akustycznej). Wnioskodawca został do tego zobowiązany wprost w warunku określonym w pkt I.2.24 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. Co więcej, nie można pominąć faktu, iż poziom hałasu emitowany do środowiska na etapie budowy inwestycji będzie

charakteryzował się dużą dynamiką zmian i będzie oddziaływaniem tymczasowym, przejściowym. Wszystko to powodowało będzie wystąpienie okresowego dyskomfortu akustycznego dla mieszkańców nieruchomości znajdujących się w pobliżu budowanego odcinka drogowego. Hałas powstający na etapie budowy jest krótkotrwały, nieorganizowany, o charakterze lokalnym i ustąpi po zakończeniu robót.

Ustosunkowując się zaś do nieprzedstawienia w dokumentacji środowiskowej dokładnych granic pasa drogowego, GDOŚ wskazuje, iż nie może się zgodzić z powyższym stanowiskiem. Na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach konieczne jest przedłożenie takich danych, które pozwolą jednoznacznie ocenić czy w przedmiotowej sprawie możliwe jest zastosowanie art. 114 ust. 4 ustawy Poś, zgodnie z którym w przypadku zabudowy mieszkaniowej, szpitali, domów pomocy społecznej lub budynków związanych ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zlokalizowanych na granicy pasa drogowego (...), ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach. Zgodnie z brzmieniem art. 74 ust. 1 ustawy o oś do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć m.in. mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie. W następstwie ww. przepisu oraz w myśl art. 82 ustawy o oś, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ określa m.in. miejsce realizacji przedsięwzięcia. W tym miejscu warto przywołać wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 września 2018 r., sygn. akt: II OSK 170/18, zgodnie z którym określenie miejsca realizacji przedsięwzięcia w decyzji środowiskowej w sposób mało elastyczny nadmiernie zamknięty granicami działek ewidencyjnych bez uwzględnienia odpowiednich rezerw terenowych nie jest zgodne z celami ustawowymi instytucji prawnej ocen oddziaływania na środowisko oraz założeniami zasady kompleksowej ochrony środowiska wyrażonej w art. 5 Poś, według której ochrona jednego lub kilku elementów przyrodniczych powinna być realizowana z uwzględnieniem ochrony pozostałych elementów. (...) Opis miejsca realizacji przedsięwzięcia powinien być przede wszystkim racjonalny z punktu widzenia możliwego zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i zapewnienia przestrzegania wymagań ochrony środowiska.

Wskazać należy, że wymagany do określenia przewidywany teren realizacji przedsięwzięcia został przedstawiony jako *linie rozgraniczające teren* na mapach planu sytuacyjnego, stanowiących załączniki graficzne do raportu o oś z września 2017 r. Powyższe znalazło także odzwierciedlenie na mapach przekazanych przez wnioskodawcę przy piśmie z dnia 10 czerwca 2021 r., znak: DLP.4001.169.2021.DP, z których jednoznacznie wynika, iż budynki mieszkalne uwzględnione jako te, wobec których możliwe jest zastosowanie art. 114 ust. 4 ustawy Poś, zlokalizowane są na granicy działek drogowych [dr]. Na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podane przez wnioskodawcę dane są wystarczające do uznania, iż w przedmiotowej sprawie ma zastosowanie art. 114 ust. 4 ustawy Poś. Wyznaczenie granic pasa drogowego będzie miało miejsce na dalszym etapie inwestycyjnym, podczas uzyskiwania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, w trybie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z

2020 r. poz. 1363, ze zm.). Zgodnie z art. 11f pkt 2 ww. ustawy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o wydanie tej decyzji zawiera określenie granic tych pasów. Powyższe wykracza jednak poza zakres postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, stwierdzić należy, iż przewidywany teren realizacji przedsięwzięcia został w dokumentacji przedstawiony prawidłowo, zgodnie z wymaganiami wynikającymi z przywołanych wyżej przepisów prawa, w stopniu wystarczającym do określenia przez organ miejsca realizacji przedsięwzięcia oraz oceny możliwości zastosowania art. 114 ust. 4 ustawy Poś.

Co więcej, nie można za słuszny uznać postulatu dotyczącego określenia przez RDOŚ w Gdańsku kwestii organizacji ruchu w sytuacji konieczności dojazdu np. karetki pogotowia ratunkowego, czy też straży pożarnej do budynków zlokalizowanych przy ul. Bohaterów Getta Warszawskiego. W tym zakresie wyjaśnić trzeba, że ocena zasadności podjęcia inwestycji, funkcjonalności i prawidłowości przyjętych przez inwestora założeń projektowych itd. nie leży w kompetencji organów środowiskowych. Zdaniem GDOŚ wszelkie zastrzeżenia w ww. kwestiach strony powinny kierować do wnioskodawcy.

Nadto raz jeszcze podkreślić trzeba, że w przedmiotowej sprawie nie występuje konieczność badania zgodności inwestycji będącej drogą publiczną z ustaleniami mpzp, co wynika z art. 80 ust. 2 ustawy ooś, zgodnie z którym właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej.

Organ odwoławczy badając poprawność postępowania pierwszoinstancyjnego ocenił również prawidłowość ustosunkowania się przez RDOŚ w Gdańsku do uwag i wniosków złożonych przez strony postępowania.

Odnosząc się do konieczności przeprowadzenia obliczeń dynamicznych przed wybraniem stosownego środka minimalizującego transmisję drgań od źródła do fundamentów budynku GDOŚ ponownie wyjaśnia, że w warunku zawartym w pkt II.1 decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. (zreformowanym w pkt 14 niniejszej decyzji) wnioskodawca został zobowiązany do opracowania projektu i prowadzenia monitoringu drgań w trakcie budowy, wykonania pomiarów tła dynamicznego czy też wykonania pomiarów wpływów dynamicznych po wykonaniu robót pod obciążeniem eksploatacyjnym od wykonanej linii tramwajowej. Nadto inwestor został zobowiązany do wykonywania systematycznych przeglądów eksploatacyjnych urządzeń oczyszczających wody opadowe. Jak wynika z postanowień art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. c nakładając obowiązek monitorowania organ musi określić szczegółowo zakres obserwacji, częstotliwości ich prowadzenia oraz wskazania, jakim organom należy przedkładać informację o ich wynikach. GDOŚ zdecydował o konieczności zmiany ww. warunku. W tym zakresie organ II instancji zobowiązał inwestora, aby przed przystąpieniem do prac budowlanych, a także w fazie budowy prowadzić pomiary deformacji ośrodka gruntowego (osiadań powierzchni terenu). Ponadto zobowiązano inwestora do prowadzenia w fazie budowy, a także rok po oddaniu inwestycji do eksploatacji pomiarów emisji

drgań i wibracji. Wskazano przy tym, żeby punkty obserwacji (repery i wibrometry) zlokalizować wzdłuż projektowanego odcinka trasy tramwajowej na ul. Bohaterów Getta Warszawskiego oraz ul. Fiszera w wytypowanych miejscach, w zależności od istniejącego zagospodarowania terenu. Częstotliwość pomiarów w punktach obserwacji powinna być nie mniejsza niż jeden raz dziennie.

Organ odwoławczy nie mógł przychylić się do prośby Politechniki Gdańskiej dotyczącej bezpośredniego informowania strony o wszelkich istotnych działaniach i powstałych dokumentach w przedmiotowej sprawie, ponieważ w postępowaniu zastosowanie miał art. 49 Kpa. Z tego względu poza inwestorem, pozostałe strony postępowania, w tym władze uczelni, informowane były o statusie postępowania poprzez publiczne obwieszczenie.

Zajmując zaś stanowisko w kontekście oddziaływania pola elektromagnetycznego związanego z prądem elektrycznym z trakcji tramwajowej, GDOS wyjaśnia, że takie oddziaływanie nie wystąpi w związku z eksploatacją analizowanego torowiska tramwajowego. Zasilanie sieci trakcyjnej tramwajowej odbywa się prądem stałym o napięciu 600V, dostarczanym z podstacji trakcyjnej do przewodu jezdnego za pośrednictwem kabli zasilających, a wokół przewodu powstaje jedynie pole magnetostatyczne. Prąd stały nie powoduje powstawania fal elektromagnetycznych. Powyższe wynika w szczególności z praw Maxwella, wyjaśniających źródła pola elektrycznego i magnetycznego. Wskazana przez strony fala elektromagnetyczna rozchodzi się w przestrzeni, ponieważ zmienne w czasie pole magnetyczne powoduje powstanie zmiennego w czasie pola elektrycznego. Zmienne pole elektryczne prowadzi do powstania zmiennego pola magnetycznego i proces się powtarza. By taka fala mogła powstać, potrzeba zmiennego w czasie pola magnetycznego (lub elektrycznego). Z praw Maxwella wynika, że źródłem pola magnetycznego są poruszające się ładunki elektryczne, czyli prąd elektryczny. Dla prądu o stałym natężeniu, powstaje jedynie stałe, statyczne pole magnetyczne, które nie jest źródłem pola elektrycznego. W efekcie nie powstaje pole elektromagnetyczne, bowiem do jego powstania potrzebny jest zmienny prąd elektryczny.

Nie można także pominąć, iż ze wskazanej przez strony postępowania opinii geotechnicznej *dla potrzeb ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia ulicy Nowej Politechnicznej w Gdańsku*, autorstwa GEOTECH Sp. z o.o., grudzień 2015 r. (załączonej przy piśmie z dnia 25 stycznia 2019 r.) wynika, iż dla całej inwestycji przyjęto II kategorię geotechniczną (str. 8 opinii). Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych, II kategoria geotechniczna, obejmująca obiekty budowlane posadowione w prostych i złożonych warunkach gruntowych, wymaga ilościowej i jakościowej oceny danych geotechnicznych i ich analizy w poniższym zakresie:

- fundamenty bezpośrednio lub głębokie,
- ściany oporowe lub inne konstrukcje oporowe, utrzymujące grunt lub wodę,
- wykopy, nasypy budowlane oraz inne budowle ziemne,
- przyczółki i filary mostowe oraz nabrzeża,
- kotwy gruntowe i inne systemy kotwiące.

Przed uzyskaniem zezwolenia na realizację inwestycji drogowej wnioskodawca będzie musiał przeprowadzić ocenę ww. danych geotechnicznych. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach

uprawnia jedynie do ubiegania się o kolejne zezwolenia inwestycyjne. Co więcej, we wskazanej powyżej opinii geotechnicznej nie widnieje zapis sugerujący, iż dokument ten dotyczy włączenia trasy tramwajowej w Aleję Grunwaldzką na wysokości ul. Do Studzienki, nie zaś na wysokości ul. Bohaterów Getta Warszawskiego. Do ww. pisma nie załączono bowiem stosownych map, które potwierdzałyby stanowisko stron postępowania.

Wbrew twierdzeniom stron postępowania w uzupełnieniu raportu ooś z lipca 2018 r. na str. 106-107 przedstawiono warunki hydrologiczne miejsca realizacji inwestycji. Prawdą jest, że w dokumentacji środowiskowej wskazano, iż *Potok Królewski w otoczeniu inwestycji posiada 2 zbiorniki (Zbiornik Wileńska i Zbiornik Wileńska II)*. Jednakże, co zostało ustalone w toku postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez GDOŚ, Zbiornik Wileńska II nie został jeszcze wykonany. Podkreślić należy, że ww. zbiornik nie będzie realizowany w ramach niniejszego przedsięwzięcia, zatem nie ma podstaw do określania jego wpływu na warunki hydrologiczne otoczenia inwestycji. Co więcej, w opinii GDOŚ błędne wskazanie, iż ww. zbiornik aktualnie istnieje, nie może stanowić podstawy do uchylenia decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r.

Nie było także podstaw do szczegółowego przedstawienia zakresu przebudowy Potoku Królewskiego, bowiem przedmiotowa inwestycja nie dotyczy regulacji tego cieku, a wskazana przebudowa nastąpi tylko i wyłącznie w przypadku bezpośredniej kolizji potoku z planowanym zamierzeniem budowlanym. Dane w tym zakresie zostały omówione w raporcie ooś na str. 19-20. W opinii GDOŚ przedstawiony opis jest wystarczający i nie wymaga dodatkowego uszczegółowienia.

Za bezpodstawny należy uznać argument stron o nieprzedstawieniu współrzędnych terenów na mapach załączonych do raportu ooś. Zgodnie z art. 66 ustawy ooś dokumentacja środowiskowa nie musi zawierać map, na których zamieszczono rzędne terenu. Ponadto, wskazać bezwzględnie trzeba, że na podstawie art. 74 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach załącza się poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Wnioskodawca dopełnił tego obowiązku. Natomiast ustawa ooś nie zobowiązuje do przedłożenia map sytuacyjno-wysokościowych dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Prace w zakresie wyburzeń budynków polegać będą głównie na wytworzeniu odpadów budowlanych (pochodzących z wyburzeń) oraz odpadów w postaci gruntów rodzimych z kształtowania niwelety drogi. Emisjami towarzyszącymi będą hałas i zanieczyszczenia powietrza. Jednakże z uwagi na charakter oddziaływania zaplanowanych wyburzeń budynków, wskazać trzeba, że będą one przemijające i ustąpią zaraz po zakończeniu zaplanowanych działań.

Odnosząc się zaś do kwestii spadku wartości nieruchomości o ok. 30 % od wartości aktualnej, GDOŚ wskazuje, że kwestia ta pozostaje poza związkiem z niniejszym postępowaniem. W tym zakresie organ II instancji wyjaśnia, że zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 marca 2013 r., sygn. akt: C-420/11, artykuł 3 dyrektywy Rady 85/337 z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. i dyrektywą

2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., należy interpretować w ten sposób, iż przewidziana w tym przepisie ocena oddziaływania na środowisko nie obejmuje oceny oddziaływania danego przedsięwzięcia na wartość dóbr materialnych. Zatem ocena oddziaływania przedsięwzięcia na dobra materialne nie obejmuje określenia wpływu inwestycji na wartość tych dóbr.

Zajmując nadto stanowisko dotyczące wpływu planowanej inwestycji na krajobraz organ odwoławczy wskazuje, że obszar, w którym planuje się budowę przedmiotowej inwestycji, cechuje krajobraz związany z dużym ośrodkiem miejskim (krajobraz miejski), w którym infrastruktura linii tramwajowych i drogowa jest zjawiskiem powszechnym. W związku z powyższym poddając ocenie wpływ, jaki będzie miał planowany układ komunikacyjny (tramwajowy i drogowy) na wrażenia estetyczne stwierdza się, że wpływ ten będzie miał charakter stały, lecz niewpływający w sposób istotny na jego istniejący charakter.

Odnosząc się z kolei do wniosku Stowarzyszenia z dnia 23 listopada 2021 r. o przeprowadzenie wizji lokalnej w terenie na podstawie art. 136 oraz art. 138 § 1 Kpa przed wydaniem decyzji, organ wyjaśnia, co następuje. Zgodnie z art. 85 § 1 Kpa organ administracji publicznej może w razie potrzeby przeprowadzić oględziny, nie jest to jednak obowiązkowe. W opinii GDOŚ przeprowadzenie wizji w terenie w przedmiotowym przypadku należy uznać za nieuzasadnione. W ocenie organu, dokumenty stanowiące akta omawianej sprawy są wystarczające do jej rozstrzygnięcia, a wizja lokalna nie wniosłaby w przedmiotowym przypadku nowych dowodów w sprawie. Dodatkowo wskazać należy, że przedłożona przy piśmie wnioskodawcy z dnia 22 grudnia 2021 r., obszerna dokumentacja fotograficzna, będąca częścią opracowania pt. *Inwentaryzacja i ocena stanu technicznego* (o którym mowa m.in. w odpowiedzi na zarzut nr 22), w sposób wyczerpujący przedstawia stan faktyczny obszaru planowanego przedsięwzięcia. Nie budzi wątpliwości, iż oględziny nieruchomości nie są obligatoryjną czynnością organu prowadzącego postępowanie administracyjne. O potrzebie przeprowadzenia dowodu z oględzin decyduje organ, a nie subiektywne przekonanie strony o takiej potrzebie (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 lipca 2019 r., sygn. akt: II OSK 2260/17).

Podsumowując, w opinii organu II instancji materiał dowodowy składający się na całość akt analizowanej sprawy jest wystarczający do podjęcia niniejszej decyzji, a przeprowadzenie wizji w terenie nie spowodowałoby zmiany wydanego rozstrzygnięcia, z tego względu organ nie przychylił się do wniosku Stowarzyszenia z dnia 23 listopada 2021 r.

Pismem z dnia 18 lutego 2022 r. Stowarzyszenie korzystając z przysługującego mu prawa procesowego, przedstawiło uwagi i wnioski dotyczące materiału dowodowego w niniejszej sprawie. W powyższym piśmie podniesiono kwestie tożsame z wyrażonymi we wniesionych odwołaniach oraz podczas udziału społeczeństwa na etapie postępowania I instancji, a ponadto dotyczące:

- a) obowiązku organu I instancji do wydania decyzji odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia ze względu na:
 - naruszenie art. 81 ust. 3 ustawy o oś przez negatywny wpływ przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59

oraz art. 61 ustawy Prawo wodne oraz brak wykazania spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy Prawo wodne;

- naruszenie art. 80 ust. 2 ustawy ooś poprzez niewykazanie zgodności przedsięwzięcia z mpzp, z uwagi na fakt, że nie całe przedsięwzięcie stanowi inwestycję drogową realizowaną na podstawie tzw. specustawy drogowej. Pozostały zakres przedsięwzięcia (poza drogą i torowiskiem tramwajowym) musi być zgodny z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (dotyczy to przedsięwzięć wskazanych w § 3 ust. 1 pkt 7, 34, 68, 79 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839);
- naruszenie art. 112, 113 i 114 ust. 4 ustawy Poś, poprzez powołanie się ww. regulację w sytuacji braku udowodnienia, że budynki mieszkalne, przy których nastąpi przekroczenie dopuszczalnej normy hałasu są posadowione na granicy pasa drogowego;
- b) naruszenia art. 80 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś poprzez nieuwzględnienie przez RDOŚ w Gdańsku opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gdańsku z dnia 30 listopada 2018 r., tj. w decyzji brak szczegółowego odniesienia się do argumentacji organu współdziałającego;
- c) naruszenia art. 66 ust. 1 i 6 ustawy ooś, poprzez wydanie zaskarżonej decyzji na podstawie raportu ooś nieuwzględniającego wszystkich obligatoryjnych elementów wymienionych w powyższym przepisie;
- d) art. 82 ust. 1 w związku z art. 85 ust. 2 ustawy, poprzez niedostateczne ujęcie w treści zaskarżonej decyzji niektórych obligatoryjnych elementów decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- e) art. 7 i 77 Kpa w związku z art. 84 Kpa, poprzez niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, brak odniesienia się do wszystkich zarzutów stron, brak powołania biegłego w celu oceny zasadności tych zarzutów;
- f) oddziaływań na zabytki;
- g) braku przeprowadzenia analizy konfliktów społecznych związanych z realizacją inwestycji;
- h) wpływu emisji drgań na obiekty znajdujące się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia;
- i) nieprawidłowej analizy wielokryterialnej;
- j) nieprawidłowego uzasadnienia wyboru wariantu wskazanego przez wnioskodawcę.

Co więcej, Stowarzyszenie podnosi, iż organ odwoławczy powinien rozważyć konieczność przeprowadzenia ponownego postępowania z udziałem społeczeństwa, o jakim mowa w art. 33 ustawy ooś, ze względu na znaczne uzupełnienia materiału dowodowego na etapie prowadzonego postępowania.

W zakresie uwag dotyczących wydania decyzji odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia, GDOŚ wskazuje, że szczegółowe omówienie przesłanek warunkujących odmowę wydania decyzji oraz ich dogłębna analiza względem przedmiotowej sprawy przedstawione zostały na str. 21-24 niniejszej decyzji. W celu podsumowania, organ ponownie podkreśla, iż odmowa wydania decyzji, może nastąpić tylko i wyłącznie w ściśle określonych przypadkach wskazanych w art. 80 ust. 2 oraz art. 81 ustawy ooś.

Odnosząc się do naruszenia art. 81 ust. 3 ustawy o oś przez negatywny wpływ przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy Prawo wodne, organ wskazuje, iż powyższe twierdzenie jest bezzasadne. Szczegółowa analiza omawianej kwestii przedstawiona została na str. 22-24 niniejszej decyzji. Zawartość węglowodorów ropopochodnych i zawiesiny ogólnej w wodach opadowych lub roztopowych, ujętych w szczelny system kanalizacyjny, pochodzących z terenów miast i dróg, zgodnie z § 17 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2019 r., poz. 1311 ze zm.), dalej rozporządzenia w sprawie substancji szczególnie niebezpiecznych, nie może przekraczać odpowiednio 15 mg/l oraz 100 mg/l. Wobec powyższego, w celu ochrony JCW, przed wylotem wód opadowych do odbiornika należy zamontować urządzenia oczyszczające, tj. separatory ropopochodnych i osadniki zawiesin, które zapewnią nieprzekraczanie ww. wartości zanieczyszczeń w wodzie. Zgodnie z raportem o oś odprowadzane do środowiska wody opadowe oraz roztopowe będą odpowiadały parametrom określonym w odrębnych przepisach prawa. Przeprowadzona na podstawie raportu o oś oraz rozporządzenia PGW analiza wykazała, iż planowane przedsięwzięcie nie wpłynie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 61 ust. 1 ustawy Prawo wodne, zarówno JCWP, jak i JCWPd, w obrębie których będzie realizowane. Nie będzie także oddziaływać na obszary chronione, w obrębie których znajdują się JCWP „Strzyża”, JCWP „Kanał Raduński” oraz JCWP „Martwa Wisła do Strzyży”. Strona w złożonych uwagach wskazuje także na brak wykazania spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy Prawo wodne. Organ wyjaśnia, że z uwagi na fakt stwierdzenia braku negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy Prawo wodne, nie zaistniała konieczność spełnienia warunków art. 68 tej ustawy.

W kwestii naruszenia art. 80 ust. 2 ustawy o oś przez niewykazanie zgodności przedsięwzięcia z mpzp, organ ponownie podkreśla, co zostało omówione m.in. na str. 20 niniejszej decyzji, że przez pojęcie drogi rozumie się budowlę wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiącą całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogowym (ust. 4 pkt 3 ustawy drogowej). Powyższe elementy stanowią nieodłączną część drogi, której spójna całość warunkuje odpowiednią obsługę ruchu drogowego. Jak trafnie wskazało Stowarzyszenie, w przypadku drogi publicznej nie istnieje konieczność badania zgodności jej lokalizacji z mpzp, tym samym uwaga naruszenia omawianego przepisu jest bezzasadna.

W zakresie wskazania naruszeń art. 112, 113 i 114 ust. 4 ustawy Poś, organ odwoławczy wyjaśnia, iż kwestia ta została omówiona na str. 57-58 niniejszej decyzji. W ocenie organu przewidywany teren realizacji przedsięwzięcia został w dokumentacji przedstawiony prawidłowo, zgodnie z wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa mających zastosowanie w prowadzonym postępowaniu, w stopniu wystarczającym do określenia przez organ miejsca realizacji przedsięwzięcia oraz oceny możliwości zastosowania art. 114 ust. 4 ustawy Poś. Wobec

powyższego, uwaga dotycząca naruszenia powyższych przepisów ustawy Poś nie zasługuje na uwzględnienie.

Podsumowując, w przedmiotowej sprawie, w odniesieniu do wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, nie zachodzą okoliczności wykluczające możliwość wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, określone w ww. przepisach. Wobec tego organ jest zobowiązany do określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wskazanym we wniosku. Mając na względzie przedstawione wyjaśnienia, uwagi Stowarzyszenia w zakresie obowiązku organu do wydania decyzji odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia, należy uznać za bezzasadne i nietrafne.

Odnosząc się z kolei do kwestii udziału w postępowaniu organu współdziałającego – Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gdańsku, dalej jako PPIS, faktem jest, że organ opiniujący stwierdził, że realizacja przedsięwzięcia w wariantcie wnioskowanym jest mniej korzystna niż w wariantcie alternatywnym, lecz jak słusznie w piśmie z dnia 18 lutego 2022 r. zauważył pełnomocnik strony, powyższa opinia ma charakter niewiążący dla organu prowadzącego postępowanie. Wskazania także wymaga, że o ile organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zobowiązany do zasięgnięcia opinii, o których mowa w art. 64 ust. 3 ustawy ooś, to tymi opiniami nie jest związany, lecz do niego należy ostateczna ocena, w oparciu o te opinie oraz wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy kryteria selekcji, czy należy dla danego przedsięwzięcia przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko, czy też nie ma takiej konieczności (wyrok WSA w Łodzi z dnia 14 grudnia 2017 r. sygn. akt: II SA/Łd 810/17). Pismo PPIS z dnia 30 listopada 2018 r., znak SE.ZNS- 80/491/6/GS/18, stanowi dokument w sprawie i zostało uwzględnione w postępowaniu prowadzonym przez RDOŚ w Gdańsku, co znalazło odzwierciedlenie w skarżonej decyzji, zarówno w jej sentencji, jak i uzasadnieniu. Warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji RDOŚ w Gdańsku odpowiadają warunkom wskazanym w opinii PPIS, ponadto organ I instancji zawarł w swojej decyzji także osobny warunek (str. 9 skarżonej decyzji), oddzielnie wskazujący tylko uwarunkowania zaproponowane przez ww. organ opiniujący. Powyższe zostało zreformowane w niniejszej decyzji, bowiem warunki te pokrywały się ze wcześniejszymi punktami decyzji, co zostało wyjaśnione na str. 30 niniejszej decyzji. W przedstawionym powyżej stanie faktycznym nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, iż RDOŚ w Gdańsku naruszył art. 80 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś nie uwzględniając opinii PPIS z dnia 30 listopada 2018 r.

W zakresie uwag dotyczących nieuwzględnienia w raporcie ooś oraz skarżonej decyzji niektórych obligatoryjnych elementów wymienionych w przepisach art. 66 oraz art. 82 i art. 85 ustawy ooś, organ odwoławczy wyjaśnia, że uwaga ta jest nieprecyzyjna, bowiem nie wskazano w niej, jakie elementy strona miała na myśli. Rolą organu nie jest domyślanie się intencji strony. Jednakże wskazania wymaga, że uzasadnienie niniejszej decyzji zawiera wyjaśnienia kwestii, o których mowa w powyższych przepisach. Wobec powyższego, nie sposób odnieść się do przedstawionych uwag.

Odnosząc się do twierdzenia dotyczącego braku odniesienia się do wszystkich zarzutów stron, organ odwoławczy wskazuje, iż twierdzenie to jest niezrozumiałe. Do zarzutów podnoszonych w

odwołaniach GDOŚ odniósł się we wcześniejszej części niniejszej decyzji, natomiast w toku postępowania pierwszoinstancyjnego organ nie rozpatrywał zarzutów, a odnosił się do uwag i wniosków stron oraz społeczeństwa, co uczynił, ponadto odniósł się do nich także GDOŚ (w uzasadnieniu niniejszej decyzji). W zakresie braku powołania biegłego oraz sugestii strony, iż taka czynność powinna mieć miejsce, GDOŚ nie może zgodzić się z przedstawionym stanowiskiem. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowoadministracyjnym powołanie biegłego w myśl art. 84 § 1 Kpa ma charakter fakultatywny i zależy od uznania organu prowadzącego postępowanie. Wykorzystanie tego środka dowodowego jest zasadne, gdy dla prawidłowego załatwienia sprawy, ze względu na poziom jej skomplikowania, wymagane są wiadomości, którymi nie dysponuje organ administracji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 maja 2021 r., sygn. akt: II OSK 1906/18). W opinii organu II instancji w analizowanej sprawie nie zaistniały wskazane powyżej przesłanki, wobec czego nie zaistniała także konieczność powołania biegłego.

Odnosnie uwag dotyczących oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na zabytki oraz niedostatecznej inwentaryzacji powyższych, organ wyjaśnia, iż kwestie te szczegółowo zostały omówione na str. 43-45 niniejszej decyzji. Tym samym, GDOŚ podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone we wcześniejszej części uzasadnienia niniejszej decyzji.

Zgodnie z twierdzeniem strony, analiza konfliktów społecznych jest jednym z elementów raportu ooś (por. art. 66 ust. 1 pkt 15 ustawy ooś), jak i samej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por. art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy ooś). GDOŚ zgadza się jedynie z pierwszą częścią powyższego twierdzenia, bowiem w przywołanym przez stronę art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy ooś nie ma w nim wzmianki o analizie konfliktów społecznych. Autor uwagi błędnie połączył oba określenia, wysnuwając tym samym mylny wniosek. Niemniej jednak, w powyższym zakresie należy wskazać, iż raport ooś zawiera taką analizę, która została oceniona przez organ zarówno I jak i II instancji jako odpowiednia. Do powyższego zagadnienia organ odniósł się na str. 46-47 oraz str. 55 niniejszej decyzji. Z kolei w skarżonej decyzji RDOŚ w Gdańsku w sposób prawidłowy odniósł się do uwag i wniosków przedstawionych w ramach udziału społeczeństwa. Ponadto również GDOŚ w uzasadnieniu niniejszej decyzji przeanalizował kwestie podniesione podczas udziału społeczeństwa na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego.

W zakresie uwag dotyczących emisji drgań z planowanego przedsięwzięcia oraz analizy tego oddziaływania, organ wyjaśnia, co następuje. Analiza raportu ooś wraz z jego uzupełnieniami potwierdziła, że treść dokumentacji jest zgodna z art. 66 ustawy ooś, a zawarte w niej warunki realizacji przedsięwzięcia i projektowane rozwiązania chroniące środowisko zostały zaproponowane racjonalnie i adekwatnie do charakteru i skali oddziaływania inwestycji na środowisko. W punktach 1-4 oraz pkt 14 niniejszej decyzji zawarto warunki dotyczące przeciwdziałania, minimalizacji oraz monitoringu emisji drgań i wibracji związanych z realizacją oraz eksploatacją planowanego przedsięwzięcia. Ponadto w pkt 15 nakładającym obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, zobowiązano wnioskodawcę do porównania założeń w powyższym zakresie z rzeczywistą emisją oraz jej wpływem na obiekty znajdujące się w zasięgu przedsięwzięcia.

Strona w swoich uwagach wskazuje m.in. na *brak dostatecznego wskazania, w jaki sposób przedsięwzięcie będzie oddziaływać na budynki w pobliżu inwestycji oraz w jaki sposób będą one chronione. W inwentaryzacji stanu budynków wykonanej przez INGEO wielokrotnie wskazuje się na zagrożenia mogące powstać w wyniku wykonania inwestycji dla konstrukcji istniejących budynków.* Przedstawiono także liczne uwagi dotyczące opracowania przedłożonego przez wnioskodawcę przy piśmie z dnia 22 grudnia 2021 r. pt. Prognoza wpływów dynamicznych na istniejące budynki wytyczne minimalizacji drgań. Należy mieć jednak na uwadze, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest rozstrzygnięciem wstępnym, które uzyskiwane jest przez inwestora na samym początku procesu inwestycyjnego. Powyższe potwierdza m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 13 grudnia 2012 r., sygn. akt: II OSK 1483/11, stanowiący, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter „rozstrzygnięcia wstępnego” (*sui generis*) względem przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia inwestycyjnego (np. pozwolenia na budowę) i pełni wobec niego funkcję prejudycjalną. Na tak wczesnym etapie projektowym nie jest możliwe posiadanie bardzo szczegółowych danych na temat przedsięwzięcia. Wobec powyższego, organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż na obecnym etapie inwestycji, jakim jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, rozpoznanie zagrożeń wynikających z emisji drgań dokonane zostało w stopniu wystarczającym do określenia sposobów ich zapobiegania oraz minimalizacji. Z kolei wskazany do prowadzenia monitoring oraz analiza porealizacyjna w zakresie omawianych oddziaływań stanowią odpowiedni instrument do kontroli powyższych oddziaływań podczas eksploatacji przedsięwzięcia. Na uwadze należy mieć także, iż do kompetencji organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (I oraz II instancji) należy ocena oddziaływań planowanego do realizacji przedsięwzięcia na komponenty środowiska oraz nałożenie odpowiednich warunków na podmiot podejmujący się realizacji przedsięwzięcia, mających zapobiegać lub minimalizować prognozowane negatywne oddziaływania. Jednakże doraźna ochrona obiektów budowlanych, wykraczająca poza teren realizacji przedsięwzięcia, znajduje się poza zakresem niniejszego postępowania i leży w kompetencjach organów wydających decyzje następcze, uprawniające do rozpoczęcia robót budowlanych. Z uwagi na powyższe, GDOŚ na etapie prowadzonego postępowania nie może wymagać od wnioskodawcy bardziej szczegółowych planów dotyczących zapobiegania i minimalizacji emisji wibracji, bowiem kwestia ta dookreślona zostanie przez odpowiednie organy architektoniczno-budowlane na dalszym etapie procesu inwestycyjnego.

Kwestie dotyczące analizy wielokryterialnej oraz uzasadnienia wyboru wariantu preferowanego przez wnioskodawcę, szczegółowo omówione zostały we wcześniejszej części niniejszej decyzji m.in. na str. 47-48. W powyższym zakresie organ odwoławczy podtrzymuje przedstawione wcześniej stanowisko.

Odnosząc się do uwagi dotyczącej przeprowadzenia ponownego postępowania z udziałem społeczeństwa, o jakim mowa w art. 33 ustawy ooś, wyjaśnienia wymaga, iż w ocenie organu odwoławczego, biorąc pod uwagę przedkładane przez wnioskodawcę uzupełnienia raportu ooś, nie zaistniała konieczność przeprowadzenia udziału społeczeństwa zgodnie z art. 33 ust. 1 oraz art. 79 ust. 1 ustawy ooś na etapie postępowania drugoinstancyjnego. Wyjaśnienia dokonane przez wnioskodawcę na etapie odwoławczym miały charakter doprecyzowujący pewne wskazane

wzwaniami GDOŚ kwestie a nie charakter konstytutywny raportu ooś. Zasadą jest także jednorazowe przeprowadzanie procedury udziału społeczeństwa na jak najwcześniejszym możliwym etapie postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej. Wskazać należy także, że wszystkie strony postępowania na każdym jego etapie miały możliwość zapoznania się z całością akt przedmiotowej sprawy, z czego wielokrotnie korzystały i co znajduje odzwierciedlenie w treści niniejszego rozstrzygnięcia.

Biorąc pod uwagę całość poczynionych w niniejszej decyzji wywodów, należy wskazać że okoliczność, iż plan realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia według wariantu fioletowego 1 jest sprzeczny z interesem odwołujących się, nie stanowi wystarczającej podstawy do uchylecia decyzji RDOŚ w Gdańsku o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej inwestycji. Organ administracji publicznej prowadzący postępowanie zmierzające do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, jak również organ II instancji, prowadzący postępowanie odwoławcze, mają w analizowanej sprawie na uwadze przede wszystkim interes ogółu społeczeństwa pod kątem maksymalnego ograniczenia negatywnych skutków realizacji przedsięwzięcia na środowisko.

Podsumowując, organ odwoławczy, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji, GDOŚ uchylił pkt I.2.6, I.2.7, I.2.8, I.2.19, I.2.30, I.2.32, I.2.36, I.2.37, I.3.7, II.1, II.2, III, V oraz pkt IV decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. i orzekł co do istoty sprawy. Organ odwoławczy uchylił także pkt I.2.25, I.2.27, I.3.2 oraz pkt WARUNKI PAŃSTWOWEGO POWIATOWEGO INSPEKTORA SANITARNEGO W GDAŃSKU i umorzył postępowanie w powyższym zakresie. W pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszeń prawa, organ odwoławczy utrzymał ww. decyzje w mocy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zgodnie z art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), dalej Ppsa, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (art. 54 § 1 Ppsa), w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji zgodnie z art. 53 § 1 Ppsa. Wnosząc skargę na niniejszą decyzję strona, zgodnie z art. 230 Ppsa, obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 Ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Stronie, zgodnie z art. 243 Ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Z Działu
Wojewódzkiego Inspektoratu Sanitarnego
Panstwa Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
M. Kajs

Otrzymują:

1. Gmina Miasta Gdańska działająca przez pełnomocnika – [REDAKTOWANE] Dyrekcja Rozbudowy Miasta Gdańska, ul. Żagłowa 11, 80-560 Gdańsk;
2. [REDAKTOWANE]
3. [REDAKTOWANE]
4. [REDAKTOWANE]
5. Instytut Maszyn Przesyłowych PAN, ul. Fiszera 14, 80-231 Gdańsk;
6. [REDAKTOWANE]
7. Stowarzyszenie Dolina Królewska, ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 1/3, 80-230 Gdańsk.
8. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 Kpa w zw. z art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy ooś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, ul. Chmielna 54/57, 80-748 Gdańsk.
2. Urząd Miejski w Gdańsku, ul. Nowe Ogrody 8/12, 80-803 Gdańsk.